

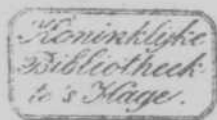
GOVERNEMENTS-BLADEN

VAN DE

KOLONIE

SURINAME.

1863.



ROTTERDAM, H. NIJGH.

1864.

GOVERNMENT-BLADEN

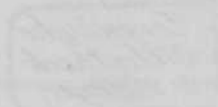
ALPHABETISCH REGISTER

GOVERNMENT-BLADEN

ROBERT SCHMIDT

1887

1887



ALPHABETISCH REGISTER

OP DE

GOUVERNEMENTS-BLADEN

DER

KOLONIE SURINAME,

over het Jaar 1863.

ONDERWERP.	G. B.	PAGINA.
B.		
Belastingen. (Bepaling dat de ambtenaren der politie, wat hunne bemoeijingen met de belastingen betreft, worden vervangen door speciale ambtenaren der	27	34
Brandwezen. (Voorloopige voorzieningen omtrent het	21	30
Brievenmalen. (Nieuwe additionele artikelen tot aanvulling van het reglement op de verzending van Brievenmalen, tussehen het rijk en de Nederlandsche West-Indische koloniën over Engeland, van 29 Maart 1854.)	22	30
Brievenmalen. (Nadere bepalingen tot wijziging en aanvulling van het reglement op de verzending van brievenmalen, tussehen het rijk en de Nederlandsche West-Indische Koloniën over Engeland).	1	1
Burgerlijken Stand, (Uitbreiding en wijziging van eenige bepalingen betreffende den	13	26
C.		
Consulaire agenten. (Overeenkomst tussehen Nederland en het Zwitsersch bondgenootschap, regelende de voorwaarden waarop Zwitsersche consulaire agenten, in de voornaamste havens der Nederlandsche overzeesche bezittingen zullen toegelaten worden).	24	32
D.		
Dank- en Bedestond. (Bepaling tot het houden van een algemeene	18	29
Districts-Commissarissen. (Betreffende hunne plaatsing).	4	3
Districts-Commissarissen en Secretarissen. (Bepalingen omtrent hun kostuum).	15	27
E.		
Emigranten. (Aanwijzing der havens in China, als plaatsen van waar voorloopig emigranten naar Suriname kunnen worden verscheept).	25	34
H.		
Heelmeesters. (Bepalingen der voorwaarden die vervuld en in acht genomen moeten worden door hen, welke zich tot den dienst van heelmeesters aan boord van koopvaardij- of visschersschepen verbinden).	12	23
I.		
Instructie voor de District-Commissarissen in de kolonie Suriname.	11	18
K.		
Kwaaddoeners, landlooperij, bedelarij. (Voorzieningen tegen verbindtenis).	16	27
L.		
Landverhuizers. (Bepalingen omtrent den doortogt en het vervoer van	12	24
Lediggang en Zwerverij en eenige andere daarmede in verband staande misdrijven en overtredingen. (Voorzieningen daartegen).	27	28
M.		
Marechaussée. (Betreffende de zamenstelling van zoodanig korps en eene nieuwe zamenstelling van het politie-wezen).	7	7

ONDERWERP.	G. B.	PAGINA.
P.		
Pensioen. (Nieuwe bepalingen betreffende het gelijktijdig genot van pensioen ten laste der koloniën en bezittingen van het rijk in andere werelddelen, met niet bij de wet vastgestelde bezoldigingen ten laste van het rijk in Europa.	14	26
Pensioen of gagement. (Betreffende het berekenen van den dienstdag der militaire in West-Indië, voor het verkrijgen daarvan en van medailles voor trouwe dienst).	2	1
Port (Nadere regeling van het) der briefwisseling, tusschen het rijk en de Nederlandsche koloniën Suriname, benevens Curacao en onderhoorigheden, door middel van gesloten brievenmalen over Engeland verzonden wordende.	8	8
Premiën, (Verordeningen betreffende het toezigt — en het uitloven van staatswege van premiën — op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname).	12	20
Publicatie van 28 Februarij 1863, waarbij de artikelen 1, 2 en 3 der publicatie dd. 1 Junij 1830, (G. B. No. 9), worden ingetrokken en vervangen door andere bepalingen, en waarbij art. 48 Litt. H van die zelfde verordening wordt aangevuld.	5	3
R.		
Reglement op het beheer der districten in de kolonie Suriname.	10	12
S.		
Staats-toezigt, (Voorzieningen omtrent de rechten en verplichtingen, van de onder staats-toezigt geplaatsten en van hunne huurders).	9	9
Staats-toezigt, (Aanvulling van art. 34 der publicatie van 16 April 1863 G. B. No. 9).	20	29
Staats-toezigt, (Aanvulling der publicatie van 16 April 1863 G. B. No. 9).	29	35
T.		
Tegemoetkoming aan de eigenaren van slaven, ter zake der opheffing van de slavernij. (Wijziging van de publicatie van 5/6 Maart 1863 No. 6).	28	35
Tegemoetkoming, (Betreffende de wijze waarop zal worden vastgesteld en uitgekeerd de tegemoetkoming, toegekend aan eigenaren van slaven, ter zake van de opheffing der slavernij).	6	4
V.		
Verdeeling (Nieuwe) der kolonie Suriname in districten.	3	2
Verloven. (Wijziging in de bepalingen betreffende het verleen van buitenlandsche verloven aan ambtenaren en officieren in West-Indië en ter kuste van Guinea).	12	20
Vestiging van personen of gezinnen als landbouwers in de kolonie Suriname. (Voorwaarden tot regeling van de)	23	31
Vrije arbeiders, (Aanvoer van)	26	34

No. 1. RESOLUTIE van den 2den Januarij 1863 No 1, *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van de beschikking der Ministers van Financien en van Kolonien dd. 7 November 1862, houdende nadere bepalingen tot wijziging en aanvulling van het reglement op de verzending van brievenmalen tusschen het Rijk en de Nederlandsche West-Indische Kolonien over Engeland.*

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Gelezen hebbende de missive van den Minister van Kolonien, dd. 24 November 11. La. E No. 20 | 347, daarbij, ter uitvoering, toezendende, afschrift eener door de Ministers van Financien en van Kolonien, onder dagteekening van 7 November 1862 genomen beschikking, houdende „nadere bepalingen tot wijziging en aanvulling van het reglement op de verzending van brievenmalen tusschen het Rijk en de Nederlandsche West-Indische Kolonien over Engeland, vastgesteld bij beschikking der Departementen van Financien en van Kolonien van den 29 Maart 1854;”

Gelet op de resolutie van 29 April 1854 No. 591 G. B. No. 6, houdende opname in het Gouvernementsblad van dat Reglement. Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen dat de hierboven bedoelde beschikking van de Ministers van Financien en van Kolonien dd. 7 November 1862, in het Gouvernementsblad zal worden geinsereerd.

Paramaribo, den 2n Januarij 1863,
VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Nadere bepalingen tot wijziging en aanvulling van het reglement op de verzending van brievenmalen tusschen het Rijk en de Nederlandsche West-Indische Kolonien over Engeland, vastgesteld bij beschikking der Departementen van Financien en van Kolonien van den 29 Maart 1854.

I. De bepalingen vervat in art. 3 van het boven aangehaalde reglement worden ingetrokken en vervangen door de navolgende voorschriften:

De verzending der briefwisseling tusschen het Rijk en de Kolonien Suriname en Curaçao geschiedt van beide zijden uitsluitend met de West-Indische Paketbooten over Engeland op de wijze bij dit Reglement bepaald ten ware er eene andere wijze van verzending op het adres staat vermeld.

Met bijzondere scheepsgelegenheid worden geene andere brieven over en weder verzonden, dan waaromtrent dit bepaaldelijk door de eene of andere aanwijzing op het adres, van de zijde der afzenders verzoekt wordt.

De vorenstaande bepalingen zullen door de zorg der respectieve Departementen binnen het Rijk en in de betrokkene kolonien ter algemeene kennis worden gebracht.

II. Behoudens de inschneming van hetgeen bij art. 6 van hetzelfde reglement omtrent de wijze van samenstelling der brievenmalen in het algemeen voorgeschreven is, worden de brieven die gesloten zijn met lak of andere kleefstof, zonder dat die stof overdekt is op eene wijze, dat daardoor alle vasthechting aan andere brieven wordt belet, bij elkander gevoegd en onder eenen afzonderlijken omslag in de maal gepakt, in dier voege dat zij andere brieven niet kunnen beschadigen.

Ook deze bepaling zal even als die vermeld hierboven onder I ter algemeene kennis worden gebracht.

Aldus vastgesteld te 's Gravenhage, den 7 November 1862.

De Minister van Financien,
(get.) G. H. BETZ.

De Minister van Kolonien,
(get.) G. H. UHLENBECK,

Voor eensluitend afschrift,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,
(get.) FEITH.

Voor eensluitend afschrift,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 2. RESOLUTIE van den 29n Januarij 1863 No. 1, *betreffende het berekenen van den diensttijd der militairen in West-Indie voor het verkrijgen van pensioen of gagement en van medailles voor trouwe dienst.*

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Gelezen hebbende de Ministeriele missive dd. 10 November jl. La. D No. 14 | 329, waarbij wordt te kennen gegeven:

dat bij art. 7 van het reglement op de pensioenen en gagementen voor de Europeesche militairen behoorende tot de landmagt in de Nederlandsche Overzeesche Bezittingen en voor hunne weduwen en weezen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 1 November 1848 No. 84, onder anderen bepaald is dat eene interruptie in den diensttijd welke langer heeft geduurd dan eene maand, voor den militair, bij de berekening van zijn pensioen of gagement, den diensttijd doet verloren gaan, vooraangaande aan zijne vernieuwde indienst-treding;

dat het echter den Koning blijkens kabinets schrijven van den 10 Augustus 1854 No. 43, heeft behaagd op de daartoe strekkende voordragt van den toenmaligen Minister van Kolonien van den 7 dier maand, La C No. 17, en op het voetspoor van helgene dienaangaande in Nederland was aangenomen, magtiging te verleenen om in afwachting van de voorgenomen herziening van het bedoelde reglement van 1848, tot het verkrijgen van gagement te doen mederekenen de diensten bewezen door Europeesche militairen in de Overzeesche bezittingen, sedert 1 April 1837, wanneer zij in Nederland zijn in dienst getreden en sedert 1 December 1837, wanneer zij in de Overzeesche Bezittingen zijn aangeworven, — wanneer eene bestaande interruptie van dienst binnen drie maanden heeft opgehouden;

dat bij 's Konings besluit van 24 November 1859 No. 70, een nieuw reglement is vastgesteld op het toekennen van pensioenen en gagementen aan de Europeesche Officieren en militairen beneden dien rang van de in Nederlandsch Indie aanwezige landmagt en aan hunne vrouwen en kinderen;

dat art. 6 b van evengemeld reglement de bepaling bevat, dat onder de diensten, welke bij de regeling van het pensioen of gagement worden toegerekend, nimmer wordt begrepen de diensttijd vooraangaande aan een op of na 1 April 1837 verleend ontslag uit de dienst, wanneer het niet binnen een jaar door weder indienststelling is opgevolgd, ten ware de vroegere diensttijd veertig jaren of meer heeft bedragen, en vóór de weder indienststelling, niet is opgevolgd door de toekenning van gagement;

dat vermits door die bepaling de in Oost-Indie dienende militairen begunstigd waren boven de militairen behoorende tot de landmagt in West-Indie, terwijl voor eerstgemelden eene interruptie in den diensttijd mogt bestaan van een jaar en voor laatstgenoemden slechts van drie maanden, — de Koning, om die ongelijke bedeeeling te doen ophouden, op het daartoe door den Minister gedaan voorstel, blijkens kabinets-rescript van den 1 November jl. No. 104, magtiging heeft verleend om de bepaling omtrent de interruptie, waardoor diensttijd verloren gaat voor de berekening van pensioen of gagement, zoo als die laatstelijk voor Oost-Indie is aangenomen, ook in de Nederlandsche West-Indische Kolonien te doen toepassen;

Wordende op grond daarvan de Gouverneur uitgenoodigd, dien overeenkomstig te doen handelen niet alleen bij het berekenen van den diensttijd voor het verkrijgen van pensioen of gagement, maar ook voor dien benooidd voor het verkrijgen van medailles voor trouwe dienst.

Heeft goedgevonden en verstaan:

1o. Enz.

2o. Te bepalen, dat een extract uit deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 29 Januarij 1863,

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 3. RESOLUTIE van den 7n Februarij 1863 No. 1, waarbij afgekondigd wordt het Koninklijk besluit dd. 21 December 1862 No. 26, houdende eene nieuwe verdeeling der kolonie Suriname in districten.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Ontvangen hebbende bij ministeriele missive dd. 27 December 1862 La. B. No. 11 | 384, ter uitvoering, een afschrift van het Koninklijk Besluit van den 26 te voren No. 21, waarbij eene nieuwe verdeeling der kolonie Suriname in districten wordt vastgesteld;

Den Koloniale Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Art. 1. Bij deze afkondiging te doen van het vermeld Koninklijk besluit, luidende als volgt:

21 December 1862. No. 26. WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Overwegende, dat tot uitvoering der wet van den 8 Augustus 1862 (staatsblad No. 164) houdende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname, eene wijziging wordt gevorderd in de bestaande verdeeling der oude kolonie;

Gezien de Publicatie van den 9 Maart 1836 (Gouvernementsblad van de kolonie Suriname No. 2 en van den 10 October 1851 Gouvernementsblad No. 10).

Op de voordragt van Onzen Minister van Kolonien van den 27 November 1862 La. B. No. 39;

Den Raad van State gehoord (advies van den 12n December 1862, No. 5);

Gezien het rapport van Onzen voornoemden Minister van den 19 December 1862 La. B. No. 24.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1. Het bewoonde gedeelte der kolonie Suriname met uitzondering van de stad Paramaribo, welke een afzonderlijk district uitmaakt, wordt verdeeld in vijftien districten respectievelijk genaamd:

Boven Cottica,
Perica,
Boven Commewijne,
Commewane,
Matappica,
Beneden Cottica,
Beneden Commewijne,
Boven Suriname,
Boven Para,
Beneden Suriname,
Beneden Para,
Boven Saramacca,
Beneden Saramacca,
Coronie en
Nickerie.

Art. 2. Het district *boven Cottica* strekt zich Oostwaarts uit van en met den grond *de Jonge Bijenkorf* aan den regter, — en van en met den grond *Hulshof* aan den linker-oever der rivier *Cottica*.

Art. 3. Het district *Perica* strekt zich uit langs den linkeroever der *Cottica*, van den Oostelijken oever der *Craskreek*, met inbegrip der plantage *Nieuw Clarenbeek*, tot en met *Courtolugt* en bevat de geheele rivier *Perica* met hare zijkreken.

Art. 4. Het district *boven Commewijne* strekt zich zuidwaarts uit, van en met de plantage *Goudmijn* aan den regter-, en van en met de plantage *Ostige* aan den linkeroever der rivier *boven Commewijne*.

Art. 5. Het district *Commewane* strekt zich uit van den Westelijken oever der *Craskreek* langs den linkeroever der rivier *Cottica* tot en met de plantage *Schoonoord*, en van daar met insluiting der *Commewanekreek* langs de beide oevers der *boven Commewijne*, tot en met de plantage *Fairfield*.

Art. 6. Het district *Matappica* strekt zich uit van en met de plantages *Constantia* en *Alliance* (*Sporksgift*) met insluiting van de beide oevers der *Matappica* en *Warappekreken* tot aan Zee, en bevat tevens de beide oevers van de *Tapoeripakreek*.

Art. 7. Het district *beneden Cottica* strekt zich uit van en met den verlaten grond *Saphir* langs den regterooever der rivieren *Commewijne* en *Suriname* tot aan *Braamspunt*.

Art. 8. Het district *beneden Commewijne* strekt zich uit langs den linkeroever der rivier *Commewijne* van en met de plantage *Nieuw Roeland* tot en met de plantage *Zoelen*.

Art. 9. Het district *boven Suriname* strekt zich Zuidwaarts uit van af de doorsnede naar *Para* en van en met de plantage *Groot Chatillon* langs de beide oevers der rivier *Suriname*, met insluiting van de zijrivieren en kreek.

Art. 10. Het district *boven Para* strekt zich Zuidwaarts uit van de doorsnede naar de rivier *Suriname* door den grond *de Watering* en van en met den houtgrond *Onoribo* langs de beide oevers der *Parakreek*.

Art. 11. Het district *beneden Suriname* strekt zich uit langs den regterooever der rivier *Suriname* van en met de verlaten plantage *Gelderland* grenzende aan de plantage *Groot Chatillon*, tot aan het fort *Nieuw Amsterdam*.

Art. 12. Het district *beneden Para* strekt zich Noordwaarts uit van de doorsnede naar de rivier *Suriname* en van en met den grond *Onverdacht*, langs de beide oevers der *Parakreek* en langs den linkeroever der rivier *Suriname* tot aan Zee.

Bovendien worden nog gerekend tot dit district te behooren de gronden gelegen aan het kanaal van *Saramacca*, van af de *Goede Verwachting* tot en met *Zorg en Hoop*, en die gelegen aan de Noordzijde van den weg naar *Kwatta*, van en met den grond *Toelugt* tot en met *Kwatta*.

Art. 13. Het district *boven Saramacca* strekt zich Zuidwaarts uit, van af de plantage *Hamburg* en den verlaten post *Uitkijk* langs de beide oevers der rivier.

Art. 14. Het district *beneden Saramacca* strekt zich Noordwaarts uit van en met de plantage *Hamburg* en den verlaten post *Uitkijk*, langs de beide oevers der rivier tot aan Zee met inbegrip van de *Wanica*, *Tuwajari* en zijkreken en van het kanaal van *Saramacca*, doch met uitzondering van de gronden aan dat kanaal gelegen, van af de *Goede Verwachting* tot en met *Zorg en Hoop*.

De rivier de *Coppename* wordt medegerekend onder dit district te behooren.

Art. 15. De districten *Coronie* en *Nickerie* behouden hunne tegenwoordige uitgestrektheid zoo als die is voorgescreven in de publicatie van 9 Maart 1836 (Gouvernementsblad No. 2).

Art. 16. De Stad *Paramaribo* met hare buitenwijken, de grond *Hermitage* aan het kanaal van *Saramacca* en de gronden aan den weg van *Kwatta* tot en met *Oldenburg* vormen het stadsdistrict.

Art. 17. Aan het hoofd van één of meer der voormelde districten staat een ambtenaar met den titel van Districts-Commissaris.

De Ambtenaar geplaatst in het Stads-district voert den titel van Commissaris belast met het Staatstoezicht en het toezicht op de immigranten in de stad *Paramaribo*.

De Districts- en Stads-Commissarissen worden door Ons, of onder Onze nadere goedkeuring, door den Gouverneur der Kolonie benoemd.

Art. 18. Alle met dit besluit strijdige bepalingen vervat in de publicatie van den 9 Maart 1836 (G. B. No. 2), van den 29 April 1837 (G. B. No. 3), van den 1 Maart 1842 (G. B. No. 3) en van den 2 Junij 1855 (G. B. No. 7) zijn ingetrokken.

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering dezes, waarvan tot kennisgeving, afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's Gravenhage, den 21 December 1862.

(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien.

(get.) G. H. UHLENBECK.

Accordeert met de-zelfs origineel,

De Secretaris-Generaal bij het

Ministerie van Kolonien,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift.

De Secretaris-Generaal.

(get.) FEITH.

Art. 2. Te bepalen, dat het tijdstip waarop het voormeld besluit in werking treedt, nader zal worden vastgesteld. En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 7 Februarij 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 4. RESOLUTIE van 7n Februarij 1863 No 2; waarbij afgekondigd wordt het Koninklijk besluit dd. 26 December 1862 No. 54, betreffende de plaatsing van Districts-Commissarissen.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Oatvangen hebbende bij ministeriele missive van den 30 December 1862 La. B. No. 31/393, ter uitvoering, een afschrift van het Koninklijk besluit van den 26 te voren No. 54, betreffende de plaatsing van Districts-Commissarissen: Gelet op de Gouvernements-Resolutie van heden No. 1 (Gouvernementsblad No. 3); Den Kolonialen Raad gehoord; Heeft goedgevonden en verstaan: Bij deze afkondiging te doen van het voormeld Koninklijk besluit, luidende als volgt:

26 December 1862. WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, No. 54. Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groothertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Overwegende, dat tot uitvoering der wet van den 8 Augustus 1862 (Staatsblad No. 164) houdende opheffing der Slavernij in de Kolonie Suriname, de plaatsing wordt gevorderd van bezoldigde ambtenaren in de districten der Kolonie.

Gezien Ons besluit van 21 December 1862 No. 26. Op de voordragt van Onzen Minister van Kolonien van 23 December 1862 L. B. No. 28.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1. De districts-Commissarissen, bedoeld in art. 17 van Ons aangehaald besluit worden naar gelang van de belangrijkheid van hunnen werkkring gerangschikt in drie klassen. Hun aantal wordt voorloopig bepaald op negen, namelijk:

twee van de 1e klasse
drie " " 2e " en
vier " " 3e "

Art. 2. De tractementen der districts-Commissarissen worden vastgesteld als volgt:

Voor de 1e klasse op f 7200.— 's jaars

" " 2e " " " 6600. "

" " 3e " " " 6000. "

Ieder van hen geniet daarenboven eene som f 120.— 's jaars voor bureaukosten.

Art. 3. Wanneer een districts-Commissaris van Begeringswege wordt gehuisvest ondergaat zijn tractement eene vermindering van f 960.— 's jaars.

Indien hij geen dienstpaard houdt, en van Gouvernementswege in zijne middelen van vervoer wordt voorzien, ondergaat zijne bezoldiging te dier zake eene vermindering van f 270.— 's jaars.

De Gouverneur van Suriname legt, wanneer hij zulks noodig oordeelt, den districts-Commissarissen de verplichting op tot het houden van een dienstpaard.

Art. 4. Wanneer de waarneming der functien van districts-Commissaris wordt opgedragen aan een burgerlijk ambtenaar of aan een officier van de Landmagt in West Indie, erlangt deze het volle inkomen aan het ambt van districts-Commissaris verbonden, met stilstand zoolang van de inkomsten aan zijn hoofdamt of zijne militaire charge verbonden.

Art. 5. Aan elken districts-Commissaris wordt een Secretaris toegevoegd, met uitzondering van dien in het district Coronie bij wien de uitoefening der functien van Secretaris aan een klerk wordt opgedragen.

Art. 6. De districts-Secretarissen, acht in getal, worden gerangschikt in drie klassen, namelijk:

twee van de 1e klasse
drie " " 2e " en
drie " " 3e "

Art. 7. De tractementen der districts-Secretarissen worden vastgesteld als volgt:

Voor de 1e klasse op f 2400.— 's jaars.

" " 2e " " " 2100. " en

" " 3e " " " 1800. "

De Klerk in het district Coronie geniet een tractement van f 400.— 's jaars.

Art. 8. Wanneer de districts-Secretaris van Regeringswege wordt gehuisvest ondergaat zijn tractement eene vermindering van f 540.— 's jaars.

Art. 9. Wanneer de districts-Secretarissen geen gebruik maken van ter beschikking van districts-Commissarissen staande middelen van vervoer te water, genieten zij, in 's lands

dienst reizende, vergoeding voor reiskosten volgens een door den Gouverneur van Suriname vast te stellen tarief.

Art. 10. Aan den Commissaris te Paramaribo wordt, behalve een Secretaris, toegevoegd een klerk op een tractement van f 600.— 's jaars.

Art. 11. Het tractement van den Directeur op 's lands grond Boniface, tevens hulpambtenaar bij de administratieve politie, wordt vastgesteld op f 1800.— 's jaars.

Art. 12. De Gouverneur van Suriname stelt het tijdstip vast waarop de bepalingen van Ons tegenwoordig besluit in werking treden.

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering dezes.

's Gravenhage, den 26 December 1862.

(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien.

(get.) G. H. UHLENBECK.

Accordeert met deszelfs origineel, De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Kolonien,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift.

De Secretaris-Generaal,

(get.) FEITH.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 7 Februarij 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 5. PUBLICATIE van den 28 Februarij 1863, waarbij de artikelen 1, 2 en 3 der Publicatie dd. 1 Junij 1830, (G. B. No. 9), worden ingetrokken en vervangen door andere bepalingen, en waarbij artikel 48 Litt. H van diezelfde verordening wordt aangevuld.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat er, in het belang eener geregelde en billijke heffing van het regt van successie en van overgang bij overlijden in deze kolonie noodzakelijkheid bestaat tot het brengen van eenige wijzigingen in de Publicatie van 1 Junij 1830 (G. B. No. 9);

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Krachtens de daartoe verleende magtiging des Konings, met intrekking der artikelen 1, 2 en 3, der aangehaalde Publicatie van 1 Junij 1830 te bepalen, gelijk geschiedt bij deze:

Art. 1. Er wordt onder den naam van regt van Successie eene belasting geheven van de waarde van al wat geërfd of verkregen wordt uit den boedel van een ingezetenen der Kolonie Suriname, door zijn overlijden.

De verklaring van vermoedelijk overlijden wordt voor de toepassing der verordeningen op het regt van Successie, als ook op het hierna te melden regt van overgang, in alle opzichten met werkelijk overlijden gelijk gesteld, behoudens teruggave van het dienstgevolge geheven regt, met de verhoogingen en boeten, in de gevallen bij de artikelen 16, 19, 20 en 21 der publicatie van 23/28 Maart 1855 (G. B. No. 6) voorzien. De dagteekening van de verklaring wordt als de dag van het overlijden beschouwd.

Voor een ingezetenen der kolonie wordt, voor de toepassing der reeds gemelde verordeningen, gehouden een ieder die daar binnen zijne woonplaats heeft.

Er wordt onder den naam van regt van overgang eene belasting geheven van de waarde van alle onroerende zaken, in de kolonie gelegen of gevestigd, in vruchtgebruik of eigendom geërfd of verkregen wordende door het overlijden van iemand die geen ingezetenen is der kolonie.

Art. 2. Onverminderd de bepalingen van artikel 48 Litt. H der aangehaalde publicatie van 1 Junij 1830, wordt van het regt van Successie vrijgesteld de waarde der onroerende zaken, over welke het regt van overgang wordt bewezen in Nederland, of in eene der andere Overzeesche bezittingen van

het Rijk te zijn betaald, doch alleen voor zoover die in het actief uitgetrokken waarde naar evenredigheid, in het zuiver saldo is begrepen.

Ingeval het bedoeld bewijs geleverd wordt na de betaling van het regt van Successie, wordt dit terug gegeven, zoo de teruggave wordt gevraagd binnen den termijn voor de verjaring bepaald.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïncorporeerd.

Paramaribo, den 28 Februarij, 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 2 Maart 1863.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 6. PUBLICATIE van den 5den Maart 1863, betreffende de wijze waarop zal worden vastgesteld en uitgekeerd de tegemoetkoming toegekend aan eigenaren van slaven, ter zake van de opheffing der slavernij bij de wet van 8 Augustus 1862, staatsblad No. 164, (Gouvernementsblad No. 6).

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

A llen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat het noodzakelijk is, om door wettelijke bepalingen te regelen de wijze waarop de tegemoetkoming, aan eigenaren van slaven ter zake van de opheffing der slavernij bij de wet van 8 Augustus 1862, staatsblad No. 164, (Gouvernementsblad No. 6), toegekend, binnen deze kolonie zal worden vastgesteld en uitgekeerd;

Gelet op artikel 14 van het reglement op het beleid der regering (Publicatie dd. 3/4 December 1832, Gouvernementsblad No. 13);

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan,

Te bepalen, gelijk geschiedt bij deze:

Art. 1. De borderellen van aangifte, bedoeld in de artikelen 5 en 6 der aangehaalde Wet, worden vergeleken met de aanwezige en slaven, door Commissien daartoe door den Gouverneur te benoemen.

Deze Commissien worden bij hare werkzaamheden vergezeld door een genees- of heekkundige.

Art. 2. De slaven te *Paramaribo* worden door of van wege de eigenaren op door den Gouverneur nader te bepalen tijden en plaatsen welke door middel van het Gouvernements-advertentieblad worden bekend gemaakt, gebragt voor eene der in het vorig artikel bedoelde Commissien, aan welke voor zieke of gebrekkige slaven die zich niet kunnen verplaatsen, certificaten van bevoegde geneesheeren moeten worden overgelegd. De uit dien hoofde niet verschijnende slaven worden door gemelde Commissien in oogenschouw genomen ter plaatse waar zij zich bevinden.

De evengemelde certificaten moeten tevens inhouden of de achtergeblevenen al of niet verdacht voorkomen met een der bij de publicatie van 7 September 1830 (Gouvernementsblad No. 13) aangeduide kwalen te zijn besmet.

Art. 3. De Commissien voor de divisien der oude kolonie en voor de districten *Nickerie* en *Coronie*, begeven zich tot opgemeld einde op de verschillende plantages en gronden, alwaar de slavenmagten voor hen gesteld, en degenen die niet in staat zijn zich te verplaatsen, in de zieken of negerhuizen worden geïnspecteerd.

Art. 4. De eigenaren of beheerders der plantages en gronden dragen zorg dat aldaar tegenwoordig zijn, zooveel immer mogelijk, alle tot die plantages of gronden behoorende of aldaar werkende slaven. Van dezulken die, om welke reden ook, tijdelijk afwezig mogten zijn, wordt door den gezagvoerder naauwkeurige schriftelijke opgave gedaan met vermelding der plaats waar zij zich bevinden. Desgelijks wijst de gezagvoerder afzonderlijk aan al de slaven die, hoewel elders te huis behoorende of te werk gesteld, zich tijdelijk op de plantage of den grond mogten bevinden, van welke slaven hij mede eene naauwkeurige schriftelijke opgave overlegt.

Art. 5. Zoo bij de verificatie te *Paramaribo* als in de divisien en districten, zullen de genees- of heekkundigen aangewijzing doen van de slaven die hun verdacht voorkomen.

De eigenaren of hunne vertegenwoordigers zijn verplicht de als zoodanig aangewezen en, voor zooveel betreft slaven te *Paramaribo*, binnen acht dagen —, voor zooveel betreft plantage en privé slaven in de divisien en districten, binnen veertien dagen, voor de Commissie van onderzoek naar de ziekte der melaatschheid te doen verschijnen.

Deze Commissie zendt binnen den kortst mogelijken tijd haar rapport in aan den Procureur-Generaal en aan den Gouvernements-Secretaris.

Art. 6. De in artikel 1 vermelde Commissien maken van iedere verificatie een proces-verbaal op, inhoudende de slotsom van haar onderzoek, alsmede de opgave der slaven die ingevolge het vorige artikel aan het onderzoek der Commissie voor de ziekte der melaatschheid moeten worden onderworpen.

Dit proces-verbaal wordt met het borderel van aangifte ten spoedigste aan den Gouvernements-Secretaris ingezonden, die het proces-verbaal aan het borderel annexeert.

Indien echter de slotsom van het onderzoek alleen daarin bestaat, dat de gedane aangifte is bevonden overeenkomstig met de waarheid, wordt door de Commissie met de verificatie belast op het borderel de aantekening gesteld: „conform bevonden,” deze verklaring onderteekend en het borderel ten spoedigste aan den Gouvernements-Secretaris ingezonden.

Art. 7. De Gouvernements-Secretaris is belast met de vergelijking der borderellen met de slavenregisters, en de vaststelling, in overeenstemming zoo met deze registers als met de processen-verbaal van verificatie en de ingekomen rapporten der Commissie van onderzoek naar de ziekte der Melaatschheid, van de staten vermeld in artikel 11 der gemelde wet.

Degenen, die niet in de slaven-registers ingeschreven zijn, komen, ingevolge het bepaalde bij artikel 2 der Publicatie van 13 Maart 1860 (Gouvernementsblad No. 5), voor tegemoetkoming niet in aanmerking.

Art. 8. De verificatie moet zijn ten einde gebragt binnen een door den Gouverneur te bepalen termijn en de in het vorig artikel bedoelde staten moeten zijn opgemaakt op den 15 April 1863.

Art. 9. Deze staten houden in vaststelling van het bedrag der tegemoetkoming, zonder dat voalsnog regt op dat bedrag aan de inleveraars der borderellen of aan iemand wordt toegekend.

Zij worden na het verstrijken van den termijn van dertig dagen, vermeld in het aangehaalde artikel 11 der Wet, met al de daartoe behoorende bescheiden, zoo spoedig mogelijk ingezonden aan den Administrateur van Financien, aan welken hoofdbatenaar van elk ter Gouvernements-Secretarie aangezekend verzet wordt kennis gegeven, door onverwijld toezending van het afschrift van het deurwaarders exploit.

Art. 10. De in artikel 13 derzelfde Wet bedoelde dagvaarding wordt beteekend door den Exploiteur aan den Administrateur van Financien, die zich bij de behandeling der zaak voor het Gerechtshof doet vertegenwoordigen door den landspractizijn.

Indien hij, die in verzet gekomen is, door het Hof in het gelijk wordt gesteld, doet hij het vonnis aan den Administrateur van Financien beteekenen.

Ingeval hij die verzet gedaan heeft in het ongelijk gesteld is, geeft de Griffier kennis aan den Administrateur van Financien dat het verzet is opgeheven.

Art. 11. Onbetwist bezit, overeenstemmende met den inhoud der slavenregisters, geldt voor titel van eigendom van privéslaven.

Voor zooverre echter privé slaven in de registers bekend staan ten name van overledenen, moeten de erfenamen hun regt op de nalatenschap van den overledene bewijzen.

Art. 12. Eigenaren van slaven bekend staande in de registers ten name van plantages of gronden, of hunne gemagtigden moeten de titels of bewijzen van eigendom der plantages of gronden overleggen.

Art. 13. Het onderzoek en de beoordeeling der titels of bewijzen van eigendom in de beide vorige artikelen bedoeld, wordt opgedragen aan eene door den Gouverneur te benoemen Commissie, bestaande uit een Voorzitter en minstens vier leden, bijgestaan door een Secretaris die tevens lid kan zijn, en door een voldoende aantal klerken.

Art. 14. De Voorzitter regelt en verdeelt de werkzaamheden in dier voege dat een deel van het onderzoek aan elk der leden wordt opgedragen.

De Commissie vangt hare werkzaamheden niet aan dan nadat

de Voorzitter, de leden en de Secretaris in handen van den Gouverneur, behalve den eed van geheimhouding den eed hebben afgelegd van de hun opgedragen functien getrouw en naar hun geweten te zullen vervullen.

De Commissie brengt haar oordeel uit bij meerderheid van stemmen. Bij het staken der stemmen is die van den Voorzitter beslissend.

De leden der Commissie zijn bevoegd zich, hetzij door middel van den Secretaris, hetzij regstreeks, in betrekking te stellen met de inleveraars en hen in de gelegenheid te stellen binnen een korten termijn nadere bescheiden in te zenden.

Art. 15. De titels of bewijzen van eigendom in de artikelen 11 en 12 dezer verordening bedoeld, moeten door of van wege de eigenaren onder inventaris worden ingeleverd tegen bewijs van ontvangst, aan den Secretaris der Commissie vóór den 25^{ten} Maart 1863.

Na dit tijdstip inkomende titels en bescheiden worden aangenomen, behoudens hetgeen hierna in de tweede zinsnede van artikel 19 is bepaald.

Art. 16. De titels en bescheiden waarvan hier de rede is, worden gerekend één geheel uit te maken met de vroeger ingeleverde borderellen, als moettende strekken om het regt op de tegemoetkoming, volgens de hiervoren in artikel 7 vermelde staten, te bewijzen, en mitsdien de uitkeering te zijner tijd aan de regthabende te veroorloven.

Zoodra het regt der belanghebbenden is erkend, wordt daarvan op de meergemelde staten eene aantekening gesteld, door den Voorzitter en den Secretaris der Commissie onderteekend.

Art. 17. De oordeelvelling der Commissie is, zoo dikwerf daarbij de ingeleverde bewijstukken onvoldoende verklaard worden om de aanspraak op de tegemoetkoming te wettigen, kortelijk gemotiveerd.

Zij wordt alsdan, onderteekend als voren, aan den staat geannexceerd.

Art. 18. Wanneer twee of meer personen eigendomsregten op slaven beweren te hebben, wordt door de Commissie geen oordeel uitgebragt.

De oordeelvelling der Commissie geschiedt altijd, onverlet eens ieders regt om de beslissing van den bevoegden regter in te roepen, behoudens het bepaalde in de laatste zinsnede van artikel 21 der tegenwoordige verordening.

De belanghebbenden zijn bevoegd de door hen ingediende titels van den Secretaris, tegen teruggave van het uitgereikt bewijs van ontvangst terug te vorderen als ook, ieder voor zooveel hem aangaat, kosteloos afschriften te vragen van de vastgestelde staten van tegemoetkoming.

Art. 19. Vóór of op den 25 Mei 1863 brengt de Commissie van onderzoek haar oordeel uit aangaande de aan haar ingediende bewijstukken, voor zoo verre die in tijds zijn ingekomen.

Ten aanzien van later ingediende stukken, geschiedt zulks achtereenvolgens met zooveel spoed als de omstandigheden toelaten.

Art. 20. De staten van tegemoetkoming worden met de oordeelvelling der Commissie, in dier voege als is bepaald hiervoren in de artikelen 16 en 17, ter inzage van een ieder nedergelegd bij de Administratie van financiën gedurende den tijd van veertien dagen.

Van deze nederlegging wordt telkenreize door den Administrateur van financiën in het Gouvernements Advertentieblad kennis gegeven.

Op gelijke wijze wordt gehandeld ten aanzien der staten van tegemoetkoming toegekend aan eigenaren van privé slaven, waaromtrent, krachtens de eerste alinea van artikel 11 hiervoren, geene oordeelvelling van de Commissie vereischt is geworden.

De termijn van veertien dagen begint alsdan te loopen van den 20 Mei 1863 voor het geval dat geen verzet gedaan is noch diensgevolge dagvaarding voor het Hof heeft plaats gehad. Indien echter dit laatste is geschied, vangt de termijn aan te loopen, nadat de uitspraak is gekomen ter kennis van den Administrateur van Financiën, op de wijze bepaald in de tweede en derde alinea van artikel 10 dezer verordening.

Art. 21. De Commissie van onderzoek wordt op een tijdstip na den 25 Mei 1863 door den Gouverneur ontbonden, onder de verplichting nogtans om haar oordeel uit te brengen in alle zaken bij haar in behandeling.

Na dit tijdstip, mits binnen den termijn bepaald bij artikel 16 der aangehaalde wet, kunnen degenen die aanspraak ma-

ken op de tegemoetkoming, hunne titels en bescheiden inzenden aan het bestuur, dat echter, ook na de aanspraak door voldoende bewijzen gewettigd te hebben bevonden, de uitbetaling der tegemoetkoming niet gelaat, zonder vooraf in acht genomen te hebben het bepaalde in het vorige artikel, blijvende alsdan van toepassing al hetgene hierna bepaald is ten aanzien van de regten van derden en de wijze van uitoefening dier regten.

Hetzelfde geldt zoo dikwerf ingevolge eene regterlijke beslissing, de tegemoetkoming zal verschuldigd zijn.

Art. 22. Wanneer de laatste titel van aankomst der plantages of gronden waartoe slaven behooren, voor welke tegemoetkoming is gevraagd, nog geen dertig jaren oud is, en geene geldige bewijzen van eigendom van vroegeren datum zijn overgelegd, kan nogtans uitbetaling van het bestuur gevraagd worden tegen het stellen van voldoende zekerheid, des noods geregelijk goedgekeurd.

Het stellen der zekerheid wordt niet gevorderd wanneer de laatste titel van aankomst bestaat in een transport verleend door den exploitateur of door den Curator bij het departement der Onbeheerde Boedels.

Art. 23. Alle regten van derden ter zake van verbanden en bevoorregte schulden klevende op plantages en gronden waaraan slaven verbonden zijn of op privé slaven, zijn verhaalbaar op het bedrag der tegemoetkoming, onverschillig of de vorderingen al dan niet opeischbaar zijn; en zulks met in achtneming van het regt van voorrang volgens het in de kolonie van kracht zijnde regt.

Alle regten van derden ter zake van concurrente schulden zijn eveneens verhaalbaar op dat bedrag, mits zij opeischbaar zijn.

Art. 24. Derden die hun verhaal of hunne regten willen doen gelden op de toegekende tegemoetkoming, zijn verplicht op straffe van in de verdeling niet te worden begrepen, vóór het verstrijken van den termijn vermeld in artikel 20, daarvan verklaring te doen ter Griffie van het Gerechtshof.

De Griffier houdt aantekening van deze verklaringen in een daartoe aangelegd register, en geeft van iedere verklaring kennis aan den Administrateur van Financiën, die daarvan summier aantekening doet houden op den onder hem berustende staat, als ook aan den eigenaar te zijner werkelijke gekozen of regterlijke woonplaats.

Art. 25. Deze verklaring houdt in:

- a. de namen, het beroep en de woonplaats der vorderaars,
- b. het bedrag, de oorzaak en den aard der schuld, en in geval voorrang beweerd wordt, daartoe de uitdrukkelijke vordering;
- c. de bewijzen en titels waarop de vordering berust;
- d. voor zooverre de vorderaars niet te Paramaribo woonachtig zijn, keuze van woonplaats aldaar.

Bij deze verklaring worden overgelegd de bewijzen en titels sub litt. c. vermeld en van deze overlegging, als ook van de indiening der verklaring wordt door den Griffier bewijs uitgereikt.

Art. 26. De in het vorig artikel vermelde verklaringen en vorderingen van derden, als ook de door hen overgelegde titels en bescheiden worden ter inzage van een ieder nedergelegd ter Griffie van het Hof gedurende den tijd van drie weken, aanvangende te loopen na het einde van den termijn vastgesteld in artikel 24.

De Griffier geeft van elke nederlegging kennis in het Gouvernements advertentieblad.

Art. 27. Hij die op eene plantage of grond, waaraan slaven verbonden zijn, of ook op privé slaven een regt van vruchtgebruik heeft, heeft behoudens zijn regt van vruchtgebruik op de plantage of grond, aanspraak op de renten van het bedrag der tegemoetkoming.

Indien de vruchtgebruiker en de bloote eigenaar niet kunnen overeenkomen omtrent het stellen van zekerheid, waartoe eerstgemelde verplicht is, al is het dat hij bij de instelling van het vruchtgebruik van deze verplichting is ontheven, zijn beiden bevoegd te bevorderen dat het bedoelde bedrag in Nederland worden belegd in inschrijvingen op een der grootboeken der nationale schuld ter keuze van den vruchtgebruiker.

Gelijke vordering kan worden gedaan door een fidei-Commissairen verwachter en door den schuldeischer eener voorwaardelijke schuld, door hypotheek op eene plantage of grond met slaven verzekerd, tot dat de onzekerheid van het bestaan der schuld hebbe opgehouden; in dier voege dat in het eerste geval de keuze van een der grootboeken wordt toegekend aan den bezwaarden erfgenaam en in het tweede aan den schuldeischer.

Art. 28. Indien eene plantage of grond, waaraan slaven verbonden zijn, of ook met aldaar werkende privé slaven verhuurd is, bij contract zullende loopen tot na 1 Juli 1863, wordt dit huurcontract, tenzij daarbij uitdrukkelijk anders is bedongen, op gemeld tijdstip van rechtswege ontbonden, en is in dat geval, de huurder bevoegd zijn recht op schadevergoeding voor de op 1 Juli te veld staande producten, in billijkheid des noods door den Regter te begrooten, op de tegemoetkoming te verhalen.

Art. 29. Hij, aan wien bij niterste wilsbeschikking van den overleden eigenaar van eene plantage of grond waaraan slaven verbonden zijn, of ook van privé slaven, bij legaat eene lijfrente of jaarlijkse uitkeering is vermaakt, en die mitsdien legaal hypotheek heeft op de goederen der nalatenschap, zoodra hij die conventioneel hypotheek of verband heeft op zoodanige plantage of grond of privé slaven, tot zekerheid van eenige rente of uitkeering, is, behalve tot de opkoming voor de achterstallige schuld, gerechtigd tot de vordering dat het twintigvoud der rente of uitkeering uit het bedrag der tegemoetkoming in inschrijvingen op een der grootboeken der nationale schuld, te zijner keuze, worde belegd.

Art. 30. De belanghebbende in de drie voorgaande artikelen bedoeld kunnen hunne vorderingen alleen doen gelden, behoudens de uitkeering der vorderingen van derden die boven hen bevoorrecht zijn.

Zij zijn tot de opvolging der artikelen 24 en 25 en tevens tot eene uitdrukkelijke vordering tot de belegging, voor zoover daartoe grond bestaat, gehouden, met uitzondering nogtans, ten aanzien van den vruchtgebruiker en fidei Commissairen verwachtter, van de nakoming van hetgeen sub litt. b van artikel 25 is voorgeschreven.

Art. 31. De verklaring gedaan hebbende derden, die van hunne vordering wenschen te desisteren, moeten daarvan doen blijken door middel van een door hen zelven mede onderteekend deurwaarders exploit, beteekend aan den Griffier, die daarvan kennis geeft aan den Administrateur van finantiën.

Wanneer de eigenaar en al de verklaring gedaan hebbende derden zich onderling over de uitkeering van het bedrag der tegemoetkoming of ook ten aanzien van de belegging van het geheel of een gedeelte als voren gemeld kunnen verstaan, wordt bij notariële acte de overeenkomst der partijen geconstateerd.

Een authentiek afschrift van de acte wordt onverwijld ingezonden aan den Administrateur van finantiën, ten einde geannexeerd te worden aan den staat van tegemoetkoming.

Art. 32. Wanneer geene derden met hunne vorderingen op de tegemoetkoming binnen den bij artikel 24 voorgeschreven termijn zijn opgekomen, wordt volgens den bedoelden staat het mandaat op de koloniale kas opgemaakt ten name van den eigenaar of de eigenaren, betaalbaar uiterlijk op den laatsten September 1863 aan deze laatste of hunne bij speciale authentieke procuratie gevolmachtigden.

Indien derden zijn opgekomen en op de wijze bij het vorig artikel bepaald zijn overeengekomen, worden de mandaten volgens de getroffen overeenkomst opgemaakt, of ook maatregelen genomen tot de belegging in Nederland, indien daartoe termen bestaan.

Art. 33. Indien binnen acht dagen na het verstrijken van den termijn in artikel 26 bepaald, de eigenaar en al de verklaring gedaan hebbende derden geen overeenkomst aangaande de uitkeering van het bedrag der tegemoetkoming hebben getroffen, kan zoowel de eigenaar als de meest gereede van de vorderaars het verzoek doen aan den president van het Gerechtshof, dat een Commissaris benoemd worde ten overstaan van wien de verdeling zal moeten plaats hebben.

Van deze benoeming wordt onverwijld door den Griffier kennis gegeven in het Gouvernement-advertentie blad.

Art. 34. De Commissaris uit het Hof ligt van de administratie van finantiën den aldaar berustenden staat der toegelate tegemoetkoming, alsmede van de griffie de verklaringen der vorderaars met de daarbij overgelegde titels en bescheiden, en maakt binnen den kortst mogelijken termijn een staat van verdeling of repartitie op, die ter inzage van den eigenaar of de vorderaars ter griffie wordt nedergelegd.

Van deze nederlegging wordt zonder verwijl door den Griffier kennis gegeven in het Gouvernements-advertentie blad, met oproeping tegen dag en uur van den eigenaar of diens gevolmachtigden en de vorderaars om in persoon of bij speciale gemachtigden voor den Commissaris te verschijnen tot het doen van tegenpraak.

Art. 35. Indien geene tegenspraak plaats heeft, sluit de

Commissaris zijn proces verbaal en vereffent de kosten, die als in de eerste plaats bevoorrecht gesteld worden, en wordt op zijn last de door hem opgemaakte staat van verdeling, met een uittreksel van het proces verbaal, toegezonden aan den administrateur van finantiën, tevens met terugzending van den vroeger geligten staat der tegemoetkoming.

Deze alzoo vastgestelde staat van verdeling wordt alsdan de grondslag der op te maken mandaten op de koloniale kas.

Art. 36. Ingeval op den dag der verschijning de deugdelijkheid van een of meer vorderingen door den eigenaar of de derden, of wel de voorrang of rangregeling door laatstgenoemden wordt betwist, wordt daarvan in het proces verbaal acte verleend, en worden de geschil hebbende partijen verwezen naar eene der eerstvolgende openbare terechtzittingen van het Hof, zonder dat eene nadere dagvaarding wordt vereischt.

Niettemin wordt behoorlijk aantekening gehouden van de erkenning der deugdelijkheid, voorrang en rangregeling der overige vorderingen, waarop door partijen niet kan worden teruggekomen.

Art. 37. Aan de geschil voerende partijen staat het vrij de ingediende bewijzen en titels harer vorderingen, gedurende de behandeling van het geding tegen bewijs van ontvangst, bij den griffier te ligten.

Art. 38. Zij verschijnen voor het hof bijgestaan door geadmitteerde practizijns.

Ten dage dienende draagt de derde wiens vordering is betwist, als eischer, zijne beweringen voor bij met redenen omkleede conclusie.

De wederpartij dient op denzelfden of niterlijk op den eerstvolgenden regtdag van conclusie van antwoord.

Op verzoek van partijen worden nadere termijnen van reden dupliek gegend of dag tot mondelinge toelichting bepaald.

Van de genomen conclusies wordt wederzijds afschrift gegeven.

Art. 39. Indien eene der partijen niet verschijnt, wordt eene nadere oproeping der niet vercheenen partij bij dagvaarding van wege de andere partij te beteekeken op een korten, door het Hof te bepalen, termijn bevolen.

Bij niet verschijning op deze tweede oproeping, wordt verstek verleend en met de behandeling der zaak door de andere partij voortgegaan.

Partijen kunnen haren gestelden practizijn niet herroepen zonder tevens een anderen te stellen. Zoolang dit niet is geschied, blijft het geding voortgaan op naam des eerstgestelden.

Art. 40. Na het voldingen en bepleiten der zaak doet het Hof zich de stukken overgeven en bepaalt den dag voor de uitspraak.

In de gevallen waarin het openbaar ministerie moet worden gehoord, draagt de Procureur-Generaal zoo spoedig mogelijk zijne conclusie voor.

Art. 41. Indien de zaak in staat van wijzen is om ten principale te worden regt gedaan, wordt het eindvonnis gewezen.

Indien, alvorens regt te doen, een bewijs, een onderzoek of eene instructie, waarvan de beslissing der zaak kan afhangen, noodig mogt zijn, beslist het Hof bij interlocutoir vonnis, met bevoegdheid om het te houden onderzoek of de instructie aan een der leden op te dragen.

In de gevallen waarin geregelijke verrichtingen moeten plaats hebben in de buitendistricten der kolonie of getuigen aldaar woonachtig moeten worden gehoord, kan zoowel het gecommiteerde lid als het Hof de bedoelde verrigting of het hooren der getuigen, met vermelding der vraagpunten, opdragen aan het hoofd van het plaatselijk bestuur aldaar.

Na afloop van het bevolen bewijs, het onderzoek of de instructie, wordt aan partijen andermaal toegelaten hunne met redenen omkleede conclusien voor te dragen en mondeling toe te lichten, waarna de zaak definitief wordt beslist.

Art. 42. Alleen bij peremptoire exceptien mag worden gepersesteerd. Indien dit geschiedt, wordt aan partijen geen termijn van re- of dupliek toegestaan.

Alle andere exceptien zonder onderscheid moeten tegelijk met het antwoord ten principale worden voorgesteld, op straffe van veroordeeling in de kosten door het niet nakomen van dit voorschrift veroorzaakt.

Art. 43. Nadat het eindvonnis is gewezen, en binnen den wettelijken termijn geen hooger beroep is aangeteekend, sluit de Commissaris zijn proces-verbaal en handelt, na den staat van verdeling, indien daartoe termen zijn, in overeenstemming te hebben gebragt met het gewezen vonnis, als in artikel 35 is bepaald.

Art. 44. Alle termijnen, vermeld of bedoeld in de art. 34 tot 43 dezer verordening, loopen op absoluut verstek, behoudens het bepaalde in de eerste alinea van artikel 39.

Tegen de beslissingen van het Hof ten aanzien van de deugdelijkheid, den voorrang en de rangregeling der vorderingen van verklaring gedaan hebbende derden, als ook ten aanzien van de voorgestelde exceptien, wordt geen verzet toegelaten.

Art. 45. Het hooger beroep aan den Hoogen Raad wordt toegelaten in alle zaken waarin de vordering van den verklaring gedaan hebbende derde, eene geldswaarde van *Duizend Gulden*, interesten of proceskosten daaronder niet begrepen, te boven gaat.

Op dit beroep worden geene anderen gedagvaard dan die bij de tegenspraak partijen geweest zijn.

Eene expeditie van het arrest van den Hoogen Raad wordt, ten verzoeken van de meest gereede partij, betoekend aan den Griffier bij het Gerechtshof, die het aan den Commissaris uit het Hof ter hand stelt, ten einde deze alsdan handele overeenkomstig de bepaling van artikel 43 hiervoren.

Art. 46. Behalve de administrative stukken aangeduid in artikel 17 der meergemelde Wet, zijn de exploitien van verzet van den deurwaarder en die van dagvaarding van den exploitien, alsmede de beschikkingen van het Gerechtshof, aldaar bedoeld in de artikelen 12 en 13, mitsgaders de exploitien van betekening dier beschikkingen, de inventarissen vermeld in artikel 15 dezer verordening, de bewijzen van ontvangst vermeld in laatstgemeld artikel en in de artikelen 25 en 37 dezer verordening; de verklaringen waarvan aldaar sprake is in de artikelen 24 en 30; zoome de exploitien en acten vermeld in het daarop volgende artikel 31; eindelijk de oproepingen en kennisgevingen in het Gouvernements advertentieblad, volgens de bepalingen der artikelen 20, 26, 33 en 34 hiervoren, allen vrij van zegel.

Art. 47. Voor de heffing van zegelregten ten aanzien van de verdere behandeling en beslissing van geschillen, krachtens de tegenwoordige verordening ahangig gemaakt, wordt met uitzondering van het geval dat, met in achtneming der bestaande voorschriften, toelating verleend is om kosteloos te procederen, toepasselijk verklaard hetgeen in de publicatie van 12 November 1830 (Gouvernementsblad No. 16) voor soortgelijke handelingen en verrigtingen voor en door het Gerechtshof der Kolonie Suriname is voorgeschreven.

Art. 48. De exploitien en deurwaarder bij het Gerechtshof mogen in rekening brengen, eerstgenoemde een derde en laatstgenoemde de helft der emolumenten, die wegens soortgelijke verrigtingen volgens de bestaande verordeningen zijn verschuldigd.

De Griffier bij het Gerechtshof is bevoegd te heffen of in rekening te brengen een vierde van de regten en emolumenten die hem toekomen volgens het bestaande regt.

Art. 49. De leden van het Gerechtshof worden op den 1 Juli 1863 tijdelijk met drie buitengewone leden vermeerderd. Aan den Procureur-Generaal wordt tijdelijk een buitengewoon Substituut, aan den Griffier een buitengewoon Commies ter Griffie toegevoegd.

De gewone jaarlijkse vacantie van het Gerechtshof heeft geene plaats in 1863.

Art. 50. Wanneer eene plantage of grond met slaven, tengevolge van in executieneming, op den 1 Juli 1863 nog is onder geregte bewaring, wordt het bedrag der toegerekende tegemoetkoming gestort in de Sequestratiekas, en de grond met de gebouwen en toebehooren zoo spoedig mogelijk, immers binnen den termijn van zes weken verkocht.

Indien de in bezitstelling van den kooper plaats heeft vóór den 1 October 1863, gaau op dezen de verplichtingen over, ten aanzien der vrijgemaakten opgelegd in artikel 30 der meergemelde Wet.

Art. 51. Wanneer privé slaven zijn in executie genomen, zonder op 1o. Juli te zijn verkocht, en de in beslagneemer en gevoegden zich niet hebben kunnen verstaan met den geëxecuteerde over de uitkeering van het bedrag der tegemoetkoming, wordt dit bedrag gestort in handen van den exploitien of van den deurwaarder, die daarmede handelt als met de opbrengst van bij executie verkochte roerende goederen.

Art. 52. Plantages en gronden met slaven als ook privé slaven, waarvan de eigenaren of hunne gevolmagtigden zich met de bewijzen voor de wettigheid hunner aanspraak op de tegemoetkoming niet hebben aangemeld of waarvan de eigenaren niet allen aan deze hunne verplichting voldaan hebben; zoome de plantages en gronden met slaven of die privé slaven, wier eigenaren geheel of ten deele zijn onbekend ge-

bleven, vervallen geheel of ten deele aan het departement der Onbeheerde Boedels, zoodra belanghebbenden het vorderen.

Het bedrag der tegemoetkoming wordt alsdan geheel of ten deele uitbetaald aan den Curator.

Hetgeen ten aanzien van den verkoop van plantages en gronden en de verplichtingen der koopers bepaald is in artikel 50, is ten deze van toepassing.

Art. 53. In de gevallen waarin, krachtens de bepaling van artikel 6 der meergemelde Wet, de borderellen van Gouvernementswege zijn opgemaakt, hebben na den afloop der verificatie en het opmaken der staten van tegemoetkoming drie oproepingen van de eigenaren, van maand tot maand, plaats in het Gouvernements advertentieblad door den Gouvernements Secretaris, waarvan de kosten komen ten laste van de nalatigen en met de kosten van het opmaken der borderellen, als eene schuld preferent boven alle andere schulden, verhaalbaar is op de tegemoetkoming.

Art. 54. Inleveraars van borderellen, die door hunne nalatigheid oorzaak zijn dat de verificatie niet ten bepaalden tijde kan plaats hebben, verbeuren voor iederen slaaf eene geldboete van *Vijf en twintig Gulden*. Eigenaren of gevolmagtigden dezer laatsten zijn ten deze aansprakelijk voor de verzuimen hunner onderhoorigen, behoudens hun verhaal op deze laatsten.

Alle kwade of bedriegelijke praktijken, die mogten gepleegd worden zijn strafbaar naar de gestrengheid der wet. En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 5 Maart 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 6 Maart 1863.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

No. 7. RESOLUTIE van den 8ten April 1863 No. 2, waarbij worden afgekondigd de koninklijke besluiten van den 19 November 1862 No. 99 en 100, betreffende de oprigting van een korps *Maréchaussée* en eene nieuwe samenstelling van het Politie wezen.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Ontvangen hebbende bij ministeriele missive dd. 28 November 1863 La. B. No. 23 | 356, ter uitvoering, afschriften van de Koninklijke besluiten van den 19 dier maand No. 99 en 100, betreffende de oprigting van een korps *maréchaussée* en eene nieuwe samenstelling van het politiewezen;

Gelet op het Koninklijk besluit van den 26 Februarij 1863 No. 52, waarbij artikel 5 van het evengemelde dd. 19 November 1862 No. 99 is gewijzigd;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

1o. Bij deze afkondiging te doen van de Koninklijke besluiten van den 19 November 1862 No. 99 en 100, het eerste zoodanig als het is gewijzigd door dat van den 26 Februarij 1863 No. 52.

19 Nov. 1862. WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Overwegende, dat tot de uitvoering der wet van den 8 Augustus 1862 (Staatsblad No. 164) houdende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname, de oprigting wordt gevorderd van een korps *maréchaussée* aldaar;

Op de voordragt van Onzen Minister van Kolonien van den 17 November 1862, La. B. No. 10.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1. Er wordt in de kolonie Suriname opgericht een korps *maréchaussée*, zamengesteld en bezoldigd, zoo als is aangeduid in de tabel aan dit besluit gehecht.

Art. 2. Het toezigt over het korps *maréchaussée* in Suriname wordt opgedragen aan den Procureur Generaal

Art. 3. De Procureur Generaal is bevoegd, om, onder nadere goedkeuring van den Gouverneur, *maréchaussées* der tweede klasse te bevorderen tot die der eerste, en, daartoe termen zijnde, van de eerste tot de tweede klasse terug te brengen.

Art. 4. Het getal paarden voor de dienst der maréchaussées in Suriname wordt voorloopig bepaald op *twaaft*.

Art. 5. Door het koloniaal bestuur wordt voorzien in de kosteloze huisvesting van de onderofficieren, brigadiers en maréchaussées in Suriname.

Zij voorzien uit eigen middelen in hunne kleeding, met in achtneming van daaromtrent vast te stellen voorschriften.

Tegen de te bepalen prijzen kunnen zij te goeder rekening kleedingstukken uit het magazijn van kleeding van het garnizoen in Suriname bekomen.

Art. 6. Maréchaussées, al dan niet gegradueerd, hebben aanspraak op vrije geneeskundige behandeling en geneesmiddelen. In geval van ziekte worden zij, des verkiezende, op den voet der bestaande of nader vast te stellen verordeningen omtrent de verpleging in het militair hospitaal, daarin opgenomen.

Art. 7. De Gouverneur van Suriname stelt het tijdstip vast, waarop de bepalingen van Ons tegenwoordig besluit in werking treden.

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering dezes.
's Gravenhage, den 19 November 1862.
(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,
(get.) G. H. UHLENBECK.
Accordeert met deszelfs Origineel,
De Secretaris Generaal bij het Ministerie van Kolonien,
(get.) FEITH.

Formatie van het korps Maréchaussée in de Kolonie Suriname.

RANGEN.	Te Paramaribo.		In de districten.		AANMERKINGEN.
	Aantal.	bezoldiging.	Aantal.	bezoldiging.	
Opperwachtmeester.	1	f 1000	—	—	
Wachtmeester.	2	" 840	—	—	
Brigadier.	8	" 720	13	f 720	
Maréchaussée 1 ^e Kl.	20	" 600	28	" 600	
Maréchaussée 2 ^e Kl.	20	" 540	30	" 540	

Behoort bij koninklijk besluit van den 19 Nov. 1862 No. 99.

Mij bekend.

De Minister van Kolonien,
(get.) G. H. UHLENBECK.

19 Nov. 1862. Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Overwegende, dat tot uitvoering der wet van den 8 Augustus 1862 (Staatsblad No. 164) houdende opheffing der sla vernij in de kolonie Suriname, eene nieuwe samenstelling van het policiewezen in de kolonie Suriname, wordt gevorderd;

Op de voordragt van Onzen Minister van Kolonien van den 17 November 1862, La. B No. 10.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1. Het korps politie agenten in de Kolonie Suriname is zamengesteld en bezoldigd als volgt:

4 agenten 1^e klasse ieder met eene bezoldiging van f 600 'sjaars.
8 " 2^e " " " " " " " 520 "
8 " 3^e " " " " " " " 400 "

Art. 2. De roeijers door het koloniaal bestuur aan de districts Commissarissen toe te voegen zijn hulp-agenten van politie.

Art. 3. Het toezigt over de policiemagt blijft opgedragen aan den Procureur-Generaal.

Art. 4. De agenten van Politie voorzien uit eigen middelen in huisvesting en kleeding, het laatste met inachtneming van de daaromtrent bestaande of nader vast te stellen voorschriften.

Art. 5. De agenten van politie hebben aanspraak op vrije geneeskundige behandeling en geneesmiddelen.

Ingeval van ziekte worden zij, des verkiezende, op den voet der bestaande of nader vast te stellen verordeningen omtrent de verpleging in het militair hospitaal, daarin opgenomen.

Art. 6. Alle vroegere bepalingen omtrent de samenstel-

ling van het korps agenten van politie in de kolonie Suriname zijn bij het in werking treden van dit besluit ingetrokken.

Art 7. De Gouverneur van Suriname stelt het tijdstip vast, waarop de bepalingen van Ons tegenwoordig besluit in werking treden.

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering dezes.
's Gravenhage, den 19 November 1862.
(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,
(get.) G. H. UHLENBECK.
Accordeert met deszelfs origineel,
De Secretaris Generaal bij het Ministerie van Kolonien,
(get.) FEITH.
Voor eensluidende afschriften.

De Secretaris Generaal,
(get.) FEITH.
2o. Te bepalen, dat het tijdstip waarop de voormelde besluiten in werking treden, door middel van het Gouvernements advertentie-blad ter algemeene kennis zal worden gebragt. En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 8 April 1863.

VAN LANSBERGE.
Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

No. 8. RESOLUTIE van den 11den April 1863 No. 2, bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van 's Konings besluit dd. 10 Maart d.j. No. 62 Staatsblad No. 15, houdende nadere regeling van het port der briefwisseling tusschen het Rijk en de Nederlandsche Kolonie Suriname, benevens Curaçao en onderhoorigheden, door middel van gesloten brievenmalen over Engeland verzonden wordende.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Gelezen hebbende de missive van den Minister van Kolonien dd. 10 Maart j.l. La. B No. 16 | 70, daarbij ter verdere uitvoering toezendende, een afschrift van 's Konings besluit van den 10 Maart d. j. No. 62, Staatsblad No. 15, houdende nadere regeling van het port der briefwisseling tusschen het Rijk en de Nederlandsche kolonie Suriname benevens Curaçao en onderhoorigheden, door middel van gesloten brievenmalen over Engeland verzonden wordende;

Gelet op de publicatie dd. 22 | 28 April 1854 G. B. No. 4 en op de Gouvernements resolutie dd. 29 April en 30 Junij 1854 Nos. 591 en 897 G. B. No. 6 en 8;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat deze resolutie en als bijlage daarvan, het opgemeld koninklijk besluit, in het Gouvernementsblad zullen worden geinsereerd.

Paramaribo, den 11 April 1863.

VAN LANSBERGE.
Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

10 Maart 1863. Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

In aanmerking nemende dat er noodzakelijkheid bestaat om, in verband met de verhooging welke het port der briefwisseling door middel van de Paketbooten tusschen Engeland en de West-Indien verzonden wordende, eerlang zal ondergaan ook dat van de brieven welke in de gesloten malen tusschen het Rijk en de Nederlandsche West-Indische Kolonien met hetzelfde middel worden overgebragt, nader te regelen;

Bestuit van den 10 Maart 1863 (Staatsblad No. 15) houdende nadere regeling van het port der briefwisseling tusschen het Rijk en de Nederlandsche Kolonie Suriname, benevens Curaçao en Onderhoorigheden door middel van gesloten brievenmalen over Engeland gezonden wordende.

Gelet op Onze besluiten van 6 Maart 1854 Staatsblad

No. 15, 16 Mei 1854, Staatsblad No. 80, en van 28 Junij 1858, Staatsblad No. 56.

Gezien het rapport van Onze Ministers van Financien en van Koloniën van den 6 Maart 1863 No. 113 Post en 9 Maart 1863 No. 10 La. B;

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Met intrekking van Onze besluiten van 16 Mei 1854, Staatsblad No. 80, en 28 Junij 1858, Staatsblad No. 56, wordt het port der brieven die tusschen het Rijk en de Nederlandsche Kolonien *Suriname* en *Curacao* benevens onderhoorigheden, over en weder door middel van gesloten brievenmalen over Engeland verzonden worden, weder gebragt op *vijf en tachtig cents* voor den enkelen brief, zijnde *tien cents* ten behoeve van het Rijk, *tien cents* ten behoeve der Koloniale Kas en *vijf en zestig cents* tot goedmaking van hetgeen aan buitelandse Regeringen of administratie wegens regten van doorvoer of kosten van overbrenging verschuldigd is, in overeenstemming met hetgeen daaromtrent bij Art. 1 van ons besluit van 6 Maart 1854, Staatsblad No. 15, werd bepaald.

Art. 2. Het tegenwoordige besluit treedt in werking met de eerste verzending die over en weder na 16 Maart aante staande geschiedt.

Onze Ministers van Financien en van Koloniën zijn belast met de uitvoering van dit besluit, 't welk in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 10 Maart 1863.

(get.) WILLEM.

De Minister van Financien,

(get.) G. H. BETZ.

De Minister van Koloniën,

(get.) L. D. FRANSSEN VAN DE PUTTE.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Secretaris Generaal bij het Ministerie van Koloniën,

(get.) FEITH.

Voor eensluidende afschriften,

De Secretaris-Generaal,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 9. PUBLICATIE van den 16den April 1863 houdende voorzieningen omtrent de regten en verplichtingen van de, ingevolge de wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164 (Gouvernements blad No. 6), onder Staatstoezicht geplaatsten en van hunne huurders.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT, doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het noodig is voorzieningen te maken omtrent de regten en verplichtingen van de, ingevolge de wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164 (Gouvernements blad, No. 6), onder Staatstoezicht geplaatsten en van hunne huurders;

Gezien de artikelen 3, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 27, 30, 32, 33, 34, 35 en 36 dier wet;

Gelet op artikel 14 van het reglement op het beleid der regering (Publicatie dd. 3 | 4 December 1862 Gouvernements blad No. 18);

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

§ A. Algemeene bepalingen betreffende al de onder Staatstoezicht geplaatsten zonder onderscheid.

Art. 1. Behoudens de bepalingen van artikel 21 der wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164 (Gouvernements blad No. 6), wordt in elk district door den Commissaris een algemeen register gehouden, hetwelk wordt ingerigt overeenkomstig het daarvan door den Gouverneur te geven voorschrift, en waarin de, krachtens de evengemelde wet vrijgemaakten worden ingeschreven.

Art. 2. De inschrijving bevat het doorlopend nummer, den naam en de voornamen, den datum van geboorte of den vermoedelijken ouderdom en het beroep van den vrijgemaakte, van zijne ouders, of, zoo geen huwelijk heeft plaats gehad, van zijne moeder en van elk lid van zijn gezin.

Onverminderd de inschrijvingen op de registers van den

Burgerlijken Stand wordt ook op dit register aantekening gehouden van alle mutatiën door huwelijk, geboorte of overlijden.

Ieder vrijgemaakte die den ouderdom van *vijf*/*tien* jaren bereikt heeft, erlangt een eigen hoofd op dit register.

Kinderen van *twaalf* tot *vijftien*jarigen ouderdom die krachtens art. 24 B § 6 der wet, gescheiden van de moeder arbeiden, worden als zoodanig vermeld onder het hoofd van hunnen vader of moeder.

Art. 3. Bij verplaatsing van het eene district naar het andere, wordt de vrijgemaakte afgeschreven van het register van het district dat hij verlaat en overgeschreven op het register in het district waar hij zich vestigt.

Art. 4. De vrijgemaakten die krachtens art. 20 der Wet van het Staatstoezicht worden ontslagen, worden van dat register afgeschreven. Op hen is ook niet van toepassing het bepaalde bij het volgende artikel.

Art. 5. Ieder vrijgemaakte van den ouderdom van en met *vijftien* tot en met *zestig* jaren, als ook degenen die hoeezer onder dan *zestig* jaren, toch nog eene overeenkomst sluit tot het verrigten van arbeid of diensten en evenzoo de in de laatste alinea van dit artikel bedoelde, ontvangt van den Commissaris een livret, waarvan de eerste bladzijde bestempeld is met een zegel van 25 Cent.

Het zegelregt is voor rekening van den vrijgemaakte, maar wordt bij het sluiten van eene overeenkomst door den huurder voorgeschoten die het bedrag op het loon kort.

Hij die op zichzelf eenig beroep, ambacht of bedrijf uitoefent, is verplicht het zegelregt onmiddellijk bij ontvangst, van het livret te voldoen.

Art. 6. Wanneer een livret volgeschreven is, of wanneer het verloren is en uit het deswege ingesteld onderzoek blijkt dat het niet opzettelijk vernietigd of weggeworpen is, erlangt de vrijgemaakte, in het eerste geval zonder betaling, en in de andere gevallen tegen betaling van het in art. 5 bepaalde zegelregt een ander livret.

Blijkt echter dat het opzettelijk onbruikbaar gemaakt, vernietigd of weggeworpen is, dan betaalt de vrijgemaakte, behalve het zegelregt, eene boete ten bedrage van *een gulden* tot *twee en een halve gulden*.

De vrijgemaakte die een livret vervalst, of gebruik maakt van een vervalst of van eens anders livret, wordt disciplinair gestraft met strafarbeid voor den tijd van *een tot drie maanden*.

Huurders en alle andere personen, die zich aan de vervalsching van een livret schuldig of medeplichtig maken worden gestraft volgens het algemeene regt.

Art. 7. Het livret, hetwelk door den Commissaris op de eerste en laatste bladzijde geteekend en op de overige bladzijden geparafeerd wordt, houdt in, behalve de hierna te melden overeenkomst, het nummer van inschrijving, den naam en de voornamen en den datum van geboorte of den vermoedelijken ouderdom van den vrijgemaakte.

Art. 8. De vrijgemaakten, zoolang zij onder het Staatstoezicht staan, zijn tot gezetten arbeid verplicht. Zij zijn, behoudens de uitzondering in art. 37 te vermelden, gehouden daartoe overeenkomsten te sluiten volgens het hierna toegevoegde model, waarvan gedrukte exemplaren verkrijgbaar zijn ten kantore van den kolonialen Ontvanger en Betaalmeester alsmede bij den Commissaris, tegen betaling van een zegelregt van *vijf en twintig Centen* waar het overeenkomsten geldt voor *een jaar* en langer en van *tien cent* voor overeenkomsten van minder dan *een jaar*.

Bij hetzelfde contract kunnen met meer dan een arbeider overeenkomsten worden gesloten.

Art. 9. De kinderen der onder Staatstoezicht gestelden, hoeezer tot hunne meerderjarigheid onder het ouderlijk gezag geplaatst blijvende, mogen, wanneer zij den ouderdom van *achtien jaren* bereikt hebben, overeenkomsten sluiten zonder toestemming hunner ouders.

Indien de vereischte toestemming aan hen die beneden den ouderdom van *achtien jaren* zijn, wordt geweigerd, beslist de Commissaris.

Art. 10. Wanneer het blijkt dat de ouders of degenen die de zorg over kinderen beneden de *achtien jaren* op zich genomen hebben, het loon dier kinderen ontvangen, zonder hen van het noodige te voorzien, trekt de Commissaris zich zoodanige kinderen aan, en zorgt dat het bedongen loon te hunnen voordeele wordt aangewend.

Art. 11. Elke overeenkomst wordt ten overstaan van den Commissaris gesloten en door hem mede ondertekend.

Zij wordt ingeschreven op het livret in art. 5 vermeld.

Bij vernieuwing van dezelfde overeenkomst wordt dit op het contract en op het livret aangegeekend door den genoemden ambtenaar, die hiervan, als ook in geval de overeenkomst niet wordt vernieuwd, van de oorzaak waarom dit niet geschiedt, melding maakt in het algemeen register bedoeld bij art. 1.

Art. 12. Wanneer de onder Staatstoezigt geplaatsten zich in een ander district willen verhuuren, geven zij daarvan kennis aan den Commissaris van het district dat zij verlaten, die hun, wanneer uit het livret blijkt, dat zij aan hun contract hebben voldaan, een bewijs afgeeft, dat zij bevoegd zijn zich in het door hen opgegeven district te vestigen, hetwelk zij overleggen aan den Commissaris van het district waar zij zich met der woon begeven.

Zoodra het nieuwe Contract gesloten en de onder Staatstoezigt geplaatsten op het algemeen register overgeschreven zijn, geeft de Commissaris daarvan kennis aan zijnen ambtgenoot van het district dat door de onder Staatstoezigt geplaatsten verlaten is, opdat zij aldaar afgeschreven worden.

Art. 13. Bij de overeenkomst mogen door partijen zoodanige loonen worden bepaald als zij goedvinden.

Ingeval bij overeenkomst geene andere bedingen zijn gemaakt, gelden voor plantage arbeid de bepalingen van het tarief vastgesteld bij publicatie van den 12 | 15 Maart 1861 (G. B. No. 1) of zoodanig ander tarief als nader mogt worden vastgesteld.

Zij, die ingevolge art. 24 A § 4 en B § 4 der Wet, door het Bestuur worden te werk gesteld, behouden te allen tijde het recht om met particulieren werkovereenkomsten te sluiten.

Art. 14. Onder Staatstoezigt geplaatsten die zich, zonder verzwarende omstandigheden, schuldig maken:

- aan dieverijen tot eene geringe waarde;
 - aan vechterijen onderling of met anderen;
 - aan verzet met woorden of gebaren of aan andere onbetamelijke gedragingen tegen huurders, dier vertegenwoordigers of gezagvoerders;
 - aan woordelijke beledigingen, bedreigingen of geringe feitelijkheden jegens anderen;
 - aan dronkenschap;
 - aan luiheid;
 - aan opzettelijk verzuim van werk;
 - en in het algemeen aan pligtverzuim, aan het niet nakomen hunner overeenkomsten of aan vertooring der goede orde, worden door den Commissaris disciplinair gestraft:
- met eene geldboete niet te bovengaaude *twee en een halve gulden*,
 of met gevangenis voor den tijd van *drie dagen tot drie maanden*;
 of met strafarbeid aan openbare werken, hetzij met hetzij zonder ligte kettingboei, voor den tijd van *acht dagen tot drie maanden*.

Wanneer zij moedwillig of door onachtzaamheid, gereedschappen, machinerien, stukken huisraad of andere voorwerpen aan hunne huurders, dier vertegenwoordigers of gezagvoerders toebehoorende, beschadigen, breken of verliezen, kunnen zij tevens tot vergoeding van de schade daardoor te weeg gebragt, te korten op hun loon, door de genoemde ambtearen worden veroordeeld.

Art. 15. De onder Staatstoezigt geplaatsten vermogen voor hunne rechtvertoeringen ter zake van hun loon te procederen Pro-Deo en vrij van zegel en leges.

Over de daartoe betrekkelijke acten, tot welk beloop ook oordeelen:

- voor zooveel betreft het oude gedeelte der kolonie, het Collegie van kleine zaken;
- en voor zooveel betreft de districten *Nickerie* en *Coronie*, de Regtbanken van Raden Hoofd-Ingelanden aldaar.

Art. 16. De onder Staatstoezigt geplaatsten zijn bevoegd alle klagen welke zij hebben, ter kennis te brengen van den Commissaris.

Art. 17. Indien het den Commissaris blijkt, dat de huurders, diens vertegenwoordiger of gezagvoerder niet voldoet aan de voorwaarden bij overeenkomst bedongen, of aan de wettelijk hem opgelegde verplichtingen, maakt hij daarvan rapport aan den Procureur Generaal, die, termen er toe vindende, te dier zake tegen den nalatige eene actie instelt voor den bevoegden regter.

De huurder, zijn vertegenwoordiger of gezagvoerder die schuldig bevonden wordt, is strafbaar met eene boete van *vijf en twintig tot vijf honderd gulden*, met of zonder vernietiging van de overeenkomst, in het eerste geval tegen schadeloosstelling, zoo daartoe termen bestaan.

Art. 18. Bij vernietiging van de overeenkomst in de gevallen bij het vorige artikel bedoeld, verleent de Commissaris den onder Staatstoezigt geplaatsten zijne hulp tot het sluiten van eene andere overeenkomst. Indien deze niet tot stand komt treden zij bij het Gouvernement in dienst en staan alsdan in alle opzichten gelijk aan de in de derde alinea van art. 13 genoemden.

Art. 19. Indien de huurder, diens vertegenwoordiger of gezagvoerder, bij herhaling is veroordeeld krachtens de bepaling van art. 17, of wel zich schuldig maakt aan mishandeling of doorgaande slechte behandeling van de onder Staatstoezigt geplaatsten, is het Gerechtshof, op de daartoe door den Procureur Generaal in te stellen actie, bevoegd hun het in huur nemen van of het gezag voeren over zoodanige arbeiders te ontzeggen.

In dat geval wordt geprocedeerd volgens de bepalingen van het reglement voor de regtbank van kleine zaken.

Art. 20. De onder Staatstoezigt geplaatsten mogen den eigendom hebben van roerende en onroerende goederen, mits zij daartoe, voor zooveel onroerende goederen betreft, vooraf de toestemming van den Gouverneur verkregen hebben, die te allen tijde bevoegd blijft om hun, wanneer zij niet voldoen aan de hun door het Staatstoezigt opgelegde verplichtingen, te verbieden zich op gronden welke zij in eigendom verkregen hebben te vestigen of die te bebouwen.

Dezelfde toestemming wordt gevorderd voor het in huur nemen van gronden, als wanneer de Gouverneur gelijke bevoegdheid heeft als aan het slot van alinea 1 is bepaald.

Art. 21. Zooveel mogelijk wordt van Staatswege gezorgd dat de kinderen der onder Staatstoezigt geplaatsten gelegenheid hebben om godsdienstig en schoolonderwijs te genieten.

Ter plaatsen waar die gelegenheid bestaat, zijn de kinderen van *zeven tot vijftien* jaren verplicht naar school te gaan; van *twaalf tot vijftien* jaren slechts gedurende twee uren daags.

Ouders of degenen die de zorg voor de kinderen op zich hebben genomen, die niet zorg dragen dat de kinderen aan deze verplichting voldoen, worden gestraft met eene geldboete van *twee en een halve gulden*.

Huurders, dier vertegenwoordigers of gezagvoerders, die het naleven dier verplichting verhinderen, zijn strafbaar met eene geldboete ten bedragen van *vijf en twintig tot honderd gulden*.

Art. 22. Alle boeten, krachtens de tegenwoordige verordening op te leggen worden in de koloniale kas gestort.

De boeten, krachtens deze verordening, aan de onder Staatstoezigt geplaatsten op te leggen, worden zoo noodig, op hun loon gekort.

Art. 23. De Commissarissen en hunne Secretarissen zijn bevoegd onder de contracten en andere stukken, de kruismerken van de onder Staatstoezigt geplaatsten te certificeeren.

Art. 24. Ter tegemoetkoming in de uitgaven bedoeld bij art. 35 der Wet, zijn de vrijgemaakten die in de termen vallen overeenkomsten te sluiten, alle veld- en plantagearbeiders en zij die volgens art. 24 B § 3 dier Wet als patentplichtigen beschouwd worden, aan eene jaarlijkse belasting onderworpen, de mannen van *drie* en de vrouwen van *een en een halve gulden*.

Deze belasting wordt bij den aanvang van het jaar door de huurders in 's lands kas gestort, en in den loop des jaars door hen van het loon der arbeiders ingehouden; en door de patentplichtigen en andere op zich zelf staanden, bij de uitreiking van het bewijs, in bovengemelde § 3 bedoeld.

§ B. Bepalingen betreffende de onder Staatstoezigt geplaatsten, die op de plantages of gronden gevestigd of gewoonlijk werkzaam zijn geweest.

Art. 25. De onder Staatstoezigt geplaatsten, die op plantages of gronden gevestigd of gewoonlijk werkzaam zijn geweest, van den ouderdom van en met *vijftien* tot en met *zestig* jaren zijn gehouden voor zich en hun gezin, overeenkomsten te sluiten tot het verrigten van plantage arbeid met planters of landbouw ondernemers te hunner keuze.

Die overeenkomsten worden gesloten voor niet minder dan *een* jaar en niet meer dan *drie* jaren.

Art. 26. Zij die ouder dan *zestig* jaren zijn blijven bij de gezinnen waartoe zij behooren, even als kinderen beneden *vijftien* jaren, die in elk geval hunne moeders volgen.

Deze ouden en kinderen zijn gehouden naar hunne krachten en bekwaamheden tegen een daaraan geveendredigd loon, hunne diensten te verleenen aan den huurder of planter, met wien het hoofd van het gezin of de moeder der kinderen de overeenkomst heeft gesloten.

Art. 27. Van de vrouwen, die wettig gehuwd zijn, mag slechts *toes derde* taak gevorderd worden.

Van zwangere vrouwen mag van de vijfde maand der zwangerschap af, niet meer dan eene *halve taak*, en na de zevende maand geen arbeid gevorderd worden.

Na hare bevalling, mag, indien het kind niet in leven is, gedurende *veertig* dagen, doch wanneer het kind in leven is, gedurende *drie* maanden, geen arbeid van haar gevorderd worden. Gedurende de volgende *drie* maanden behoeven zij slechts bij huis of in de fabrieken werkzaam te zijn en na het einde der zesde maand, tot dat het kind *twalf* maanden heeft bereikt, zijn zij tot niet meer dan een *half* merk of *halve* taak verplicht.

Vóór *half acht* ure des morgens en na *zes* ure des avonds mag van zogenden, zoolang hare kinderen den ouderdom van *twalf* maanden niet hebben bereikt, geenerlei arbeid gevorderd worden.

In de gevallen bij de vier vorige alinea bedoeld, ondergaat het loon eene evenredige vermindering.

De bepalingen van dit artikel en van de tweede alinea van art. 29, sluiten de bevoegdheid der arbeiders niet uit, om des verkiezende, tegen evenredige vermeerdering van loon, meer werk te verrigten, dan volgens die bepalingen van hen mag worden gevorderd.

Art. 28. De overeenkomsten leggen, tenzij daarbij uitdrukkelijk het tegendeel bedongen is, den onder Staatstoezigt geplaatste, ook al heeft hij zich voor eene bepaalde bezigheid verbonden, de verplichting op, om allen plantage arbeid, welken ook, die hem wordt opgedragen en waartoe hij in staat is, te verrigten.

Hij magt zich dus ook niet onttrekken aan het houden van de wacht des nachts, aan het wachthouden bij sluizen en in kostgronden, en evenmin aan zoodanige diensten, welke ook op Zon- en Feestdagen kunnen worden gevorderd, als het roeijen op vaartuigen, het verrigten van huiswerk, de verzorging van vee en dergelijken.

Gedurende de malingen met watermolens, gedurende den tijd der inzameling en zoo noodig bij de bereiding en afwerking der producten, zijn zij ook tot arbeid des Zondags gehouden, behoudens het recht om den aldus verloren rustdag op een anderen dag te genieten.

Art. 29. Wanneer bij de overeenkomst niet anders is bedongen, wordt de werkdag berekend op *acht* uren arbeids in het veld of *tien* uren arbeids binnen de gebouwen en het werkjaar op *drie* honderd werkdagen.

Arbeiders, die des nachts werkzaam zijn geweest, hebben den daarop volgende dag, recht op zoovele uren rust als zij in den afgelopen nacht hebben verloren, in welk geval hun loon zich naar den op dien dag te verrigten arbeid regelt.

Tenzij bij overeenkomst anders is bedongen, vangt de fabriekarbeid des ochtends ten *zes*, en het veldwerk des ochtends ten *zeven* ure aan.

Art. 30. De onder Staatstoezigt geplaatste mag zich van de plantage of den grond op welken hij zich tot den arbeid verbonden heeft niet verwijderen, zonder verlof van den gezagvoerder.

De verlof van den gezagvoerder, die zich aan de weigering in de vorige alinea vermeld, schuldig maakt, wordt gestraft met eene boete van *Tien tot Honderd Gulden*.

Art. 31. De onder Staatstoezigt geplaatste die aangehouden wordt zonder voorzien te zijn van een verlof van den gezagvoerder, wordt door den Commissaris gestraft met eene geldboete ten bedrage van *Twee en een halve gulden* of met straf arbeid voor den tijd van *acht* dagen tot eene maand.

Art. 32. Ieder, die onder Staatstoezigt geplaatst tot plantage arbeid heeft gehoord is verplicht: hun wekelijks het verdiende loon uit te betalen; hen en hunne gezinnen te voorzien van geschikte woningen; hun een stuk grond, ter grootte van een tiende akker binnen polders en zoodanig gelegen dat het behoorlijk op lozing kan worden gebracht, voor elk lid van het gezin boven de *viertien* jaren, ten gebuike af te staan tot het telen van voedingsmiddelen voor eigen behoefte; waartoe echter, voor zooveel bananen betreft, een speciaal verlof van den gezagvoerder wordt gevorderd;

hun en hunne gezinnen voldoende geneeskundige behandel-

ling en verpleging te verstrekken, en te voorzien in behoorlijke zieken lokalen.

Art. 33. De onder Staatstoezigt geplaatsten zijn verplicht zich bij ziekte, op bevel van den gezagvoerder, in de daartoe bestemde zieken lokalen of hospitalen te begeven, en zich in het algemeen te onderwerpen aan gezondheids- en zindelijkheidsmaatregelen door den gezagvoerder bevolen.

Zij zijn ook verplicht tot het schoonhouden, ieder voor zooveel hem betreft, van de plaats rondom hunne woningen. Het onderhoud dier woningen en van de waterlozing daarentegen zijn ten laste van den huurder.

Art. 34. Gedurende den termijn, dat de eigenaren van plantages en gronden, volgens art. 80 der wet, de verplichte huisvesting verleenen aan de zoodanigen hunner gewezen slaven die nog geene overeenkomsten hebben gesloten en mit-dien in huisvesting nog niet hebben voorzien, zijn deze gehouden tot het verrigten van minstens *vier* dagen arbeid per week, tegen een aan dien arbeid geëvenredigd loon en geneeskundige verpleging. Dit loon wordt berekend naar den maatstaf van een derde minder dan dat, vastgesteld bij de publicatie dd. 12 Maart 1861 G. B. No. 1. Voor ouden, gebrekkigen en kinderen, die geen arbeid verrigten kunnen, en voor welke laatste niemand de zorg op zich genomen heeft, zorgt het Bestuur, onverminderd de verplichting der eigenaren, om ook deren huisvesting te verleenen.

Eigenaren, die gedurende dien termijn, onverminderd hunne verplichting tot het verleenen van huisvesting, geen gebruik willen maken van den arbeid hunner gewezen slaven, zijn verplicht daarvan zoo spoedig mogelijk kennis te geven aan het Bestuur, hetwelk aldaan, des gevorderd, maatregelen neemt opdat in de verzorging der vrijgemaakten, zoo lang zij geene overeenkomsten hebben gesloten, kunne worden voorzien. Zoolang de evengemelde kennisgeving niet bij het Bestuur is ingekomen worden de eigenaren geacht van dien arbeid gebruik te zullen maken.

Eigenaren kunnen zich van de verplichting om huisvesting te verleenen ontslaan, door betaling der kosten van huisvesting elders, ten genoegen van den Commissaris.

§ C. Bepalingen betreffende de onder Staatstoezigt geplaatsten die niet op plantages of gronden gevestigd of gewoonlijk werkzaam zijn geweest.

Art. 35. De onder Staatstoezigt geplaatsten die niet op plantages of gronden gevestigd of gewoonlijk werkzaam zijn geweest, van den ouderdom van en met *viertien* tot en met *zestig* jaren, zijn gehouden om overeenkomsten te sluiten tot het verrigten van arbeid of diensten met personen te hunner keuze.

Die overeenkomsten worden, naar goedvinden van partijen, gesloten voor het geheele gezin of individueel, en voor niet minder dan *drie* maanden en niet meer dan een jaar voor arbeid of diensten in de stad.

Kinderen tot en met den ouderdom van *twalf* jaren mogen niet van de moeders gescheiden worden.

Art. 36. Zij die ouder dan *zestig* jaren zijn en kinderen van *twalf* tot *viertien* jaren, verrigten in verhouding hunner krachten en bekwaamheden ligten arbeid.

Art. 37. Tot het sluiten van overeenkomsten zijn niet gehouden de onder Staatstoezigt geplaatsten, die ten genoegen van den Commissaris bewijzen op zich zelve eenig beroep, ambacht of bedrijf te kunnen uitoefenen ter voorziening in eigen behoeften en in die van hun gezin en aan welke daartoe de bevoegdheid is verleend.

Van de verleende bevoegdheid wordt jaarlijks door den Commissaris aantekening gehouden op het livret bij art. 5 bedoeld.

Indien het blijkt dat de onder Staatstoezigt geplaatste van die bevoegdheid geen behoorlijk gebruik maakt, wordt zij hem door den Commissaris ontteld.

Art. 38. De onder Staatstoezigt geplaatsten, die zich verhuren voor eene bepaalde bezigheid, hetzij als knechts of ambachtslieden, hetzij als arbeids- of tuinlieden, hetzij als bedienden of jonkers bij neringdoenden, hetzij eindelijk als huisbedienden, mogen zich niet onttrekken aan de diensten welke in de betrekking waarin zij zich verhuurd hebben, redelijker wijze van hen gevorderd mogen worden, al zijn zij niet afzonderlijk in de overeenkomst vermeld.

Zij zijn gehouden zich te onderwerpen aan de maatregelen van orde bij het ambacht, de nering of de huishouding gebruikelijk.

Art. 39. Indien de overeenkomst niet minstens *veertien* dagen vóór het einde daarvan, door eene der partijen is opgezegd, wordt zij geacht weder voor *drie* maanden te zijn aangegaan.

Art. 40. De huurder is bevoegd om den gehuurde te allen tijde, zonder het aanvoeren van redenen te ontslaan, doch hij is in dat geval verplicht aan hem, behalve het verscheten loon, tot schadeloosstelling te betalen zes weken loon, te rekenen van den dag waarop hij wordt weggezonden, en den Commissaris van dat ontslag onmiddellijk kennis te doen dragen.

Indien de huur minder dan zes weken nog te loopen heeft, heeft de gehuurde, in dat geval, regt op het volle loon.

Art. 41. Degene, die ambachtslieden in huur heeft en gedurende den duur der overeenkomst geen of geen genoegzaam werk heeft, is bevoegd, om, met voorkennis van den Commissaris, de diensten van den onder Staatstoezigt geplaatste, indien deze daarmede instemt, tegen het met hem bedongen loon aan een ander over te dragen.

Art. 42. De onder Staatstoezigt geplaatsten mogen gedurende de uren die zij werkzaam moeten zijn, den arbeid, den winkel, de werkplaats of het huis niet verlaten zonder voorkennis der huurders.

Art. 43. De huurder is verplicht om, wanneer daaromtrent in de overeenkomst niets anders is bepaald, aan den onder Staatstoezigt geplaatste, wekelijks het verdiende loon uit te betalen.

Art. 44. De onder Staatstoezigt geplaatste heeft geen regt op vrije woning noch op geneeskundige behandeling en verpleging, tenzij een en ander bij de overeenkomst bedongen zij. Vrije woning aan de moeder toegekend wordt geacht ook aan hare kinderen beneden twaalf jaren te zijn verleend.

Art. 45. In de gevallen waarin de onder Staatstoezigt geplaatsten, van welke in § C gehandeld wordt, zich voor plantage arbeid verbinden, zijn de bepalingen van § B dezer verordening op hen van toepassing.

Art. 46. Vorenstaande bepalingen treden in werking op den 1sten Julij 1863.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Paramaribo, den 16 April 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordoonantie van den Gouverneur,
De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 17 April 1863.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Model overeenkomst bedoeld bij art. 8.

De ondergeteekende (a) ingeschreven in het algemeen register van het district (b) onder het doorlopend nummer (c), ter eenre, (d) zich om voor den tijd van (e) te rekenen van den (f) als (g) werkzaam te zijn in dienst van (h) op (i) in het district (k) tegen een loon van (l) onder de volgende voorwaarden (m)

De ondergeteekende (n) ter andere zijde verklaart bovengenoemde (o) te hebben gehuurd tot het einde en onder de voorwaarden hiervoren vermeld.

18

(p)

(q)

(a) naam en voornamen van den arbeider of de arbeiders

(b) naam van het district

(c) het doorlopend nummer

(d) verbindt of verbindt

(e) duur van de overeenkomst in schriftletters

(f) vermelding, in schriftletters, van den dag en den datum waarop de overeenkomst ingaat

(g) aard van het werk waartoe hij zich verbindt

(h) naam en voornamen van den huurder

(i) de plantage of grond, voor zooveel betreft degenen die zich tot plantage arbeid verhuren.

(k) naam van het district

(l) het bedrag van het loon voluit in letters; of wel, waar het tarief gevolgd wordt, verwijzing daarnaar

(m) vermelding van zoodanige voorwaarden als men zou willen aangaan, voor zoo ver die niet reeds uit de bestaande verordeningen volgen, en daarmede niet in strijd zijn

(n) naam en voornaam van den huurder.

(o) persoon of personen

(p)

(q) onderteekening van partijen

Vorenstaande overeenkomst is door partijen gesloten ten overstaan van mij ondergeteekende, die daarvan aanteekening heb gehouden in het algemeen register.

De Commissaris.

(r)

No. 10.

PUBLICATIE van den 23 April 1863, houdende vaststelling en afkondiging van een Reglement op het beheer der districten in de kolonie Suriname.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten.

In overweging hebbende genomen, dat tot uitvoering van de Wet van den 8 Augustus 1862 Staatsblad No. 164 (G. B. van dat jaar No. 6), houdende opheffing der slavernij in de Kolonie Suriname, een reglement op het beheer der districten in die Kolonie wordt gevorderd;

Gezien de bij de Gouvernements Resolutien van den 7 Februarij jl. Ns. 1 en 2 (G. B. Ns. 3 en 4) afgekondigde Koninklijke besluiten dd. 21 en 26 December 1862 No. 26 en 54, het eerste, houdende eene nieuwe verdeling der Kolonie Suriname in districten, en het tweede, betreffende de plaatsing van districts Commissarissen;

Gelet op art. 14 van het Reglement op het beleid der Regering (Publicatie dd. 3 | 4 December 1832 G. B. No. 13.)

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Bij deze vast te stellen en af te kondigen het navolgende

REGLEMENT op het beheer der districten in de Kolonie Suriname.

HOOFDSTUK I.

Van het beheer in de districten.

Art. 1. De districts Commissarissen worden bijgestaan door de officieren van de gewapende burgermagt.

Aan ieder der districts Commissarissen, met uitzondering van dien in het district Coronie, wordt toegevoegd een districts Secretaris.

Art. 2. Bij ontstentenis van den districts Commissaris treedt de oudst aanwezige officier van de burgermagt voor hem op, tot dat de Gouverneur in de waarneming of vervulling der betrekking voorziet.

Art. 3. De Gouverneur wijst de standplaatsen aan der districts-Commissarissen. Hij kan hen met het bestuur van twee of meer districten belasten.

Art. 4. Op de districten Coronie en Nickerie blijven voorloopig van toepassing de bepalingen vervat in de Publicatie van den 9 Maart 1836 (G. B. No. 2), behoudens de daarin bij onderscheidene Publicatien gebragte wijzigingen, alles voor zoo ver die niet strijden met later uitgevaardigde wetten, algemeene verordeningen en de in dit Reglement gebragte veranderingen.

HOOFDSTUK II.

Van de verplichtingen en brvoegdheid der districts Commissarissen.

Art. 5. De districts Commissarissen zorgen voor de stipte naleving van alle wetten, publicatien en verordeningen van inwendige diensten in hunne districten.

Aan hen is opgedragen het nemen van nuttige maatregelen of het doen van voorstellen daartoe, tot zooveel mogelijke bevordering van de welvaart en den bloei der aan hunne zorg toevertrouwde districten.

Art. 6. De districts Commissarissen zorgen, dat de verordeningen, welke hun door het Bestuur ter bekendmaking aan de ingezetenen van hunne districten worden toegezonden, ter algemeene kennis worden gebragt op de wijze als bij hunne instructie of bij bijzondere voorschriften is of nader zal worden bepaald.

Art. 7. De districts Commissarissen maken op en zenden in aan den Procureur-Generaal proces-verbaal van alle te

(r) onderteekening van den Commissaris.

hunner kennis gekomen of gebragte misdrijven en overtredingen, voor zoover de kennisneming daarvan niet tot hunne disciplinaire regtsmagt behoort.

Art. 8. Indien de aard van het misdrijf zulks vereischt, begeeft de districts Commissaris zich onverwijld naar de plaats, alwaar het feit is gepleegd, ten einde van de gesteldheid der plaats te doen blijken, schouwingen door deskundigen te doen plaats hebben en alle ter zake dienende inlichtingen te winnen.

Hij handelt op gelijke wijze zoo dikwerf een vermoedelijke zelfmoord of ander buitengewoon voorval te zijner kennis komt.

Art. 9. In gevallen van ernstigen en tevens zeer dringenden aard, is ieder in de nabijheid wonend burgerofficier bevoegd, om dadelijk op de plaats van het voorval te handelen, zoo als in art. 8 is vermeld, onder verplichting nogtans om met allen spoed de zaak te brengen ter kennis van den districts Commissaris.

Art. 10. Indien op eenige plantage of grond een lijk komt aandrijven, dat, uithoofde van toenemend bederf, onverwijld dient te worden begraven, is tot de schouwing bevoegd de naastbijwonende burgerofficier, en zelfs de gezagvoerder van de plantage of den grond, in tegenwoordigheid van twee personen uit de buurt, onder gehoudenheid, in het eene en andere geval, om het proces verbaal binnen vier en twintig uren aan den districts Commissaris in te zenden.

Art. 11. Bij betrapping op heeter daad houdt de districts Commissaris den schuldige of de schuldigen aan, en voor zoover de straffen op het gepleegde feit niet tot zijne regtsbevoegdheid behooren, zendt hij den aangehouden of de aangehouden, met de in beslag genomen stukken van overtuiging en processen verbaal aan den Procureur Generaal.

In gelijker voege wordt door hem gehandeld met de vermoedelijk schuldigen aan misdrijven met zware straffen bij de wet bedreigd.

Onafhankelijk van het vorenstaande geeft hij in alle gevallen van buitengewoon ernstigen aard, daarvan onverwijld kennis aan den Procureur Generaal.

Art. 12. De districts Commissaris bevordert, zooveel in zijn vermogen is het Godsdiensdig en ander onderwijs der arbeiders in zijn onderhoorig district. Hij waakt ten strengste tegen alle afgodische dansen en tegen afgodische gebruiken bij het begraven van lijken.

Art. 13. De districts Commissaris ziet toe op de stipste naleving der bestaande verordeningen tot wering van de ziekte der melaatsheid en besmettelijke elephantiasis.

Art. 14. Twee malen in het jaar en wel in de maanden Maart en September doet de districts Commissaris, vergezeld van minstens een officier of onderofficier der gewapende burgermagt, op alle plantages en gronden in zijn district een naauwkeurig onderzoek naar de naleving in het algemeen der werkovereenkomsten, de huisvesting, de geneeskundige verpleging, den geest der arbeiders, het schoonhouden van de plaats der arbeiderswoningen en de waterloozing van het effect.

Ieder gezagvoerder is, op verbeurte eener boete van vijf en twintig tot honderd gulden, en in geval van herhaling van vijftig tot drie honderd gulden en gevangenisstraf van een tot drie maanden, zoo gezamenlijk als afzonderlijk, — verplicht aan den districts Commissaris wanneer deze dit eischt, inzage te verleen van zoodanige plantageboeken en documenten, waarin zijn opgeteekend de betaalde huurloonen, de verstrekkingen aan voeding en kleeding indien deze bedongen waren, de afwezige uren en dagen van den arbeider, en de overtredingen van dezen, met de straf, welke door den bevoegden regter daarvoor aan den overtreder is opgelegd.

De districts Commissaris is bevoegd, ook op onbepaalde tijden, op iedere plantage of grond in zijn district een gelijk onderzoek in te stellen, zoo dikwerf hij zulks noodig acht.

Art. 15. Van alle overtredingen of niet naleving der overeenkomsten voor veld- en fabriekarbeid, en van huis- en andere diensten, welke bij het onderzoek in het voorgaande artikel bedoeld, zijn ontdekt, maakt de districts Commissaris proces-verbaal op, dat door hem wordt gezonden aan den Procureur Generaal, voor zoo verre de overtreding niet tot zijne regtsbevoegdheid behoort.

Art. 16. Wanneer eenig persoon, niet behoorende tot de op contract werkende arbeiders of immigranten, overlijdt, neemt de districts Commissaris in acht de bepalingen vervat in art. 11 van de eerste afdeling der publicatie van den 8 Februarij 1836 (G. B. No. 1.)

De hierdoor veroorzaakte noodzakelijke kosten komen ten laste van den boedel.

Art. 17. De districts Commissaris waakt er voor dat zich in zijn district geene vettewariers, winkeliers of kooplieden vestigen en evenmin slijters en tappers, tenzij hun daartoe eene bijzondere vergunning door den Gouverneur zij verleend.

Het rondventen van koopwaren zonder gelijke vergunning is mede verboden, en wordt gestraft met eene boete van honderd tot twee honderd gulden en gevangenisstraf van eene maand tot drie maanden, zoo te zamen als afzonderlijk, met verbeurdverklaring zoowel der bij zoodanigen rondventer gevonden koopwaren als van het vaar- of voertuig, waarmede hij ze vervoert.

De districts Commissaris is bevoegd de niet van bedoelde vergunning voorzien roudventers te doen apprehenderen en nevens de ter zake opgemaakte processen verbaal aan den Procureur Generaal op te zenden.

Art. 18. Bij ziekte, afwezigheid of andere ontstentenis van den ambtenaar aan wien de notariële practijk in de districten is opgedragen, is de districts Commissaris bevoegd dien ambtenaar daarin te vervangen, onder gehoudenheid om in acht te nemen de voorschriften en bepalingen, welke op de uitoefening der notariële practijk in de districten zijn of later zullen worden vastgesteld.

De voor zoodanige verrigtingen verschuldigde emolumenten worden echter door den ambtenaar belast met de notariële praktijk genoten.

Art. 19. Alle notariële acten, worden door den districts Commissaris, met in achtneming der op het stuk van zegel bestaande of nader te maken verordeningen, gevisceerd voor zegel. De districts Commissaris is bovendien bevoegd om onderhandsche stukken voor zegel te viseren.

Art. 20. Wanneer de districts Commissaris kennis bekomt of gegrond vermoeden heeft, dat in eenig gebouw, getimmerd, immigranten- of arbeiderswoning misdaden zijn of worden gepleegd, of wel dat daarin ongeoorloofde handelingen plaats hebben die de rust en veiligheid van het district in gevaar kunnen brengen, en dienvolgens een plaatselijk onderzoek door hem wordt noodig geoordeeld, is hij als hoofd der Policie in zijn district bevoegd en zelfs verplicht om den toegang tot zoodanige verdachte plaatsen te vorderen.

Hij Wendt zich tot dat einde tot den gezagvoerder der betrokken plantage of grond, die verplicht is onverwijld aan de vordering van den districts Commissaris te voldoen.

Art. 21. De districts Commissaris voert, onder den Gouverneur, het bevel over de gewapende burgermagt in de uitgestrektheid van het district onder zijn beheer. Hij beschikt over die magt, voor zooveel dit noodig is tot handhaving van de openbare orde, rust en veiligheid.

Vóór den 15 Februarij van elk jaar doet hij aan den Gouverneur toekomen eene nominatieve lijst der leden van de gewapende burgermagt.

Art. 22. Bij ontstane rustverstoringen of wanordelijkheden in het district, van welken aard die ook mogen wezen, is de districts Commissaris bevoegd de hulp der naast bij gelegen militaire posten in te roepen.

Dezelfde bevoegdheid wordt in onvoorziene gevallen van zeer dringenden aard toegekend aan elk officier der burgermagt en elken gezagvoerder van eene plantage of grond.

De Kommandanten van zoodanige militaire posten zijn verplicht onverwijld de ingeroepen hulp te verleen.

Art. 23. De gezagvoerders van plantages en gronden zijn verplicht om, bij aankomst of vertrek van eenig persoon, die zich met er woon op het effect komt vestigen of het verlaat, daarvan binnen veertien dagen aan den districts Commissaris kennis te geven.

Art. 24. De districts Commissaris legt, alvorens in functie te treden in handen van den Gouverneur den eed (de belofte) af, welke in de instructie voor zijn ambt is voorgeschreven.

Bij verplaatsing naar een ander district, kan de districts Commissaris volstaan met de inzending eener verklaring aan den Gouverneur, dat hij bij den bereids afgelegden eed (belofte) volhardt.

Art. 25. Het costuum van den districts Commissaris wordt bij eene speciale verordening vastgesteld.

HOOFDSTUK III.

Van den districts Secretaris.

Art. 26. De districts Secretaris staat onder de onmiddelijke bevelen van den districts Commissaris, aan wien hij volgens art. 1 van dit reglement is toegevoegd.

De districts Secretaris woont op dezelfde plaats, welke den districts Commissaris tot vestiging is aangewezen, behoudens de deswege door den Gouverneur te maken huishoudelijke bepalingen.

Ingeval van ziekte, afwezigheid of andere wettige verhindering van den districts Commissaris, kan de districts Secretaris hem vervangen, wat de werkzaamheden op het bureau betreft.

Art. 27. Voor de aanvaarding hunner bediening leggen de districts Secretarissen in handen van den Gouverneur der Kolonie, behalve den eed van zuivering en geheimhouding naar gelang van de gezindte waartoe zij behooren, den navolgenden eed (belofte) af:

„Dat zweer (beloof) ik dat ik in mijne ambtsbetrekking, aan Z. M. den Koning gehouwen en getrouw zal zijn; dat ik in mij de mij opgedragen post van districts Secretaris in het district naar de bepalingen van het op Hoog gezag daargestelde Regerings reglement, voor zoover die mij aangaan en van deze verordening zal gedragen, dat ik den Gouverneur alle eerbied en gehoorzaamheid zal bewijzen, en getrouwelijk zal nakomen de bevelen, welke mij door den districts Commissaris worden gegeven; dat ik het welzijn der kolonie in het algemeen en dat van het district, zooveel ik kan zal bevorderen en voorts alles zal doen wat een goed districts Secretaris schuldig is en behoort te doen; dat ik mij eendelijk zal wachten voor het aannemen van giften, gaven of geschenken, mij aangeboden of toegeschikt met het kennelijk doel om mij van mijn pligt af te trekken of daar in te doen wankelen.”

„Zoo waarlijk helpe mij God Almagtig!” (dat belooft ik.)

Bij verplaatsing naar een ander district is voor hem van toepassing het bepaalde in de laatste zinsnede van art. 24.

Art. 28. De districts Secretarissen zijn bevoegd, elk binnen het rechtsgebied van zijn district, tot uitoefening der notariële praktijk.

Zij nemen daarbij in acht de verordeningen die dit onderwerp in de kolonie regelen, zijnde vooralsnog de publicatie van 20 | 25 November 1828 (G. B. No. 21) met uitzondering van de artikelen 7, 8, 9, en 59 tot en met 68, welker bepalingen op hen niet van toepassing zijn.

Alle veranderingen en bijvoegingen moeten op den kant der akten geschreven worden, doch zijn alleen geldig voor zooverre die ieder afzonderlijk door de verschijnende personen, welke de akte geteekend hebben, door den districts Secretaris en door de getuigen ondertekend of gewaarmerkt zijn en voor zooverre daarvan is melding gemaakt aan het slot der akte door aanduiding van de bladzijde en van den regel waartoe de veranderingen en bijvoegingen behooren.

Ingeval eene verandering of bijvoeging te wijdoopig is om op den kant der akte te worden geschreven, zal die achteraan, doch vóór het slot der akten worden geplaatst, mits de bladzijde en den regel worden aangeduid, waartoe die behoort, op straffe van nietigheid van elke op eene andere wijze of zonder deze aanduiding gemaakte verandering of bijvoeging.

Art. 29. In den regel begeven de personen, die eenige akte begeeren te doen opmaken, zich daartoe ten kantore van den districts Commissaris, alwaar de districts Secretaris dagelijks, Zon- en Feestdagen uitgezonderd, gedurende de gewone kantoor uren vacceert.

Bij ziekte of eenige andere wettige verhindering van eenig ingezetenen om zich naar het opgemelde bureau te begeven, alsmede ook op de Zon- en Feestdagen, ingeval er gevaar is des doods, begeeft de districts Secretaris zich naar de woning van den betrokkene persoon ten einde aldaar de gevorderde akte te verlijden.

Al de transportkosten van den districts Secretaris heen en terug, komen in die gevallen ten laste van den belanghebbenden persoon of de belanghebbende personen.

Art. 30. Voor zoover bij het verlijden van eenige akte de bijstand van eenen tolk wordt vereischt en de districts Secretaris — of de districts Commissaris, die hem volgens art. 18 vervangt de hoedanigheid bezit van beëdigd vertaaler, in de taal der comparanten, zullen deze daarbij zoodanig mogen fungeren.

Art. 31. De districts Secretaris houdt het register of repertorium der ten overstaan van hem, of bij zijne afwezigheid of verhindering ten overstaan van den districts Commissaris verleden akten in duplo, ingerigt overeenkomstig het bepaalde bij art. 37 der publicatie van 1828 (G. B. No. 21) waarvan hij het een, door den districts Commissaris voor gezien geteekend, door de tusschenkomst van dezen,

vóór of op den 1n. Februnij van elk jaar, aan den Procureur Generaal doet toekomen.

Art. 32. Wanneer de districts Secretaris, ter uitoefening van de notariële praktijk, zich van de hem aangewezen woonplaats moet verwijderen, kan hij volstaan met daarvan aan den districts Commissaris kennis te geven.

In alle andere gevallen waarin hij zich, voor korter of langeren tijd van daar wenscht te verwijderen, wordt daartoe vooraf uitdrukkelijke toestemming vereischt van den districts Commissaris.

HOOFDSTUK IV.

Van de gewapende Burgermagt.

Art. 33. Er bestaat in ieder district eene gewapende burgermagt, te zamengesteld uit:

- a. een Kapitein.
- b. een Eerste Luitenant.
- c. twee Tweede Luitenanten.
- d. een Adjutant-Onderofficier.
- e. een Serjant-Majoor.
- f. vier tot zes Serjanten.
- g. een Fourier.
- h. acht tot twaalf Korporaals en
- i. Schutters.

De Gouverneur is bevoegd, zulks oorbaar achtende, het getal der Luitenanten te vermeerderen of te verminderen, dan wel de formatie in de divisien, welke bij het Koninklijk besluit van den 21 December 1842 No. 26 (Gouv. Blad van 1863 No. 3) in twee districten zijn verdeeld, voorloopig op den bestaanden voet te laten, zoodat de aldus te zamengestelde burgermagt voor de beide districten wordt dienstbaar gesteld.

Art. 34. Van alle openvallende officiersplaatsen geeft de districts Commissaris kennis aan den Gouverneur, die, onder nadere goedkeuring des Konings, de vacature vervult.

De benoeming van onderofficieren, geschiedt, op voordragt van den burgerkapitein, door den districts Commissaris, de benoeming tot korporaal wordt gedaan door den Burgerkapitein.

Art. 35. De officieren en onderofficieren die zich van een district in een ander district vestigen, gaan zonder nadere aanstelling in hunne rangen bij dit laatste district over; voor zoo ver daar geene vacature in die rangen bestaat worden zij à la suite geplaatst.

Een officier der gewapende burgermagt die zich met er woon in de stad vestigt, de kolonie verlaat of den leeftijd heeft bereikt, welke hem van de dienst vrijstelt, wordt op zijn verzoek daartoe, eervol ontslagen.

Art. 36. Met uitzondering van onder het bijzonder toezigt van den staat geplaatsten en op contract werkende immigranten behoort elk mannelijk ingezetenen boven de achttien doch nog geen vijf en vijftig jaren oud, hetzij hij korter of langer in het district hebbe gewoond, tot de gewapende burgermagt en is hij gehouden tot het verrigten van dienst daarbij.

Van deze bepaling zijn uitgezonderd de voormalige Heemraden, de ambtenaren, geëmploijeerden en roeijers in dienst van den lande, en zij, die nithoofde van ligchaamsgebreken, onvoorwaardelijk zijn vrijgesteld.

Art. 37. Ieder ingezetenen, vallende in de termen van het voorgaande artikel 36 is verplicht binnen acht dagen na zijne aankomst in het district, daarvan kennis te geven aan den burgerkapitein met overlegging van eenen door hem ondertekenden staat van dienst voor zoo ver hij reeds vroeger bij de burgermagt heeft gediend.

Bij vertrek uit eenig district is zoodanig ingezetenen verplicht daarvan kennis te geven aan den burgerkapitein in hetzelfde, die hem, zoo hij dit verlaagt afgeeft een certificaat vermeldende den tijd dien hij in dat district heeft gediend.

Art. 38. De gewapende burgermagt strekt om den sterken arm uit te maken bij zamenrottingen of oproer in het district, de veiligheid van personen en eigendommen te verzekeren, bij het ontstaan van brand en andere rampen, de orde te handhaven en wijders tot het verrigten van alles wat tot instandhouding der openbare rust gevorderd wordt.

Art. 39. Ieder lid der gewapende burgermagt is verplicht de bevelen die hij betrekkelijk de dienst van zijne meerderen in rang ontvangt zonder verwijl of tegenspreken ten uitvoer te leggen, behoudens zijne bevoegdheid, om, indien hij zich deswege bezwaard acht, na de uitvoering dier bevelen, zijne bezwaren in te brengen, bij den burgerkapitein, wanneer zoodanige bevelen zijn gegeven door eenen aan dezen onderge-

schikten officier of onderofficier; bij den districts Commissaris, wanneer die bevelen van den burgerkapitein zelf zijn uitgegaan, en bij den Gouverneur, wanneer die bevelen door den districts Commissaris zijn gegeven, onverminderd het recht van elk lid der burgermagt om zich nader tot den Gouverneur te wenden, ingeval hij zich bezwaard acht over de beslissing van den districts Commissaris.

Art. 40. Ieder lid der gewapende burgermagt, die de bevelen door zijnen meerdere in rang in dienstzaken gegeven, niet onverwijd en zonder tegenspreken ten uitvoer brengt, of zijnen meerdere in rang in de waarneming van zijne dienst of ter zake van die waarneming beleedigt of dreigt, staat deswege terecht voor den bevoegden burgerlijken regier en wordt gestraft met gevangenzetting van drie dagen tot eene maand of met eene geldboete van tien tot honderd gulden, hetzij te zamen of afzonderlijk.

Een lid der gewapende burgermagt, dat zich in de dienst tegen zijnen meerdere in rang met de daad verzet, wordt ter zake van openbaar geweld of wederspannigheid vervolgd.

Art. 41. De burgerkapitein mag zich voor niet langer dan vier en twintig uren uit het district verwijderen, zonder alvorens den districts Commissaris daarvan te hebben kennis gegeven.

Art. 42. De 1e. en 2e. Luitenanten mogen het district niet voor langer dan 24 uren verlaten, zonder daarvan alvorens te hebben kennis gegeven aan den burgerkapitein.

De burgerkapitein waakt er voor, dat het district nimmer door al de burger officieren gelijktijdig wordt verlaten.

Art. 43. Geen onderofficiëren en korporaals mogen het district verlaten voor langer dan 24 uren zonder daarvan vooraf te hebben kennis gegeven aan den burgerkapitein of den naastbijwonende burger luitenant.

Art. 44. De kleeding en wapenen der officieren, onderofficiëren, korporaals en schutters, worden, onder goedkeuring des Konings, door den Gouverneur bepaald en ter algemeene kennis gebracht bij resolutie opgenomen in het Gubernements Blad.

De leden der gewapende burgermagt zijn verplicht, om, voor de dienst in het district opgeroepen zijnde of bij rampen en onheilen, van welken aard ook, steeds te verschijnen in de voor hunnen rang bepaalde kleeding en met de onderscheidingsteekenen en wapenen voor hunnen rang bepaald, welke zij zich voor eigen rekening moeten aanschaffen.

Art. 45. Elk ingezetene van het district is verplicht den districts Commissaris, of ieder lid der gewapende burgermagt dat zich amtsshalve tot hem wendt, in zijne woning te ontvangen en alle gevorderde en verlangde inlichtingen en bijstand te verschaffen, op straffe van gevangenzetting voor den tijd van een tot drie maanden of van eene geldboete van vijf en twintig tot drie honderd gulden, zoo te zamen of afzonderlijk op te leggen.

Art. 46. De officieren bij de gewapende burgermagt, leggen, alvorens in functie te treden, behalve den eed (belofte) van geheimhouding naar gelang van hunne gezindte, den volgende eed (belofte) af in handen van den Gouverneur:

„Dat zweer (beloof) ik, dat ik in mijne betrekking van officier bij de gewapende burgermagt aan Z. M. den Koning gehouwen en getrouw zal zijn.

„Dat ik den Gouverneur allen eerbied en gehoorzaamheid zal bewijzen.

„Dat ik in mijne voormelde betrekking mij overeenkomstig de wetten dezer Kolonie, meer bepaald volgens de voorschriften van het Reglement op het beheer der districten in de kolonie Suriname zal gedragen en die zal helpen ten uitvoer te brengen.

„Dat, eindelijk, ik mij te allen tijde zal wachten voor het aannemen van giften, gaven of geschenken mij aangeboden, of onmiddellijk tegeschenkt met kenelijk oogmerk om mij van mijnen pligt af te trekken of mij daarin te doen wankelen.

„Zoo waarlijk helpe mijn God Almagtig!“
(Dat belooft ik.)

De onder-officiëren, waaronder worden verstaan onderadjutanten, serjanten-majoor, serjanten en fouriers, leggen den zelfden eed (belofte) af, in handen van den districts Commissaris.

De vroeger in de divisiën aangestelde officieren, die bij de invoering der tegenwoordige verordening als zoodanig in functie blijven, kunnen volstaan met eene schriftelijke verklaring, door tusschenkomst van den districts Commissaris in te zenden aan den Gouverneur, dat zij bij hunnen vroeger afgelegden eed volharden.

Bij bevordering of verplaatsing naar andere districten van

beëdigde leden der gewapende burgermagt, wordt voortaan hetzelfde in acht genomen, met dien verstande evenwel, dat de verklaring der onder-officiëren aan den districts Commissaris wordt toegezonden.

Art. 47. De burgerkapitein is belast met het administratief beheer over de gewapende burgermagt in het district. Binnen den tijd van eene maand na de invoering van dit Reglement, doet hij den districts Commissaris toekomen eene naamlijst der officieren, onderofficiëren, korporaals en schutters.

De burgerkapitein is tevens verplicht, om, na ommeekomst van ieder kwartaal een staat der voorgevallen veranderingen onder het personeel der gewapende burgermagt aan den genoemden ambtenaar in te zenden.

Voor zooveel de voormelde administratie betreft, staan de serjant-majoor en de fourier den burgerkapitein ten dienste.

Art. 48. De burgerkapitein is gehouden te voldoen aan alle requisiten en opdrachten van den districts Commissaris, zoowel met betrekking tot de aangelegenheden rakende het burgerlijk bestuur als tot die betreffende de gewapende burgermagt in het district.

HOOFDSTUK V.

Van reserve schutters, lastdragers en arbeiders.

Art. 49. Voor de gevallen dat de politie, de militaire magt en de gewapende burgermagt in eenig district niet voldoende mogten zijn, tot handhaving van orde en rust, of tot beveiliging van personen en eigendommen, bij oproer, verzet, aanvallen, brand, overstroming en rampen of onheilen van dergelijken aard, wordt de gewapende burgermagt in elk district versterkt door reserve schutters, aan te wijzen onder de bekwame en vertrouwde arbeiders en immigranten, en door lastdragers, naar den maatstaf in het volgende artikel bepaald.

Art. 50. Op elke plantage of grond rust de verplichting om, in de gevallen bij art. 49 aangewezen, op de opvoeding van den districts Commissaris, of namens dezen door eenigen burgerofficier, van elke twintig volwassen, werkbare arbeiders van het mannelijk geslacht, een reserve schutter en een lastdrager te leveren.

Plantages en gronden, waarop een minder aantal dan twintig zoodanige arbeiders aanwezig is, zijn vrijgesteld van het leveren dier reserve schutters. Zij zijn echter verplicht, op de hierboven genoemde opvoeding, een geschikt arbeider te leveren als lastdrager of tot andere ten deze te verrigten dienst in het district.

Art. 51. De reserve schutters, lastdragers, of tot andere dienstverrigtingen in het district, benoemde arbeiders die, voor de in art. 49 bedoelde gevallen volgens de voorgaande bepaling, worden opgevorderd, moeten bij die gelegenheden door gezagvoerders der betrokken plantages en gronden voorzien worden van de wapenen, ammunitie en andere voorwerpen, welke volgens de bepalingen van dit Reglement op elke plantage of grond moeten aanwezig zijn, voorts van de noodige kost en versnapering, en, desgevorderd, ook van hunne gereedschappen.

De voorwerpen, waarvan zoodanige opgeroepen reserve schutters, lastdragers of tot andere dienstverrigtingen bestemde arbeiders voorzien moeten zijn, worden duidelijk vermeld in de daartoe betrekkelijke opvoedingen.

Art. 52. Gezagvoerders, die in gebreke blijven aan het vorenstaande te voldoen, verbeuren:

indien zij de opgevorderde reserve schutters, lastdragers of arbeiders niet, of niet op de bepaalde plaats en ten bepaalde tijde hebben gezonden, eene boete van vijf gulden, voor ieder ontbrekende reserve schutter, lastdrager of arbeider.

Indien zoodanige reserve schutter, lastdrager of arbeider niet is voorzien van de voorwerpen welke op de opvoeding staan uitgedrukt, eene boete van vijf tot twintig gulden.

Art. 53. Uitgezonderd de opvoeding van reserve schutters, lastdragers en arbeiders, voor de gevallen in artikel 49 bedoeld, wordt de opvoeding van arbeiders tegen betaling van loon, waarvan sprake is in art. 28 der wet van den 8 Augustus 1862. Staatsblad No. 164. (Gouv. blad van dat jaar No. 6), geregeld naar denzelfden maatstaf van op een plantage of grond gevestigde volwassene werkbare arbeiders van het mannelijk geslacht, als in art. 50 is bepaald.

Art. 54. Binnen den tijd van veertien dagen na het in werking treden van dit Reglement, geven de gezagvoerders van plantages en gronden op welke de verplichting rust tot het leveren van reserve schutters, de namen van dezen op aan den burgerkapitein.

De burgerkapitein doet de hem opgegeven reserve schutters monstereen door eene Commissie uit de gewapende burgermagt, welke zo naar bevinding goed of afkeurt. Voor de afgekeurden worden terstond andere reserve schutters aangewezen.

Van de voorvallende mutatie onder het personeel van deze reserve schutters, doen de gezagvoerders, binnen den tijd van veertien dagen na zoodanige mutatie, opgave aan den burgerkapitein.

Art. 55. Elke plantage of grond moet voorzien zijn van de noodige defensie geweren, berekend naar het getal schutters aldaar aanwezig, en naar dat der reserve schutters, die zoodanige plantage of grond volgens art. 50 van dit Reglement is verplicht te leveren.

Voor elk ontbrekend geweer, verbeurt de gezagvoerder eene boete van *tien gulden*, tenzij hij voldoende aantoonde dat het verzuim niet te wijten is aan hem, maar aan den eigenaar of administrateur van het effect, in welk geval de laatstgemelde de boete verbeurt.

Het ontbrekende geweer wordt of de ontbrekende geweren worden dien onverminderd, op voordragt van den districts Commissaris, voor rekening van den eigenaar, administrateur of pachter, door den Procureur-Generaal aangekocht.

Art. 56. Elke plantage of grond, moet behalve het bepaalde in het voorgaande artikel altijd zijn voorzien van:

voor elk geweer dat aanwezig moet zijn.
 twaalf (12) scherpe patronen,
 een half pond ($\frac{1}{2}$) kruid, Amsterdamsch gewigt,
 een pond (1) grove hagel,
 een (1) ruimsnaal,
 een (1) kretser,
 een (1) schroevendraaijer met sleutel,
 en naar gelang van de soort van het geweer,
 drie (3) vuursteenen; of twee (2) reserve schoorsteentjes,
 vijftig (50) slaghoedjes,
 een goed geslepen houwer, voor ieder schutter, hulpschutter, lastdrager of ander arbeider,
 pototters of kommando tassen.

Een en ander bewaard op eene veilige plaats.

Art. 57. Wanneer bij het, volgens art. 14 in te stellen onderzoek de opgenoemde voorwerpen of een daarvan, niet of niet in de hierbij bepaalde hoeveelheid aanwezig worden bevonden, is geheel van toepassing de laatste alinea van art. 55, behoudens het bedrag der boete, dat op het verzuim ten deze wordt bepaald op niet minder dan *drie* en niet meer dan *twintig gulden* voor elk ontbrekend voorwerp.

Alle voorwerpen die niet in bruikbaren staat worden bevonden, worden geslacht niet aanwezig te zijn.

Art. 58. Geene arbeiders op plantages of gronden gevestigd of werkzaam, mogen vuurwapenen of ammunitie in hun bezit of onder hunne berusting hebben, dan met uitdrukkelijke toestemming van den eigenaar, beheerder of gezagvoerder, als bewijs waarvan zij in het bezit moeten zijn van een port d'armes.

De districts Commissaris geeft op schriftelijk verzoek van den gezagvoerder, dezen port d'armes af, indien daartegen bij hem geen bezwaar bestaat.

Art. 59. De voeding waarvan ieder opgevorderde reserve schutter, lastdrager of ander arbeider voorzien moet zijn, wordt berekend in verhouding tot het getal dagen die hij volgens die opvordering in dienst zal blijven, daaronder begrepen de dagen van heen- en terugreis.

De hoeveelheid van die voedingsartikelen, wordt voorloopig bepaald op het dubbele daarvoor vastgesteld bij het Reglement voor voeding afgekondigd bij de Publ. dd. 6 Mei 1851 G. B. No. 4.

Art. 60. In de gevallen van rampen en onheilen, waarin de in art. 50 bedoelde reserve schutters en lastdragers volgens de bepalingen van dit Reglement, zonder voorafgaande oproeping of opvordering verschijnen, wordt hun de gewone hoeveelheid voedsel bij bedoeld Reglement vastgesteld, door de gezagvoerders verstrekt voor den tijd van *drie dagen*.

Het voorzien in deze voeding geschiedt voor rekening van den eigenaar, administrateur of pachter van de plantage of den grond waarop bedoelde personen werkzaam zijn, doch de zorg daarvoor berust op den gezagvoerder op wien bij verzuim deswege, wordt toegepast de straf bij de laatste alinea van art. 52.

Het ontbrekende wordt voor rekening van den nalatige aangeschaft.

De inspectie en keuring van de, ten deze bedoelde, voeding geschiedt door den oudsten in rang op de bepaalde plaats aanwezigen officier of onderofficier der gewapende burgermagt.

Art. 61. Zoo dikwerf het noodig is dat onverwijd worde gehandeld, hetzij tengevolge van geblekene misdadige verstandhouding der arbeiders op eenige plantage of grond, met personen die elders zijn gevestigd, of bij eenige verstoring van de rust en veiligheid van het district, is ieder officier der gewapende burgermagt bevoegd, om met eenige andere leden der magt, alsmede met immigranten en reserve schutters, de woningen te bezetten van de immigranten en andere arbeiders, die op zoodanig effect, en, waar hij geraden oordeelt, ook op de belendende plantages en gronden gevestigd zijn, de rustverstoorders voorloopig aan te houden en in dergelijke gevallen verder zoodanig te handelen als hij pligtmatig oordeelt.

De burgerofficier geeft van zijne verrichtingen ten deze, met den meesten spoed kennis aan den districts Commissaris, die van zoodanig voorval mededeeling doet aan den Procureur-Generaal, zoo noodig met gelijktijdige toezending van de gearresteerde personen.

Art. 62. Ieder gezagvoerder van eene plantage of eenen grond is bevoegd om binnen den omtrek van deze patrouilles te maken, onder gehoudenheid om vooraf daarvan kennis te geven aan zijne belendende burenen en binnen *drie dagen* bevestigd te zenden aan den districts Commissaris, met opgave van de namen der aangehouden personen en met toezending van de zaken, die op andere effecten gevestigd of werkzaam zijn.

Art. 63. De bij gedane patrouilles aangehouden en den district Commissaris toegezonden personen worden door dezen ambtbaar, na oplegging des noodig van zoodanige straffen als tot zijne bevoegdheid behooren, aan de huurders, dier tegenwoordigers of gezagvoerders overgegeven.

Art. 64. Indien blijkt dat, de in het voorgaande artikel bedoelde tot andere plantages of gronden behorende personen, voor of gedurende den tijd hunner verwijdering van het effect waarop zij behooren, eene misdaad hebben gepleegd, of bij hunne aanhouding zich aan eenige daad van geweld hebben schuldig gemaakt, worden zij door den districts Commissaris aan den Procureur-Generaal opgezonden.

Deze opzending heeft altijd plaats bij aanhouding door patrouilles, hetzij deze hebben bestaan alleen uit leden van de gewapende burgermagt daartoe door den districts Commissaris georganiseerd, hetzij die zijn zamengesteld geweest uit leden van die magt en militairen, krachtens de daartoe verleende magtiging van den Gouverneur.

Art. 65. Bij gecombineerde patrouilles zoowel als bij elke andere dienst welke met medewerking van de militaire magt plaats heeft, wordt het bevel steeds aan den hoogsten in rang aanwezigen officier opgedragen.

Indien de burger en militaire officieren gelijken rang bekleeden, wordt het bevel over en de leiding van de expeditie aan den militair officier toevertrouwd.

HOOFDSTUK VI.

Van alarm en daarmede in verband staande voorzieningen.

Art. 66. Bij het ontstaan van oproer, aanval van zich verwijderd hebbende arbeiders, brand of andere rampen en onheilen in eenig district, is de gezagvoerder van de plantage of van den grond alwaar zoodanig voorval plaats heeft, gehouden daarvan dadelijk door *drie* minuutschoten met kanon, en bij gemis daarvan met schietgeweer, een sein te doen, en daarna:

1o. den naastbijwonenden burgerofficier onverwijd en langs den kortsten weg van het voorval kennis te geven;

2o. gelijktijdig zijne twee naaste burenen daarvan te onder-richten en hunnen bijstand in te roepen.

Zij die in gebreke blijven gemelde seinschoten of de sub 1 en 2 bepaalde mededeelingen te doen, worden, tenzij voldoende blyke dat zij daarin door omstandigheden van hunnen wil onafhankelijk zijn verhinderd geworden, gestraft met eene boete van *tien tot honderd gulden* of met gevangenzetting voor den tijd van *drie dagen* tot *eene maand*, te zamen of afzonderlijk.

Gelijke straffen kunnen worden opgelegd aan de gezagvoerders wier bijstand als boven ingeroepen zijnde, dezen hebben geweigerd of niet duidelijk verleend.

Art. 67. De *drie* minuutschoten vermeld in art. 66 worden door de zorg der gezagvoerders van iedere plantage of grond in het district, van plantage tot plantage herhaald in voege als bij dat artikel is bepaald. Gelijke verplichting rust tevens op de gezagvoerders van de plantages en gronden aan de overzijde van de rivier of kreek gelegen, al ware het dat

deze niet tot het district behooren in hetwelk de ramp of het onheil heeft plaats gehad, in het een en ander geval op straffe als in het voorgaand artikel bepaald.

Art. 68. Buiten de gevallen vermeld in art. 66 is het verboden bij dag of bij nacht in eenig district drie achtereenvolgende schoten te doen, die voor minuutschoten kunnen worden aangemerkt.

Art. 69. In gevallen van alarm, hetzij in het district hetzij een der aangrenzenden of aan de andere zijde der rivier gelegen districten, begeven zich al de leden der burgermagt, zoome de de reserve schutters en lastdragers naar de plaats des onheils of naar hunne gewone loop- of verzamelplaats, indien deze in de richting waarin de alarmschoten gevallen zijn, naderbij gelegen mogt zijn. Genoemde schutters en lastdragers worden zonder dat daartoe eenige speciale requi-sitie wordt vereischt, door de respective gezagvoerders voorzien van de wapenen, ammunitie en andere voorwerpen vermeld in art. 56, nevens de voeding bepaald bij de 2e alinea van art. 59 dezer verordening.

De hier bedoelde loop- of verzamelplaatsen worden voor ieder district aangewezen door den Gouverneur en door middel van de Gouvernements bladen ter algemeene kennis gebragt.

Art. 70. Van de verplichting om zich naar de loop- of verzamelplaats of naar de plaats van het onheil te begeven, zijn vrijgesteld gezagvoerders van zoodanige plantages en gronden waarop ingevolge de wet geene opzigers behoeven te zijn, en die mitsdien zonder behoorlijk opzigt zouden laten het aan hunne zorg toevertrouwde effect; metende in geval van alarm steeds een opzigt verblijven op die effecten waar opzigers zijn geplaatst, tenzij de gezagvoerder geen lid der gewapende burgermagt is, als wanneer hij terug blijft en de opzigt zendt.

Art. 71. Zoowel op de loopplaats als ter plaats waar de ramp of het onheil is voorgevallen, zijn de leden der gewapende burgermagt verplicht om zich benevens hunne reserve schutters, lastdragers of andere arbeiders onder de bevelen te stellen van het hoogste gezag ter plaatse aanwezig.

Zij mogen zich niet van de hun aangewezen posten verwijderen zonder daartoe de toestemming van gemelde autoriteit te hebben verkregen, en in geen geval de loopplaats of de plaats waar het onheil is voorgevallen verlaten, dan na vooraf behoorlijk door die autoriteit te zijn afgedankt.

Art. 72. Bij ziekte of afwezigheid van een of meer der reserve schutters en arbeiders bedoeld in artikel 50, moet de gezagvoerder van de plantage of van den grond, tot de levering van zoodanige schutters of arbeiders verplicht, op straffe als in artikel 52 bepaald is voor ieder der ontbrekenden een anderen bekwaamen schutter of arbeider in de plaats zenden.

Wanneer het verblijf der reserve schutters, arbeiders en lastdragers, hetzij op de loopplaats, hetzij op de plaats van het alarm, langer dan drie dagen mogt duren, is de districts Commissaris bevoegd de vereischte meerdere kost voor rekening van het Gouvernement aan te koopen.

Art. 73. Op den daartoe door den districts Commissaris of den burgerkapitein te committeren officier of ander beëdigd lid der gewapende burgermagt, rust de verplichting nauwkeurig op te nemen, welke leden der gewapende burgermagt, reserve schutters en lastdragers op de loopplaats en de plaats van het alarm zijn verschenen, met aantekening van hunne namen, de plantages of gronden waarop zij wonen en of de reserve schutters, lastdragers en arbeiders, ingevolge de bepalingen van deze verordening zijn toegerust.

Van een en ander doet hij rapport aan den districts Commissaris.

Art. 74. De districts Commissaris beschikt in gevallen van alarm over de gewapende burgermagt op zoodanige wijze, als zulks hem, na gehouden overleg met den burgerkapitein en de officieren van die magt, het raadzaamst en meest in het belang der dienst zal voorkomen. Hij maakt zoodanige voorzieningen met betrekking tot eene rigtige en versnelde dienst, het afzenden van dépêches, de beschikking over vaartuigen en de noodige bemanning en wat dies meer zij, als door hem in overleg als voren, wordt noodig geoordeeld.

Zoo spoedig doenlijk zendt hij zoowel van het gebeurde als van zijne verrigtingen te dier zake rapport in aan den Gouverneur en aan den Procureur-Generaal.

HOOFDSTUK VII.

Van het onderhoud der communicatie zoo te water als te land.

Art. 75. Behalve de verplichting tot dadelijke voorziening in gevallen, dat er defecten ontstaan in de communicatie, rust

op elken gezagvoerder van plantages of gronden tevens de verplichting om *ten alle tijde* de landcommunicatie voor zoover die loopen over of langs de plantages of gronden waarop zij bevel voeren, behoorlijk schoon, open en in bruikbaren staat te houden.

Zij zijn daarenboven verplicht, om binnen de hiervoren aangeduide begrenzing, de bruggen die over gemelde communicatie moeten bestaan, ten alle tijde in goeden en bruikbaren staat te onderhouden, te dien aanzien in achteemende:

dat zij, voor zoo ver zij niet van steen gemetseld en verwulfd zijn, van goed en deugdzzaam hout zijn vervaardigd;

dat zij eene breedte hebben van ten minste zes Rhijnland-sche voet;

dat de niet verwulfdde bruggen belegd zijn met wane, copie of andere deugdzame planken, van niet minder dikte dan 1½ duim, behoorlijk vastgespijkerd;

dat zij zijn voorzien van stevige wit geverwde of gekalkte leuningen.

Art. 76. Voor zoover de lands communicatie loopt over of langs plantages of gronden, die in den boezem van het domein zijn teruggenomen, wordt in het onderhoud zoowel daarvan als van de bruggen daar ter plaatse voorzien door vrijwillige arbeiders en deze ontbrekende, door opgevorderde arbeiders van de in bewerking zijnde plantages of gronden, naar billijken maatstaf daartoe door den districts Commissaris te requireren en tegen betaling door het Koloniaal bestuur van het loon, dat bij tarief voor werken van algemeen nut is of mogt worden bepaald.

Art. 77. Bij het onderzoek bedoeld bij art. 14 dezer verordening wordt tevens nagegaan de staat der communicatie en der bruggen.

Bij bevinding dat het een of het ander niet in behoorlijken staat is, wordt den gezagvoerder, indien het de eerste keer is dat hij nalatig wordt bevonden, een termijn van *acht dagen* tot eene maand gesteld om die communicatie of die bruggen in orde te brengen.

Indien uit het onderzoek door eene commissie uit de burgermagt na verloop van voormelden termijn in te stellen, blijkt dat hij hieraan niet heeft voldaan, of wanneer hij reeds vroeger met betrekking tot denzelfden weg of dezelfde brug in verzuim is bevonden, wordt proces verbaal tegen hem opgemaakt, en verbeurt hij eene boete van *tien tot honderd gulden*.

Daarenboven wordt het verwaarloosde ten koste van den eigenaar, administrateur of pachter in behoorlijken staat gebragt.

Art. 78. De bepalingen vervat in de artt. 76 en 77 dezer verordening zijn ook van toepassing op de eigenaren van verlaten plantages en gronden en hunne vertegenwoordigers, zoo lang deze gronden niet in den boezem van het domein zijn teruggenomen, onverschillig waar die eigenaren of vertegenwoordigers woonachtig zijn.

Art. 79. Indien een eigenaar eener verlaten plantage of grond onbekend mogt zijn, wordt hij gedagvaard tot betaling der boete en tot de kosten bedoeld bij art. 77 in verband tot art. 78 dezer verordening, op dezelfde wijze als bepaald is bij de Publicatie van den 9 December 1850 (G. B. No. 16.)

Art. 80. De districts Commissaris draagt zorg dat elke plantage of grond wat betreft het leveren van opgevorderde arbeiders daarin gelijkmatig deele.

Indien omstandigheden er toe leiden dat van een of meer plantages of gronden meer arbeiders dan van andere worden gevorderd, stelt hij later in gewone gevallen zoodanige effecten vrij van het leveren van die arbeiders tot dat zij weder op gelijken voet met de overigen staan.

Daartoe doet de officier of onder-officier, die belast wordt met het toezigt over den te verrigten arbeid en over de opgevorderde arbeiders, hem nauwkeurige opgaven van de zoodanigen die in dienst zijn geweest, het getal der werkdagen van ieder hunner en de soort van arbeid waartoe zij zijn gebezigd.

Het deswege door den districts Commissaris te houden rooster ligt alle werkdagen gedurende de kantooruren ter inzage van belanghebbenden.

Art. 81. Het is aan een ieder verboden de langs of door de plantages en gronden loopende communicatie te versperren of die, zonder daartoe vooraf verkregen toestemming van den Gouverneur, te verleggen.

Onverminderd de ter zake van overtreding van dit verbod te verbeuren boete, heeft de districts Commissaris de bevoegdheid om ten koste van dengeen die zich aan deze overtreding heeft schuldig gemaakt, de communicatie door vrijwillige of opgevorderde arbeiders te doen herstellen en op den ouden voet terugbrengen.

Art. 82. Ieder eigenaar, administrateur of pachter van eene plantage of grond, waarop *veertig* of meer op contract arbeidende werklieden aanwezig zijn, is verplicht een geschikt tent-vaartuig van ten minste *vier* riemen op het effect te houden, dat ter beschikking staat voor de dienst in het district.

Wanneer blijkt dat zoodanig vaartuig ontbreekt of in onbruikbaren toestand verkeert, zonder bereids in reparatie te zijn, wordt dit gestraft met eene boete van *tien tot honderd gulden*, en wordt hem een termijn van hoogstens *twee maanden* verleend om het verzuim te herstellen, na verloop van welken tijd het vaartuig voor zijne rekening wordt aangeschaft of hersteld.

Art. 83. De districts Commissaris is bevoegd ten allen tijde het bedoeld vaartuig voor de dienst in het district te requireeren.

Onverminderd de boete, in geval van weigering door den gezagvoerder te verbeuren, kan ten zijnen koste een tentvaartuig met de vereischte roeijers worden gehuurd.

Art. 84. In geval van alarm of van rampen of onheilen, is de districts Commissaris of die hem vervangt bevoegd alle rivier vaartuigen der plantages zonder onderscheid te requireeren en bij weigering, des nood: zich daarvan meester te maken.

Alle verzet daartegen wordt gestraft met de straffen bedoeld bij art. 45 der tegenwoordige verordening, onverminderd zwaardere straffen in geval van verzwarende omstandigheden.

HOOFDSTUK VIII.

Algemeene bepalingen.

Art. 85. Alle plantages en gronden moeten voorzien zijn van een exemplaar van dit reglement.

Bij het onderzoek volgens art. 14 van deze verordening in te stellen wordt de vertoouing gevorderd.

Art. 86. Deze verordening is niet van toepassing voor het stadsdistrict.

De bepalingen voorkomende in de hoofdstukken IV, V en VII van deze verordening, worden, voor zoo ver zij niet strijdig zijn met de daaromtrent bereids voor de districten *Coronie* en *Nickerie* bestaande bepalingen en voor zoo ver de plaatselijke gesteldheid aldaar het toelaat, mede van toepassing voor die districten verklaard.

Art. 87. De districts Commissaris kan bij verhindering om zelf te ageren, zich in de uitoefening zijner functien doen vervangen door eenig officier van de gewapende burgermagt, daartoe door hem te autoriseren.

Art. 88. Alle overtredingen van de voorschriften der tegenwoordige verordening, die niet met andere of zwaardere straffen bedreigd zijn, worden gestraft met eene geldboete van *tien tot twee honderd gulden*.

Art. 89. Van alle overtredingen wordt proces verbaal opgemaakt en voor zoo verre die overtredingen niet tot de regtsbevoegdheid van de districts Commissarissen behooeren aan den Procureur Generaal ingezonden ter vervolging voor den bevoegden regter, die bij hetzelfde vonnis veroordeelt tot betaling van alle kosten tengevolge van de overtreding krachtens de bepalingen dezer verordening gemaakt, voor zooverre deze komen ten laste van den beklaagde.

Art. 90. In geval van overtreding waartegen geene andere straf dan geldboete bedreigd is, zal de Procureur Generaal den beklaagde bekeuren en zal deze laatste de vervolging kunnen voorkomen door de vrijwillige betaling der boete, ten bedrage als in de acte van keuring zal zijn uitgedrukt, als ook van de kosten ten gevolge van de overtreding gemaakt, binnen *zes weken* na de beteekening, met de kosten daarop gevallen.

Art. 91. De plantages en gronden zijn aansprakelijk en executabel voor de boeten en kosten, die zoowel door gezagvoerders als door eigenaaren en administrateurs, krachtens de bepalingen van deze verordening zijn verbeurd; wijders voor de restitutie van gedane nitschotten.

Art. 92. Daar waar in de koloniale verordeningen, die bij dit Reglement niet zijn ingetrokken en alzoo van kracht blijven, het woord „Heemraad” genoemd wordt, wordt gelezen: „Districts Commissaris” en zoo dikwerf daarin sprake is van „divisie,” wordt gelezen „district.”

Art. 93. De letters waaronder elk district en de nummers waaronder ieder plantage of grond zullen bekend staan en aangeduid worden, worden nader door den Gouverneur bepaald en door middel van de Gouvernements bladen ter algemeene kennis gebragt.

Tot dat hierin nader zal zijn voorzien, blijven de thans aangenomen letters en nummers als merken bestaan.

Art. 94. Dit reglement en de in den aanhef dezer publicatie aangehaalde Koninklijke besluiten van den 21 en 26 December 1862 No. 26 en 54 treden in werking met den 1 Julij 1863, met welken dag worden ingetrokken de publicatien dd. 1 | 2 Maart 1842 G. B. No. 3, 16 | 17 Junij 1846 G. B. No. 5, 9 December 1850 G. B. No. 17, 2 | 4 Junij 1855 G. B. No. 7, en 28 | 29 October 1856 G. B. No. 12.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 23 April 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur.
De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 24 April 1863.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

(No. 11.) PUBLICATIE van den 27sten April 1863;
houdende vaststelling en afkondiging van eene
instructie voor de districts Commissarissen in de
kolonie Suriname.

In naam des Konings!

De Gouverneur der Kolonie Suriname,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doetteweten:

In overweging hebbende genomen, dat tot uitvoering van de wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164, (Gouvernements blad van dat jaar No. 6), houdende *opheffing der slavernij in de kolonie Suriname*, eene instructie voor de districts Commissarissen in die kolonie wordt gevorderd;

Gezien het bij publicatie van den 23sten dezer maand (Gouvernements blad No. 10), afgekondigd *Reglement op het beheer der districten*;

Gelet op artikel 14 van het Reglement op het beleid der Regering (Publicatie dd. 8 | 4 December 1832 Gouvernements blad No. 13);

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Bij deze vast te stellen en af te kondigen de navolgende

INSTRUCTIE voor de districts Commissarissen in de
Kolonie Suriname.

Art. 1. De districts Commissarissen oefenen hunne functien uit binnen de grenzen van het district of van de districten, voor welke zij zijn benoemd.

Art. 2. Elke districts Commissaris is in zijn district:

- a. belast met het administratief bestuur,
- b. ambtenaar van politie en hulpambtenaar van justitie;
- c. bekleed met eene disciplinaire regtsmagt over de personen en in de gevallen, bij deze en andere algemeene verordeningen aangewezen;
- d. ambtenaar van den burgerlijken stand;
- e. ambtenaar belast met het staat-toezigt, bedoeld bij art. 3 der wet van den 8 Augustus 1862 Staatsblad No. 164 (G. B. No. 6).

Art. 3. Voor de aanvaarding hunner bediening, leggen de districts Commissarissen in handen van den Gouverneur der Kolonie, behalve den eed van zuivering en geheimhouding, ieder, naar gelang van de gezindte waartoe hij behoort, den navolgenden eed (verklaring en belofte) af:

„Dat zweer (beloof) ik dat ik in mijne ambtsbetrekking aan Z. M. den Koning gehouwen en getrouw zal zijn; dat ik mij, in den mij opgedragen post van districts Commissaris in het district naar de bepalingen van het op Hoog gezag voor deze Kolonie daargestelde Regerings-reglement, voor zoover die mij aangaan, naar de bepalingen voor het districts bestuur gemaakt of nog te maken en naar mijne instructie zal gedragen; dat ik den Gouverneur allen eerbied en gehoorzaamheid zal bewijzen en stiptelijk opvolgen zijne bevelen; dat ik het welzijn der Kolonie, in het algemeen, en van het geleelde dat aan mijne zorg wordt toevertrouwd, in het bijzonder, zal behartigen en voorts alles doen wat een goed districts Commissaris schuldig is en behoort te doen; dat ik eindelijk mij zal wachten voor het aannemen van giften, gaven of geschenken, mij aangeboden of toegeschikt met het kennelijk doel om mij van mijnen pligt af te trekken of daarin te doen wankelen.”

„Zoo waarlijk helpe mij God Almagtig!” (dat belooft ik).

Art. 4. De districts Commissarissen, alhoewel onder de onmiddellijke bevelen van den Gouverneur met het burgerlijk bestuur in de districten belast, erkennen als boven hen gesteld de hoofden van zoolanige departementen, ieder voor zooveel zijnen werkring aangaat, met welke zij volgens de Reglementen in dadelijke dienstbetrekking staan of nader in dienstbetrekking zullen worden gebracht bij algemeene verordening of bevel van den Gouverneur in bijzondere aangelegenheden.

Art. 5. De districts Commissarissen zijn niet bevoegd tot andere daden van bestuur, dan die welke in wettelijk verbindende algemeene of bijzondere verordeningen en voorschriften geworteld zijn.

Zij zijn verplicht al zoodanige verordeningen en voorschriften stiptelijk na te leven.

Art. 6. De districts Commissarissen zorgen voor de stipte naleving van alle wetten, publicaties en verordeningen van inwendige politie in hunne districten.

In het algemeen trachten zij, door het nemen van nuttige maatregelen of door het doen van voorstellen daartoe, in alle opzichten de welvaart en den bloei van de aan hunne zorg toevertrouwde districten, zooveel mogelijk te bevorderen.

Art. 7. Van alle verordeningen, hun ter bekendmaking aan de ingezetenen van hunne districten door het Koloniaal Bestuur toegezonden, wordt telken male een exemplaar van plantage tot plantage gezonden met bijvoeging eener lijst, aanduidende de wijze waarop die verzending moet geschieden.

Ieder gezagvoerder teekent bedoelde lijst af, tot blijk van ontvangst met vermelding van de dagteekening van deze en van de verdere verzending. De lijst en de daarbij gevoegde stukken komen van den laatsten onderteekenaar tot den districts Commissaris terug die een en ander in zijn archief nederlegt.

Art. 8. Alle spoedvereischende brieven en circulaire's de openbare dienst in de districten betreffende, mogen eveneens van plantage tot plantage worden verzonden, waarvan echter alsdan moet blijken uit eene aantekening op het adres onder teekend door den districts Commissaris of eenig officier der gewapende burgermagt, aan welken laatste in dat geval de bevoegdheid daartoe mede wordt toegekend.

Ieder gezagvoerder is verplicht op het adres aan te teekenen den datum van ontvangst en dien van verzending, of zorg te dragen dat dit door iemand anders van zijnerwege geschiede.

Art. 9. De districts Commissaris zorgt dat alle hem toegezonden verordeningen worden ten uitvoer gelegd, zoo als door haren inhoud of door voorlichtende aanschrijvingen van het bestuur wordt aangezien. Hij bewaart de bij hem ingekomen stukken behoorlijk gerangschikt, houdt kopijboeken van zijne correspondentie en behoorlijke roosters van opgeroepen arbeiders, en zorgt dat zijn archief zij bijgehouden met den inventaris daarvan, afgesloten bij het einde van elk jaar.

Op last van den Gouverneur wordt dit archief op onbepaalde tijden door eenen daartoe aan te wijzen ambtenaar of eene te benoemen commissie geïnspecteerd.

Art. 10. De districts Commissaris houdt nauwkeurig aantekening van alle door hem ontvangen zegelgelden met voldoende aanduiding der voor zegel geveerde stukken, in een daartoe bestemd register, waarvan de bladrijlen door den Administrateur van Financien zijn gewaarmerkt.

Een uittreksel uit dat Register wordt op 30 Junij en 31 December van elk jaar door hem ingezonden aan den Administrateur van Financien, die, na accoordbevinding de vereischte maatregelen neemt voor de storting der ontvangen zegelgelden in de Koloniale Kas.

Art. 11. De districts Commissaris oefent, binnen de grenzen bij de volgende artikelen bepaald, eene disciplinaire regtmagt uit over de onder Staatstoezicht geplaatsten en andere op contract arbeidende werklieden.

Art. 12. De districts Commissaris is bevoegd om, na ingesteld onderzoek, met eene geldboete niet te boven gaande twee en een halve gulden;

of met gevangenis voor den tijd van drie dagen tot drie maanden;

of met strafarbeid aan openbare werken, hetzij met hetzij zonder lichte kettingboei, voor den tijd van acht dagen tot drie maanden;

disciplinair te straffen:

alle onder Staatstoezicht geplaatsten en op contract arbeidende werklieden die zich, zonder verzwarende omstandigheden, schuldig maken:

aan dieverijen tot eene geringe waarde;

aan vechterijen onderling of met anderen,

aan verzet met woorden of gebaren of aan andere onbeta-

melijke gedragingen jegens huurders, diervertegenwoordigers of gezagvoerders;

aan woordelijke beleedigingen, bedreigingen of geringe feitelijkheden jegens anderen;

aan dronkenschap, aan luiheid, aan opzettelijk verzuim van werk, aan onwil om bij ziekte, op bevel den gezagvoerder zich in de daartoe bestemde ziekenlocalen of hospitalen te begeven of zich te onderwerpen aan gezondheids- en zindelijkheids maatregelen door den gezagvoerder bevolen; aan verwijdering van de plantage of grond tot den arbeid op dewelken zij verhuurd zijn, zonder pas van den gezagvoerder,

en in het algemeen aan pligtverzuim of aan verstoring der goede orde.

De bepalingen van de artt. 7, 8, 9, 11, 12, 13 en 15 der Publicatie van 24 | 29 December 1856 (Gouvernementsblad No. 19) alsmede van artikel 10 voor zoover daarin wordt gehandeld van overtredingen, worden bij deze buiten werking gesteld.

Art. 13. De districts Commissaris begeeft zich wanneer zijne regtmagt door den eigenaar, beheerder of gezagvoerder eener plantage of grond wordt ingeroepen, en de hem daarbij medegedeelde omstandigheden zijne tussenkomst schijnen noodzakelijk te maken, hetzij alleen, hetzij vergezeld van een of meer officieren of onder-officiëren der burgermagt, naar de plaats waar zijne tegenwoordigheid vereischt wordt, stelt aldaar een onderzoek in en legt aan de schuldigen, indien daartoe termen zijn, zoodanige straffen op als waartoe hij bevoegd is.

Indien de zaak van bijzonder gewigt is, dan maakt hij van zijne verrigtingen ter zake voorschreven proces verbaal op, dat hij den Procureur Generaal doet toekomen; zoo neen, dan kan hij volstaan met die te vermelden op den maandelijks aan evengemelden hoofdamtenaar volgens de bestaande bepalingen, in te zenden staat van alle door hem opgelegde straffen.

Art. 14. De districts Commissaris is tot gelijk onderzoek bevoegd, wanneer klagen door onder staatstoezicht geplaatsten of andere op contract arbeidende werklieden tegen de huurders of hunne vertegenwoordigers bij hem worden ingebracht, onder gehoudenheid om, indien bij onderzoek die klagen blijken gegrond te zijn, daarvan op te maken een proces verbaal hetwelk hij den Procureur Generaal toezendt.

Art. 15. De door den districts Commissaris opgelegde disciplinaire straffen worden in volgorde door hem opgeteekend in een register,

in daartoe uitgetrokken kolommen aanwijzende:

de dagteekening van de opgelegde straf;

den naam, het geslacht, den ouderdom en het beroep van den gestrafte;

den aard der overtreding;

de opgelegde straf en de plaats waar de straf moet worden ondergaan.

Uit dat register wordt maandelijks een extract aan den Procureur Generaal toegezonden.

Art. 16. De geschillen betreffende de verhouding tusschen den verrigten arbeid en het verdiende loon tusschen huurders en hunne op contract arbeidende werklieden, behooren uitsluitend tot de bevoegdheid van den districts Commissaris, en beslist hij daarin, des vereischts na deskundigen gehoord te hebben.

Art. 17. Vóór of uiterlijk op ultimo April van elk jaar zendt de districts Commissaris aan den Gouverneur in, eene statistieke opgaaf van zijn district, vergezeld van eene toelichtende memorie, bevattende zoodanige mededeelingen en beschouwingen als hij tot eene duidelijke in het lichtstelling van den geheelen toestand van zijn district en van hetgene in het belang daarvan zou kunnen worden aangewend, dienstig oordeelt.

Ten einde hieraan op eene behoorlijke en gelijkmatige wijze worde voldaan, ontvangt de districts Commissaris van de Gouvernements-Secretarie de algemeene tabellen ter invulling, alsmede een exemplaar der statistieke opgaven, zijn district betreffende, waarover handelt de publicatie van 9 | 10 December 1856 (G. B. No. 13) welke voortaan door de betrokken eigenaren, administrateurs of pachters in duplo aan de Gouvernements-Secretarie moeten worden ingezonden.

Art. 18. De districts Commissaris houdt een journaal, waarin hij dag voor dag zijne verrigtingen en de in zijn district plaats hebbende voorvallen nauwkeurig opteekent, voor zoover die voorvallen in eenig verband staan met het belang der kolonie in het algemeen, of met dat van zijn district in het bijzonder.

Elke maand wordt een extract uit dat journaal den Gouverneur toegezonden.

Buitengewone voorvallen worden daarenboven terstond aan den Gouverneur gerapporteerd en, staan die tevens in eenig verband met den werkring van den Procureur Generaal, ook aan dezen hoofd-ambtenaar.

Art. 19. Het archief het district betreffende wordt door den districts Commissaris van den Heemraad overgenomen volgens inventaris. Voor zoover de bestaan hebbende divisien in twee districten zijn geplijst, is de districts Commissaris van het eerste district belast met de zorg van die overname onder verplichting om van gemeld archief te allen tijde inzage te verleen en aan den districts Commissaris van het tweede district.

Art. 20. De districts Commissaris mag zich voor geen langeren tijd dan drie dagen uit zijn district verwijderen zonder bekomen verlof van den Gouverneur en nimmer dan na vooraf zijne functien te hebben overgedragen aan den oudsten in rang aanwezigen officier der gewapende Burgermagt.

Art. 21. De districts Commissaris belast den hem toegevoegden districts Secretaris met zoodanige werkzaamheden op zijn bureau als hij raadzaam oordeelt.

Met betrekking tot de uitoefening der notariële praktijk, waarmede de districts Secretaris is belast en tot zijne acten en protocollen, staat de districts Secretaris op zich zelven en vermag de district Commissaris zich daarmede niet inlaten, of inzage vorderen van de verleden acten.

Art. 22. Deze instructie treedt in werking met den 1n Julij 1863.

Zij is niet van toepassing voor den Commissaris van het Stads district.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 27 April 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 29 April 1863.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

No. 12. RESOLUTIE van den 29n April 1863 No. 2, waarbij afgekondigd wordt het Koninklijk besluit van den 19n Maart 1863 No. 71 met de daarbij vastgestelde verordeningen betreffende het toezigt — en het uitloven van Staatswege van premien — op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Ontvangen hebbende bij missive van den Minister van Kolonien, dd. 28 Maart 1863 La. B No. 32 | 111, een afschrift van het Koninklijk besluit van den 19n Maart No. 71, houdende vaststelling van twee verordeningen, het eene, betreffende het toezigt — en het andere, betreffende het uitloven van Staatswege van premien — op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname; ten einde daaraan de noodige bekendheid en uitvoering te geven;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Bij deze afkondiging te doen van het vermeld Koninklijk besluit en van de twee daarbij vastgestelde verordeningen; alsmede van de wet van den 28 Junij 1816, Staatsblad No. 32, en van het Koninklijk besluit van den 1 Augustus 1861 Staatsblad No. 62, beiden aangehaald in de eerstgemelde dier verordeningen.

19 Maart 1863.

No. 71.

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods,
Koning der Nederlanden, Prins van
Oranje-Nassau, Groothertog van
Luxemburg, enz. enz. enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Finantien, tijdelijk belast met het beheer van het Departement van Kolonien, van den 22 Januarij 1863, lit B. No. 26;

Den Raad van State gehoord (advies van den 3 Februarij 1863, No. 2);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Kolonien, van den 17 Maart 1863, lit. B, No. 1;

Gezien art. 4 der wet van den 8 Augustus 1862 (Staatsblad No. 164).

Hebben goedgevonden en verstaan, vast te stellen de navolgende verordeningen, als:

1o. eene betreffende het toezigt op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname,

2o. eene betreffende het uitloven van Staatswege van premien op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname, zoo als die hiernaevens zijn gevoegd.

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering dezes, waarvan afschrift zal worden gezonden aan onzen Minister van Finantien, aan de Algemeene Rekenkamer en aan den Raad van State.

's Gravenhage, den 19den Maart 1863.

(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,

(get.) I. D. FRANSSEN VAN DE PUTTE.

VERORDENING betreffende het toezigt op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname.

HOOFDSTUK I.

Van de vrije arbeiders en hunne werving als emigranten.

Art. 1. Onder emigrant wordt bij deze verordening verstaan een persoon, die uit vrijen wil het land zijner herkomst of inwoning verlaat, om, overeenkomstig een ter zake aangegaan contract, voor een bepaald aantal jaren in Suriname veld- of fabriekarbeid ten dienste van derden te verrigten.

Art. 2. Emigranten uit Indie, China, de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, de Azores, Madera, Canarische en Kaap-Verdische eilanden, en zoodanige andere landen en plaatsen als later mogen worden bepaald, kunnen alleen worden verscheept van de plaatsen of havens daartoe door het Nederlandsch Gouvernement, of krachtens bijzondere magtiging door den Gouverneur van Suriname aangewezen.

Art. 3. Een ieder is bevoegd, om voor eigen rekening of voor die van derden emigranten aan te nemen uit de landen bij art. 2 bedoeld, mits voorzien zijnde van eene acte van bekendheid en toelating, af te geven door de Nederland-sche Regering of door den Gouverneur van Suriname en bekrachtigd, voor het toestaan der werving door of van wege de Regering des lands, waar hij zal werkzaam zijn.

De werving geschiedt onder het dadelijk toezigt van den ter plaatse gevestigden Nederlandschen consul.

Art. 4. Alle ter plaatse bestaande of nader uit te vaardigen wettelijke verordeningen op de werving van emigranten zijn verbindend voor en moeten nageleefd worden door de in art. 3 bedoelde personen.

Art. 5. Waar in deze verordening sprake is van de tussenkomst der bevoegde autoriteit, worden daardoor verstaan de Nederlandsche consuls, van welken rang die zijn, waar die niet zijn, de magistraten of andere autoriteiten der plaats.

HOOFDSTUK II.

Van de overeenkomsten.

Art. 6. De overeenkomsten met emigranten aangegaan door de in art. 3 bedoelde personen worden verleden ten overstaan van de bevoegde autoriteiten of wel door deze gelegaliseerd.

De consuls houden respectievelijk aantekening van alle te hunnen overstaan verleden of door hen gelegaliseerde acten.

Art. 7. De overeenkomsten moeten zijn ingerigt volgens het bij deze verordening gevoegde model en bevatten:

den duur der overeenkomst in schriftletters uitgedrukt, met vermelding, dat elk jaar der verbindtenis wordt gerekend op 300 werkdagen;

de dagteekening van den ingang der verbindtenis;

het getal werkuren per dag;

den naam en de hoedanigheid van den huurder, met vermelding of het contract wordt aangegaan voor rekening van derden, en, in dat geval, ook de namen en woonplaatsen der principalen;

het bedrag van het loon, in schriftletters uitgedrukt, met vermelding of daarenboven vrije kost is bedongen;

het beding van vrije woning en geneeskundige verpleging, en, indien vrije terugreis is bedongen, de bepaling van den tijd, waarop de emigrant daarop aanspraak erlangt, en de voorwaarden, waarop hij daarvan kan afstand doen.

HOOFDSTUK III.

Van de depôts en het vervoer der emigranten.

Art. 8.

§ 1. *Van de depôts.*

In de landen, alwaar door de huurders tot tijdelijke huisvesting en verzorging der emigranten depôts worden opgericht, zijn op deze van toepassing en voor de houders van acten van bekendheid en toelating verbindend alle verordeningen, welke ter zake door of van wege het gouvernement dier landen zijn of worden uitgevaardigd. In plaatsen of havens, overeenkomstig art. 2 aangewezen, alwaar zoodanige verordeningen niet bestaan, worden die voor de bovengenoemde huurders of ondernemers, zoo veel noodig, door Ons vastgesteld.

§ 2. *Van de schepen en hetgeen verder op den overvoer betrekking heeft.*

a. De schepen, die gebezigd worden tot den overvoer van emigranten uit havens van Noord-Amerika, de West-Indien, de Azores, Madera, Canarische en Kaap-Verdische eilanden en de oostkust van Zuid-Amerika tot Kaap Hoorn, komen in afmetingen en uitrusting overeen met en de aan emigranten uit die havens toegekende voeding; verzorging en dekruimte beantwoorden aan hetgeen bij Koninklijk besluit van den 1sten Augustus 1861 (*Staatsblad* no. 62) op het vervoer der landverhuizers bepaald is en dat als bijlaag bij deze verordening is opgenomen.

Indien er echter ter plaatse van inschepping wettelijke verordeningen mogten bestaan, welke naar den aard en de gewoonten der emigranten door de bevoegde autoriteit verkieslijk worden geoordeeld, dan staat het den ondernemer volgens art. 28 van genoemd besluit vrij, zich daarnaar te gedragen, mits in geen geval meer dan één emigrant per gemeten last scheepsruimte aan boord genomen worde wanneer de reis van meer dan twee weken duur is, en dat niet worde te kort gedaan aan de bij dat besluit vastgestelde waarborgen van veiligheid en gezondheid.

b. De schepen die gebezigd worden tot overvoer van emigranten uit Britsch Indie, China en andere beoosten de Kaap de Goede Hoop gelegen landen en plaatsen, zijn minstens drie honderd lasten gemeten, in goeden staat, volledig bemand en uitgerust.

Zij voeren, behalve de vaartuigen die tot den gewonen inventaris behooren en waaronder steeds eene barkas is begrepen, voor elke vijftig emigranten één boot.

Al deze booten zijn in goede orde en uitrusting, minstens 6.5 Ned. ellen lang en 2.2 Ned. ellen breed, en één daarvan is als reddingsboot ingericht en wordt ook in zee steeds tot dadelijk gebruik gereed gehouden.

Ook zijn steeds eenige reddingsboeien tot dadelijk gebruik voorhanden.

De ruimte, voor het uitsluitend verblijf der emigranten bestemd, hetzij tusschendecks, hetzij in op het bovendeck daargestelde stevige, goed gedekte hutten, bedraagt voor iederen volwassen emigrant minstens twee kubieke Ned. ellen.

Dit verblijf heeft geen mindere hoogte dan één el, zes palmen, vijf duim Nederlandse maat.

Voor iederen emigrant is eene dekruimte van minstens 1.89 vierk. Ned. ellen tusschendecks of 1.50 vierk. Ned. ellen in de hutten bovendecks.

Tot bevordering en behoud van goede orde, zindelijkheid en gezondheid onder de emigranten wordt in acht genomen wat daaromtrent in de artt. 4, 5, 6, 7, 8, 13, 14, 15, 16 en 17 van het Koninklijk besluit van 1 Augustus 1861 (*Staatsblad* no. 62) voor de landverhuizers bepaald is.

Er is een geneesheer aan boord, voorzien van de noodige geneesmiddelen en instrumenten; overeenkomstig de daaromtrent bestaande gebruiken en de voorschriften der wet van 28 Junij 1816 (*Staatsblad* no. 32).

De ruimte, voor de verpleging der zieken afgezonderd, bedraagt bij minstens 1.65 Ned. ellen hoogte, tusschen de dekken 9 vierk. Ned. ellen oppervlakte voor iedere honderd emigranten, zich aan boord bevindende.

Goederen, welke naar het oordeel der bevoegde autoriteiten schadelijk voor de gezondheid of veiligheid der emigranten zijn, of gedurende de reis door broeiing of bederf kunnen worden, mogen niet geladen worden.

Bij de berekening der vereischte scheepsruimte staan twee kinderen van één- tot tienjarigen leeftijd met één volwassen emigrant gelijk.

De bepaling van den vermoedelijken duur der reizen naar Suriname, ter berekening van de aan boord te nemen proviand en hoeveelheid drinkwater, wordt aan de autoriteiten ter plaatse overgelaten.

Ten aanzien der voeding gedurende de reis worden de gebruiken gevolgd welke deswege ter plaatse van inschepping algemeen zijn aangenomen, met inachtneming van hetgeen in artt. 21—24 en 26 van bovengenoemd besluit omtrent de bereiding van spijsen, de verstreking van drinkwater en de voeding van de zieken bepaald is.

§ 3. *Van de inschepping.*

De schipper doet bij de inschepping der emigranten, door of ten overstaan van de bevoegde autoriteit, in *duplo* opmaken:

1o. een staat vermeldende de namen, voornamen, het geslacht, den onderdom, het beroep, de godsdienst, het zedelijk gedrag en de laatste woonplaats van iederen emigrant, met aanduiding van de hoofden der huisgezinnen, indien de verhuuring familie'gewijze heeft plaats gehad;

2o. eene verklaring, dat de emigranten bekend zijn met de plaats hunner bestemming en zich uit vrije beweging en onder contract tot het verrigten van veld- of fabriekarbeid naar de kolonie begeven;

3o. een certificaat van gezondheid der emigranten, af te geven door eenen bevoegden geneesheer, voor zoover niet door de regering der plaats daartoe een bepaald persoon is aangewezen;

4o. een bewijsstuk, af te geven door de bevoegde autoriteit ter plaatse van inschepping dat de voedingsmiddelen, het drinkwater en de geneesmiddelen aan boord van het schip van goede hoedanigheid en in genoegzame hoeveelheid aanwezig zijn.

Alle deze stukken moeten het *visum* dragen van de bevoegde autoriteit ten overstaan van welke zij zijn opgemaakt.

§ 4. *Van het vertrek der schepen en het aandoen van tusschenhavens.*

In geval een schip niet is vertrokken zeven dagen na de inschepping der emigranten, of wanneer het op reis eene tusschenhaven heeft aangedaan, moet het bewijsstuk, in de voorgaande paragraaf sub. 4o. vermeld, op nieuw worden opgemaakt door de bevoegde autoriteit.

§ 5. *Van de verplichtingen rustende op de scheepsgezagvoerders gedurende de reis.*

De schipper ziet zorgvuldig toe op alles wat de reinheid en het genot van verse lucht kan bevorderen, op de behoorlijke bereiding en het regelmatig toedienen der voedingsmiddelen, op de verzorging en verpleging der zieken, en paart aan de handhaving van betamelijke tucht en orde eene goede bejegening.

De schipper houdt een behoorlijk register aan van de ingescheepte emigranten, met vermelding van hunnen gezondheidstoestand gedurende de reis en van de gevallen van geboorte en overlijden, welke onder de emigranten plaats hebben.

HOOFDSTUK IV.

Van de verplichting der schippers bij aankomst en ontschepping.

Art. 9. De emigranten worden te Paramaribo ontscheept. Wordt eenige bezending immigranten aangebragt uitsluitend bestemd voor de districten Nickerie en Coronie, dan kunnen de schepen in Nickerie binnenvallen. Daarop zijn alsdan van toepassing de bepalingen, voor den aanvoer te Paramaribo vastgesteld.

Art. 10. Indien bij de aankomst te Braamsputn zieken aan boord zijn, vaart de schipper de rivier Suriname niet verder op, dan tot het quarantaine-etablisement bij de gewezen redoute Leiden.

De schipper is met zijn schip onderworpen aan de quarantaine maatregelen bij de koloniale verordeningen voorgeschreven, indien de ziekte besmettelijk is.

Is geen der beide gevallen aanwezig, dan zeilt het schip op tot aan het fort Nieuw-Amsterdam.

In het district Nickerie gaat het schip ten anker aan de Nickeriepunt.

Art. 11. Onmiddellijk na zijne aankomst voor het fort Nieuw-Amsterdam of wel aan de Nickeriepunt, geeft de schipper daarvan kennis, in het eerste geval aan den com-

missaris te Paramaribo met het toezigt over de immigranten belast, en in het laatste geval aan den districts commissaris met toezending van eene opgave, bevattende de namen dergenen, voor wie de immigranten zijn bestemd, de dagteekening van zijn vertrek van de plaats van inscheeping en van de laatste aangedane haven, het getal der aangebragte immigranten en den toestand waarin zij zich bevinden, vergezeld van eene expeditie der oorspronkelijke stukken, of een authentiek afschrift daarvan, welke bij art. 8 §§ 4 en 5 zijn aangeduid, en eener verklaring van de veranderingen ten gevolge van geboorte of overlijden gedurende de reis.

De genoemde ambtenaren zenden ten spoedigste afschriften van deze stukken aan den Gouverneur.

Art. 12. De in art. 11 bedoelde stukken in orde bevonden zijnde, stelt de commissaris te Paramaribo of de districts-commissaris te Nickerie een geneeskundig onderzoek in naar den gezondheidstoestand der emigranten aan boord van het schip.

De emigranten worden voorts vergeleken met de naamsopgaven, en wordt eene verklaring opgemaakt van de bevinding, alsmede van de door hen ondervonden behandeling gedurende de reis.

Het schip dat de rivier Suriname is binnengekomen, zeilt daarna tot voor de stad op; dat te Nickerie blijft voor Nieuw Rotterdam.

Art. 13. Wanneer aan al de voorwaarden en verplichtingen behoorlijk blijkt te zijn voldaan, reikt de commissaris te Paramaribo met voorkennis van den Gouverneur en de districts-commissaris te Nickerie op eigen gezag aan den schipper een schriftelijk bewijs daarvan uit.

Bijaldien echter blijkt, dat de schipper niet aan alle bepalingen heeft voldaan of dat de klagten der immigranten daartoe aanleiding geven, geeft de commissaris te Paramaribo met voorkennis van den Gouverneur en de districts-commissaris op eigen gezag daarvan ten spoedigste kennis aan den procureur-generaal, ter vervolging, indien daartoe termen zijn, en maakt daarvan melding in het aan den schipper uit te reiken bewijsstuk.

Binnen vijf dagen na de uitreiking van dat bewijsstuk bewerkstelligt de schipper de ontscheeping der immigranten met hunne bagage.

Art. 14. De schipper is strafbaar:

a. voor het niet naleven der verplichtingen, hem bij deze verordening opgelegd, tot en met de voorlaatste alinea van art. 13, met eene geldboete van honderd tot twee duizend gulden, onverminderd de acte van het openbaar ministerie tegen hem, zoo daartoe termen bestaan, en de vordering der emigranten tot vergoeding van geleden schade;

b. wegens het niet ontschepen der emigranten binnen den bij de laatste alinea van het voorgaande artikel bepaalden tijd, met eene geldboete van twee gulden vijftig cents (f 2,50) per emigrant voor elken dag verzuim;

c. voor het aan boord nemen van een grooter getal emigranten, dan volgens deze verordening mogen worden ingescheept, met verbeurdverklaring van eene som, gelijk aan het geheel bedrag der nitgeleefde premien.

HOOFDSTUK V.

Van de verzorging der emigranten na de ontscheeping.

Art. 15. De emigranten komen dadelijk na de ontscheeping voor rekening van den aanvoerder, die zorgt dat zij ten spoedigste worden overgebracht naar de plaats alwaar zij zullen werkzaam zijn.

De aanvoerder is verplicht, om inmiddels voor hunne huisvesting en voeding en voor de geneeskundige verpleging der zieken te zorgen, op straffe eener boete van twee gulden vijftig cents per dag voor iederen aangebragten en niet gehuisvesten of verpleegden emigrant.

Dienoverminderd wordt daarin voor rekening van den aanvoerder door het Koloniaal Bestuur voorzien.

De aanvoerder verbindt zich bij aankomst tot teruggave aan de koloniale kas van de kosten, die veroorzaakt kunnen worden door de verpleging der emigranten, die ziek ontscheept of om andere redenen niet in huur genomen worden.

Voor die kosten blijven de premien op den aanvoer gesteld, zoo noodig, verbonden.

HOOFDSTUK VI.

Van de inschrijving.

Art. 16. De commissarissen te Paramaribo en de districts-

commissarissen te Nickerie houden een register waarin worden aangeteekend:

a. de namen, voornamen, het geslacht, de ouderdom, het beroep, de godsdienst, het zedelijk gedrag en de laatste woonplaats van iederen emigrant, met aanduiding van de hoofden van huisgezinnen, indien de verhuring familie'gewijze heeft plaats gehad;

b. de plaats en dagteekening van hunne afreis;

c. voor wien, wanneer, waar en met welk schip aangebragt;

d. de veranderingen door geboorte en overlijden gedurende de reis;

e. bij wien en waar de emigranten zijn in dienst getreden;

f. de voorwaarden en duur van de overeenkomst.

Van deze inschrijving wordt aan den emigrant, vóór het vertrek naar de plaats zijner bestemming, een bewijs door de in den hoofde genoemde ambtenaren kosteloos afgegeven.

Art. 17. Elk districts-commissaris houdt een register, als in het voorgaande artikel aangewezen, betreffende de emigranten, die in zijn district aankomen, waarin vervolgens alle onder hen voorvallende veranderingen worden opgeteekend.

Van elke aankomende bezending wordt door den commissaris te Paramaribo en den districts-commissaris te Nickerie een volledig uittreksel uit hun register gezonden:

a. aan de districts-commissarissen in wier district de aangekomen emigranten zullen in dienst treden, welk uittreksel onverwijld in hunne registers wordt overgenomen;

b. aan den inspecteur der domeinen, van den landbouw en nijverheid.

HOOFDSTUK VII.

Van het toezigt over de emigranten.

Art. 18. De emigranten staan onder bescherming van het Koloniaal Bestuur.

Het onmiddellijk toezigt over hen is opgedragen aan den commissaris te Paramaribo en aan de districts-commissarissen in de districten.

De Inspecteur der domeinen, van den landbouw en de nijverheid is belast met het algemeen toezigt en de contróle over alle emigranten, die zich in de kolonie bevinden, en houdt daarvan een algemeen register.

Alle veranderingen onder de emigranten voorvallende, worden door den commissaris te Paramaribo en de districts-commissarissen aan den Inspecteur voornoemd medegedeeld.

De dienstbetrekking te dezer zake tusschen gemelde ambtenaren en den Inspecteur wordt door den Gouverneur bij administratieve voorschriften geregeld.

Slotbepalingen.

Art. 19. De emigranten genieten alle burgerlijke regten, welke aan de ingezetenen zijn toegekend.

De tarieven op werktaken en loonen voor vrije arbeiders zijn op hen toepasselijk, indien zij deswege geene bijzondere overeenkomsten met hunne huurders hebben gesloten.

Na vervulling hunner werkovereenkomsten worden aan de emigranten gronden afgestaan, overeenkomstig de verordening regelende de voorwaarden, waarop de vestiging van personen of gezinnen als landbouwers in de kolonie Suriname zal kunnen plaats hebben.

Art. 20. De in den vreemde gesloten overeenkomsten blijven van kracht in de kolonie, tot dat met onderling goedvinden daarin wijziging wordt gebragt.

Art. 21. Het Koloniaal Bestuur ziet toe, dat de huurders de met emigranten gesloten overeenkomsten behoorlijk naleven; dat de emigranten van voldoende huisvesting en geneeskundige behandeling worden voorzien en dat zij naar het land hunner herkomst buiten hunne kosten worden teruggevoerd na het eindigen van de huurovereenkomst, voor zoover zij daarop aanspraak hebben, of van hun bij overeenkomst bedongen regt geen afstand hebben gedaan.

De huurder van emigranten stelt borg ten genoegen van het Koloniaal Bestuur, voor de kosten van vrijen terugtogt der emigranten, bedoeld in de voorgaande alinea, voor het geval dat het Koloniaal Bestuur, uithoofde van verzuim des huurders om aan zijne verplichtingen omtrent den terugtogt te voldoen, daarvoor ten koste van den huurder zorgt.

Art. 22. Bij het overlijden der ouders draagt het Koloniaal Bestuur zorg voor de nagelaten kinderen van emigranten, indien zij in behoeftigen staat verkeeren.

Behoort bij Koninklijk besluit van den 19den Maart 1863, no. 71.

Mij bekend,
De Minister van Kolonien,
(get.) I. D. FRANSEN VAN DE PUTTE.

MODEL van het huurcontract, vermeld bij art. 7.

De ondergeteekende (naam en voornaam van den arbeider) verbindt zich om (1) gedurende den tijd van jaren, elk jaar van 300 werkdagen, te rekenen van den (2) gedurende zes dagen per week — bij het Gouvernement erkende feestdagen uitgezonderd — en elken werkdag van 8 uren, veld- of fabriekarbeid te verrigten, ten dienste van (3) tegen een loon van (4) en genot van vrije woning en vrije geneeskundige verpleging; en voorts (5) onder voorwaarde van vrijen terugvoer naar de plaats van herkomst na het eindigen van deze overeenkomst.

Belovende de ondergeteekende eene stipte getrouwe nakoming van alle verordeningen op den arbeid en het bewijzen van eerbied en gehoorzaamheid, zoo als arbeiders of dienstboden verschuldigd zijn aan dengene in wiens dienst zij zijn getreden.

De ondergeteekende (6) verklaart opgemelden persoon (of personen) in huur te hebben genomen tot het einde en onder de voorwaarden hierboven vermeld, belovende die voorwaarden getrouwelijk te zullen nakomen, de gehuurden goed te bejegenen en het verdiend loon promptelijk iedere week uit te betalen.

Met vorenstaande voorwaarden verklaren partijen volkomen genoeg te nemen en tot de nakoming daarvan te verbinden hunne personen en goederen op de in regten meest geldende wijze.

Zijnde van deze overeenkomst twee eensluidenden onderteekend, waarvan een aan iederen contractant is uitgereikt.

den 18
(Handteekening der contractanten.)

Vorenstaande overeenkomst door partijen aangegaan in tegenwoordigheid van den ondergeteekende, die daarvan aantekening heeft gehouden.

den 18
(Handteekening van den Nederlandschen consul of vice-consul of der bevoegde autoriteit.)

(Legalisatie door den consul, indien de overeenkomst niet te zijnen overstaan is verleden.)

Behoort bij Koninklijk besluit van den 19 Maart 1863 No. 71.

Mij bekend.
De Minister van Kolonien,
(get.) I. D. FRANSEN VAN DE PUTTE.

Staatsblad
No. 32.

WET van den 28sten Junij 1816, houdende bepalingen der voorwaarden die vereuld en in acht genomen moeten worden door hen, welke zich tot den dienst van heelmeeesters aan boord van Koopvaardij of Visschers schepen verbinden.

Wij WILLEM, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doen te weten:

Alzoo wij in overweging hebben genomen de noodzakelijkheid, om door gepaste voorzieningen, aan de zeelieden van dit Rijk, die op hunne reizen door ziekten mogten worden

(1) Indien de verhuring familie'gewijze geschiedt, alsdan bij te voegen de namen der personen, waaruit het gezin bestaat en hunnen onderdom, voorafgegaan door de woorden: „met en benevens.”

(2) Dagteekening van ingang der overeenkomst.

(3) Naam en hoedanigheid van den huurder, met vermelding of het contract voor derden wordt aangegaan.

(4) Het bedrag in schrijffletters nit te drukken, met vermelding of vrije kost is bedongen.

(5) Wanneer vrije terugvoer naar het land van herkomst uitdrukkelijk is bedongen en vermelding van de voorwaarden, waarop de emigrant afstand kan doen van het regt daarop.

(6) Naam en hoedanigheid van den huurder, met vermelding of hij voor derden handelt.

aangetast, eene behoorlijke hulp en verzorging te verzekeren en daar, bij het herleven der nationale scheepvaart, de regeling van dit onderwerp niet wel kan worden uitgesteld tot dat de algemeene geneeskundige verordeningen zullen zijn aangenomen en in werking gebragt;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. Niemand zal als scheeps-heelmeeester mogen varen, ter koopvaardij of visscherij, dan de zoodanige, als welke tot de praktijk der heelnkunde, volgens de op dato dezes zoowel in de Noordelijke als Zuidelijke provincien des rijks in vigueur zijnde geneeskundige verordeningen in 't algemeen, bevoegd zijn, en daarenboven een afzonderlijk bewijs kunnen produceren, door eene daartoe gekwalificeerde geneeskundige autoriteit afgegeven van genoegzame kennis in de pharmacie, en de behandeling van inwendige ziekten, vooral van de meest voorvallende ziekten der schepelingen.

Art. 2. De bovengenoemde kunst oefenaren, welke op dato dezes van zoodanig een afzonderlijk bewijs van bevoegdheid, om als scheeps-heelmeeester te fungeren, niet voorzien zijn, zullen zich ter verkrijging daarvan moeten adresseren aan eene provinciale Commissie van geneeskundig onderzoek en toezicht, of aan eene Commissie van drie leden der geneeskundige Jurie, door respectieve Gouverneurs te dien einde te benoemen, welke bij deze tot het afnemen van dat speciaal examen worden gekwalificeerd; zullende hun voor hetzelfde aan vacatien betaald worden de som van f20:0:0.

Art. 3. Zoodanige personen, die zich ongeëxamineerd en onbevoegd als scheeps-heelmeeesters bij schippers of reeders van schepen hebben laten aannemen, zullen vervallen in eene boete van f50:0:0, en zullen met eene gelijke boetegemuldeerd worden, zoodanige schippers of reeders van schepen, die zonder speciaal getuigschrift van bekwaamheid en afgelegd examen, als scheeps-heelmeeester, personen in die kwaliteit in hunne dienst genomen zullen hebben.

Art. 4. Geen scheeps-heelmeeester zal van hier mogen vertrekken, dan na dat deszelfs scheepskist zal zijn gevisiteerd en goedgekeurd, zoo ten aanzien der instrumenten als medicamenten, op eene boete van f25:0:0, en de schipper of kommandeur die toestaat dat zulks geschiede zonder een behoorlijk bewijs van die visitatie, zal in eene gelijke boete vervallen.

Art. 5. Tot die visitatien worden bij deze gekwalificeerd de plaatselijke commissien van geneeskundig toezicht, en in plaatsen waar dezelve niet aanwezig zijn, de provinciale commissien van geneeskundig onderzoek en toezicht, of de bij art. 2 benoemde Commissien uit de geneeskundige Juries, welke twee leden uit haar midden daartoe zullen committeren; zullende aan deze voor die inspectie naar discretie, volgens de sterkte van de bemanning der schepen van zes tot tien guldens.

Art. 6. Dezelve zullen bij die visitatie toezien, dat de in de scheepskisten voorhanden geneesmiddelen van eene goede kwaliteit en goed bereid, en naar de voorschriften der kunst zamengesteld zijn, en zal door den scheeps-heelmeeester voor elk voorwerp, hetwelk bevonden wordt ondeugdzaam, vervalscht of niet naar behooren zamengesteld te zijn, verbeurd worden eene boete van zes guldens.

Gelijke boete zal verbeurd worden voor elk instrument, hetwelk niet in orde bevonden wordt.

Art. 7. Gemelde commissien zullen de door haar gevisiteerde en goedgekeurde scheepskisten verzegelen, en zullen deze alzoo door den scheeps-heelmeeester aan den schipper of kommandeur moeten worden vertoond.

Art. 8. De boeten, volgens deze wet te infligeren, zullen komen, voor een derde, ten behoeve van den aanbrengrer, en voor twee derden, ten behoeve van de kas der commissie die de calhage gedaan heeft, des echter, dat wanneer er geen aanbrengrer is, de geheele boete zal komen ten behoeve van de kas van gemelde commissie, en het gebruik daarvan tot bevordering van het geneeskundig onderwijs of andere voor de maatschappij nuttige einden moeten worden aangewend.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geinsereerd, en dat alle ministers, departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de nauwkeurige nitvoering de hand zullen houden.

Gegeven in 's Gravenhage, den 28 Junij des jaars 1816, het derde van Onze Regering.

(get.) WILLEM.
Van wege den Koning,
(get.) A. R. FALCK.

Staatsblad.
No. 62.

BESLUIT van den 1sten Augustus 1861.
tot uitvoering van art. 24 der wet van
1 Junij 1861 (Staatsblad No. 53), houdende bepalingen omtrent den doortocht en het vervoer van landverhuizers.

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien art. 24 der wet van 1 Junij 1861 (Staatsblad No. 53), houdende bepalingen omtrent den doortocht en den vervoer van landverhuizers;

Op de voordragt van Onze Ministers van Binnenlandsehe Zaken en van Justitie, van den 4 Mei ll. No. 164;

Den Raad van State gehoord (advies van den 10 Junij ll. No. 27);

Gezien de nadere voordragt van Onze voornoemde Ministers, van den 26sten Julij 1861, No. 164, 6de afd., en van den 30sten daaraanvolgende, No. 96. A. S.;

Hebben goedgevonden en verstaan het volgende te bepalen:

Art. 1. Een schip, bestemd tot vervoer van landverhuizers, is in goeden staat en volledig uitgerust en bemand.

Wanneer het een stoomschip is worden, ten genoegen der commissie van toezigt, de ketels en werktuigen telken reize vooraf onderzocht.

Art. 2. Het voert, behalve de vaartuigen die tot den gewonen inventaris behooren en waaronder steeds eene barkas is begrepen, voor elke vijftig landverhuizers eene boot.

Zooval deze booten als eerstgemelde vaartuigen hebben ten minste eene lengte van 6.5 el en eene breedte van 2.2 el. Eene der booten is ingerigt als reddingsboot.

Het schip is voorzien van eenen bliksemafleider en eene brandspuit.

Art. 3. De ruimte voor het verblijf der landverhuizers aangewezen heeft geene mindere hoogte dan 1.53 el van dek tot dek gemeten.

Voor ieder landverhuizer bestaat eene oppervlakte van niet minder dan 1.89 vierkante el bij eene hoogte van 1.53 el, of van 1.50 vierkante el bij 1.85 of meerdere hoogte.

Geschiedt het vervoer met een stoomschip, dan is de verblijfplaats der landverhuizers, op een afstand van ten minste ééne el, door een doorlopend beschot van de machinekamer gescheiden.

Art. 4. In de ruimte, tot verblijfplaats van den landverhuizer bestemd, wordt niets geladen of geborgen dan 't geen tot zijn dagelijksch gebruik onmisbaar is. Tot zijne overige en elders geborgen bagage wordt hem eenmaal 's weeks toegang verleend.

Art. 5. De dekken der ruimten, tot verblijfplaats voor landverhuizers bestemd, zijn goed voorzien en waterdicht; zij hebben eene dikte van ten minste 0.035 el.

Art. 6. In een tweede tusschendeck of zoogenaamd koerbrugdek worden geene landverhuizers opgenomen dan met schriftelijke toestemming der commissie van toezigt, met inachtneming der voorwaarden, door haar aan de toestemming verbonden.

Art. 7. Aan mannelijke ongehuwde landverhuizers, die den ouderdom van veertien jaren bereikt hebben, wordt eene afzonderlijke verblijfplaats aangewezen, welke door latwerk van de verblijfplaatsen der overige landverhuizers gescheiden is.

Art. 8. De ruimten, tot verblijfplaatsen van landverhuizers bestemd, zijn voorzien van doelmatige inrigtingen tot luchtverscheiding.

Wanneer omstandigheden beletten van die inrigtingen gebruik te maken, zorgt de schipper in overleg met den geneeskundige, voor behoorlijke luchtverscheiding.

Door koekoeken en patentglazen wordt voorzien in voldoende toelating van licht in de verblijfplaatsen der landverhuizers.

Art. 9. De slaapplekken der landverhuizers zijn vastgetimmerde houten kooijen, of hangmatten en kotten.

Art. 10. De kooijen, binnenwerks gemeten, zijn minstens 1.85 el lang en voor ieder persoon minstens 0.50 el breed.

Tusschen het benedende en den bodem der benedenste rij kooijen is eene ruimte van minstens 0.15 el.

Meer dan twee kooijen worden niet boven elkander geplaatst. De bodem der bovenste rij kooijen ligt op de helft van den afstand tusschen het bovendeck en den bodem der benedenste rij.

Kooijen middenscheeps en kooijen voor meer dan twee personen zijn verboden. In dezelfde kooi worden slechts toegelaten echtgenooten, of twee vrouwen, of twee kinderen onder de twaalf jaren.

Art. 11. De hangmatten en kotten zijn van zeil- of karl-

doek. Zij hebben de afmetingen der hangmatten en kotten, die voor de bemanning bebezigd worden, en zijn voorzien van scheer- en sjoerlijnen.

De kotten zijn voornamelijk bestemd voor vrouwen. In dubbele of twee persoons-kotten worden slechts toegelaten echtgenooten of twee vrouwen, of twee kinderen onder de twaalf jaren.

Art. 12. Het beddegoed der landverhuizers is zindelijk en goed onderhouden. De matrassen zijn opgevuld met nieuw en droog stroo.

Het beddegoed wordt, zoo mogelijk, dagelijks op het dek aan de lucht blootgesteld. Ieder landverhuizer zorgt voor de reinheid van zijne eigene slaapplek en beddegoed.

De hangmatten en kotten met toebehooren worden op daarvoor door den schipper te bepalen uren des morgens in eene afgesloten drooge plaats geborgen en des avonds weder opgehangen.

Art. 13. Bij goed weder verblijven de landverhuizers gedurende den dag zooveel mogelijk op het dek. Tusschendecks houden zij zich des daags niet op dan met toestemming van den schipper.

Alle oorzaken tot onreiniging der lucht in de verblijfplaatsen der landverhuizers worden zoowel bij dag als bij nacht ten strengste geweerd.

Door de landverhuizers, hiertoe beurtelings door den schipper aan te wijzen, worden die verblijfplaatsen dagelijks gereinigt. Het gereedschap, daartoe vereischt, wordt hun van wege de ondernemers verstrekt.

Art. 14. De verblijfplaatsen der landverhuizers worden van zonsondergang tot zonsopgang van wege de ondernemers verlicht door middel van helderbrandende scheepsplantaarns.

Art. 15. Het is den landverhuizer niet geoorloofd te rooken dan op het bovendeck.

Art. 16. De landverhuizers hebben geen sterken drank in bewaring. De schipper zorgt, dat hun aan boord geen sterke drank verkocht of op andere wijze verschaft worde.

Art. 17. Het schip heeft twee reukeloze gemakken. Zijn meer dan honderd landverhuizers aan boord, dan wordt dat getal zoodanig vermeerderd, dat er ten minste voor elke vijftig één gemak zij.

Art. 18. Op elk schip, bestemd tot vervoer van landverhuizers, wordt door de ondernemers een bevoegd geneeskundige geplaatst.

Hij treedt in dienst vóór de inscheping der landverhuizers en is bij die inscheping tegenwoordig.

De schipper volgt zooveel mogelijk den raad, die hem door den geneeskundige ten aanzien van de gezondheid der landverhuizers wordt gegeven.

Er is eene afzonderlijke ruimte voor de verpleging der zieken. Deze bedraagt, bij minstens 1.53 el hoogte, in oppervlakte ten minste 8 vierkante ellen in een schip voor honderd landverhuizers bestemd. Bij een grooter getal neemt de vereichte grootte der ruimte in evenredigheid toe.

De voorschriften van artikel 8 zijn op deze ruimte toeepasselijk.

De noodzakelijke geneesmiddelen en heilkundige instrumenten worden vóór het vertrek van het schip aan onderzoek en goedkeuring onderworpen, overeenkomstig de voorschriften der wet van den 28sten Junij 1816 (Staatsblad No. 32).

Art. 19. Landverhuizers, die volgens eene schriftelijke verklaring van den geneeskundige aan boord aan eene ziekte lijden van gevaarlijk besmettelijken aard, worden niet ingescheept.

Openbaart zich bij de landverhuizers zoodanige ziekte na hunne inscheping, doch vóór het vertrek van het schip, dan worden de daaraan lijdenden ontscheept.

De commissie van toezigt geeft de verklaring, dat tegen de uitklaring van het schip geen bezwaar is, niet af, dan na zich overtuigd te hebben dat de ziekte aan boord geweken is.

Art. 20. Goederen, naar het oordeel der commissie van toezigt schadelijk voor de gezondheid of de veiligheid der landverhuizers, worden niet ingescheept. Zij worden, zoo zij reeds aan boord zijn genomen, op last dier commissie onverwijld door de ondernemers weggevoerd.

Het vervoer van paarden en vee is verboden, met uitzondering, wat het vee betreft, van hetgeen tot verbruik aan boord wordt medegenomen.

Art. 21. Aan boord is minstens één ervaren kok, die dagelijks op het uur, door den schipper te bepalen, de spijs, behoorlijk toebereid, aan de landverhuizers nitrekt.

Vóór de nitreiking wordt de spijs ter kenning aan den schipper en den geneeskundige vertoond.

De kombuis wordt van wege de ondernemers van het nood-

dige gereedschap en vaatwerk, alsmede van eene weegschaal met Nederlandsch gewigt en van Nederlandsche inhoudsmaten voorzien.

De brandstoffen, benoodigd voor de spijsbereiding, worden door de ondernemers verstrekt.

Landverhuizers, beurtelings daartoe door den schipper aangewezen, zijn den kok behulpzaam.

Art. 22. De ondernemers voorzien in den leeftocht der landverhuizers.

De levensmiddelen worden, nadat zij aan boord zijn gebragt, door de commissie van toezigt onderzocht en gekeurd. De voorraad regelt zich naar den vermoedelijken duur der reis en het aantal te vervoeren landverhuizers.

Art. 23. Men berekent den vermoedelijken duur der reis als volgt:

naar eene plaats ten Noorden van den evenaar op tien weken;

naar eene plaats ten Zuiden van den evenaar, doch aan deze zijde van Kaap Hoorn of de Kaap de Goede Hoop, op veertien weken;

naar eene plaats aan gene zijde der kapen, wanneer de evenaar niet andermaal wordt overgevaren, op twintig weken; naar eene plaats aan gene zijde der kapen, wanneer de evenaar andermaal wordt overgevaren, op vijf en twintig weken.

De vermoedelijke duur en van reizen, in dit artikel niet vermeld, en van reizen met schepen geheel of gedeeltelijk door stoom gedreven, wordt telkens door de commissie van toezigt bepaald, die zich in laatstgemeld geval overtuigt, dat eene voldoende hoeveelheid steenkolen aan boord aanwezig is.

Art. 24. Voor elken landverhuizer wordt ingescheept eene hoeveelheid drinkwater, berekend naar eene behoefte van vier kan daags, waarvan dagelijks een en een halve kan te zijner beschikking wordt gesteld.

Het water wordt bewaard in vaatwerk of ijzeren kisten, goedgekeurd door de commissie van toezigt.

Is aan boord een distilleertoestel aanwezig, dan wordt de voorraad water door de commissie van toezigt bepaald, die dit, alsmede het distilleertoestel, onderzoekt en keurt, en zich overtuigt dat ook de voorraad brandstof, tot het distilleren benoodigd, aan boord voorhanden is.

Art. 25. Voor iederen landverhuizer wordt ingescheept eene hoeveelheid levensmiddelen, berekend naar het volgend rantsoen per week:

2	Ned. pond hard brood;
1	" " gezouten vleesch;
0.75	" " gerookt spek;
0.20	" " gezouten visch of één haring;
0.25	" " boter en vet;
0.25	" " koffij;
2.10	" kop gort;
2	" " erwten en boonen;
	zout en azijn naar behoeften.

Afwijkingen dezer bepaling hebben niet plaats dan met goedvinden der commissie van toezigt en met behoud van het voedingsgehalte der te vervangen levensmiddelen.

Art. 26. Door de commissie van toezigt wordt, in overleg met den geneeskundige van het schip, bepaald hetgeen voor de voeding en verpleging van de zieken aan boord moet zijn.

Art. 27. Bij de bepaling van het getal landverhuizers, dat met een schip mag vervoerd worden, alsmede waar, krachtens vorige artikelen, dat getal als maatstaf geldt, worden twee kinderen beneden de tien jaren voor één persoon gerekend en komen kinderen beneden het jaar niet in aanmerking.

Art. 28. Het staat den ondernemers vrij zich te gedragen naar de verordeningen der bestemmingsplaats, mits daardoor niet worde te kort gedaan aan de waarborgen, bij dit reglement voor de inrigting en uitrusting gesteld.

Art. 29. De voorschriften van dit reglement zijn niet van toepassing op de vaartuigen, bedoeld bij art. 27 der wet van 1 Junij 1861 (*Staatsblad* no. 53). (1)

(1) Het bedoeld art. 27 luidt als volgt:

Deze wet is niet van toepassing:

op vaartuigen, die minder dan twintig passagiers, de Kajuitspassagiers daaronder niet begrepen, aan boord nemen;

op de vaartuigen, waarmede eene geregelde vaart wordt onderhouden tusschen eene Nederlandsche en eene andere Europeesche haven. Aan boord van deze vaartuigen moet steeds voorhanden zijn eene schriftelijke verklaring der Commissie van toezigt, houdende dat het vaartuig in de termen valt van art. 27, 2de lid dezer wet.

Die verklaring wordt jaarlijks vernieuwd.

Onze Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Justitie zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van dit besluit hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst. Het Loo, den 1sten Augustus 1861.

(get.) WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

(get.) S. VAN HEEMSTRA.

De Minister van Justitie,

(get.) GODEFROI

Uitgegeven den tienden Augustus 1861.

De directeur van het Kabinet des Konings,

(get.) DE KOCK.

Behoort bij Koninklijk besluit van den 19den Maart 1863, no. 71.

Mij bekend,

De Minister van Kolonien,

(get.) I. D. FRANSSEN VAN DE PUTTE.

VERORDENING betreffende het uitloven van Staatswege van premien op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname.

Art. 1. Op den aanvoer van vrije arbeiders als emigranten in Suriname worden de volgende premien toegekend, in verband tot den afstand.

1o. Uit landen beoosten de Kaap de Goede Hoop:

Uit China:

voor een man van 16 tot 40 jaren oud	f 125
voor man en vrouw	200
voor eene vrouw	100
voor een kind van 8- tot 15jarigen leeftijd	55
voor een kind van 5- tot 8jarigen leeftijd	35

Uit Britsch Indie:

voor een man van 16 tot 40 jaren oud	f 100
voor man en vrouw	150
voor eene vrouw	75
voor een kind van 8- tot 15jarigen leeftijd	40
voor een kind van 5- tot 8jarigen leeftijd	25

2o. Uit landen bewesten de Kaap de Goede Hoop.

Van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika:

voor een man van 16 tot 40 jaren oud	f 40
voor man en vrouw	60
voor eene vrouw	30
voor een kind van 8- tot 15jarigen leeftijd	20
voor een kind van 5- tot 8jarigen leeftijd	10

Uit de Azores, Madera, Canarische en Kaap Verdische eilanden:

voor een man van 16 tot 40 jaren oud	f 30
voor man en vrouw	45
voor eene vrouw	20
voor een kind van 8- tot 15jarigen leeftijd	15
voor een kind van 5- tot 8jarigen leeftijd	10

Uit West-Indie:

voor een man van 16 tot 40 jaren oud	f 25
voor man en vrouw	40
voor eene vrouw	20
voor een kind van 8- tot 15jarigen leeftijd	10
voor een kind van 5- tot 8jarigen leeftijd	5

De kinderen in dit artikel bedoeld moeten behooren tot een huisgezin.

Voor emigranten onder dan 40 jaren kan de premie worden toegekend alleen in het geval dat zij tot een emigrerend gezin behooren.

Art. 2. Om aanspraak te hebben op de premie, vastgesteld voor een man, moet de emigrant gezond, van zedelijk gedrag, voor den veld- of fabriekarbeid in Suriname geschikt en moet hij zich hebben verbonden als: die uit Indie en China voor minstens 5 jaren; en die uit de overige landen voor minstens 3 jaren.

Art. 3. Elke bezending emigranten, behalve uit de Azores, Madera, de Canarische en Kaap-Verdische eilanden en de West-Indien, moet zijn zamengesteld uit beiderlei geslacht in de verhouding van eene vrouw, of wel een huisgezin op elke drie emigranten, tenzij in de landen van aanwerving ter zake andere bepalingen bestaan, welke alsdaar verbindend zijn.

Art. 4. De bij deze verordening uitgelooftde premien worden slechts verstrekt gedurende den tijd van hoogstens vijf jaren, te rekenen na de afkondiging in Nederland van de wet van 8 Augustus 1862 (*Staatsblad* no. 164), en voor zoover het bij die wet beschikbaar gestelde millioen gulden strekt.

Art. 5. Wanneer is voldaan aan de bepalingen der verordening betreffende den aanvoer van emigranten, vastgesteld bij Ons besluit van den 19den Maart 1863, No. 71, wordt op eene declaratie, gewaarmerkt door den commissaris te Paramaribo, of door den districts-commissaris te Nickerie, aan den aanvoerder de premie voldaan, met een door den Administrateur van Financien of den koloniale ontvanger en betaalmeester, af te geven mandaat, of met eenen wissel betaalbaar dertig dagen na zigt, af te geven op den Minister van Kolonien.

Behoort bij Koninklijk besluit van 19 Maart 1863, no. 71.

Mij bekend,

De Minister van Kolonien,

(get.) I. D. FRANSSEN VAN DE PUTTE.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Paramaribo, den 29 April 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 13. PUBLICATIE van den 7n Mei 1863; houdende uitbreiding en wijziging van eenige bepalingen reglende den burgerlijken Stand.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT, doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat, tot uitvoering van de wet dd. 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164 (Gouvernementsblad van dat jaar No. 6), houdende opheffing der slavenrij in de kolonie Suriname, wordt gevorderd eene verordening, waarbij, voor zooveel betreft de districten buiten het Stads-district, eenige bepalingen reglende den burgerlijken Stand worden gewijzigd en uitgebreid:

Gezien de Publicatien van 31 Maart 1829, G. B. No. 3, 17 Junij 1835, G. B. No. 8 en 25 | 26 Julij 1843 G. B. No. 6;

Gelet op art. 14 van het Reglement op het beleid der regering, Publicatie dd. 3 | 4 December 1832, G. B. No. 13; Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. Met wijziging van de artikelen 1, 19, 20, 32, 33 en 35 der Publicatie van 17 Junij 1835 (G. B. No. 8), zijn, voor zooveel betreft de districten buiten het Stads-district, de Commissarissen ambtenaren van den Burgerlijken Stand, overeenkomstig de bestaande of nader vast te stellen verordeningen.

Wanneer echter de uitgestrektheid van een district of van twee districten, die onder het beheer van een districts Commissaris gesteld zijn, het noodzakelijk maakt, worden door den Gouverneur nevens den districts Commissaris een of meer officieren of des noods onder officieren der Burgermagt, elk voor een gedeelte van het District, aangewezen om als hulp-ambtenaren van den Burgerlijken Stand te fungeren.

De in de beide voorgaande zinsneden vermelde ambtenaren, officieren of onder-officieren der Burgermagt, houden de daartoe betrekkelijke registers op den tegenwoordigen voet, volgens de bestaande verordeningen en voorschriften die, voor zooveel daarvan bij deze niet wordt afgeweken, van kracht blijven.

Art. 2. De aangiften van alle geboorten en sterfgevallen op plantages en gronden in de buiten districten der kolonie, alwaar de arbeid verricht wordt door onder Staatstoezicht geplaatste personen of andere op contract werkende arbeiders, geschieden aan den bevoegden ambtenaar van den Burgerlijken Stand door den gezagvoerder of opzigt, die daarvoor aansprakelijk is.

Deze aangiften hebben plaats door middel van naauwkeurige schriftelijke opgaven, door den gezagvoerder of opzigt onderteekend, en door hem geregeld op den 1n en 15n der maand in te zenden.

Art. 3. De districts Commissarissen zijn bevoegd ter plaatse waar zij zijn gevestigd de huwelijks aangiften te ontvangen van personen die zulks verlangen, mits beide of een deraanstaande echtgenooten in het district woonachtig zijn, en de huwelijken te sluiten nadat de huwelijks afkondigingen, zoo-

wel te Paramaribo als in het district, hebben plaats gehad zonder dat daartegen verzet is gedaan.

Art. 4. Deze verordening treedt in werking met den 1n Julij 1863.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Paramaribo, den 7n Mei 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 9n Mei 1863.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 14. RESOLUTIE van den 6n Junij 1863 No. 4; bepaltende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit dd. 21 April 1863 No. 96, waarbij eenige nieuwe bepalingen worden vastgesteld nopens het gelijktijdig genot van pensioen ten laste van de kolonien en bezittingen van het rijk in andere werelddeelen met niet bij de wet vastgestelde bezoldigingen ten laste van het rijk in Europa.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Ontvangen hebbende bij ministeriele missive dd. 29 April 1863 La. A | PZ No. 17 | 148, ter uitvoering, een afschrift van het Koninklijk besluit van den 21n te voren No. 96, waarbij, tot aanvulling of met wijziging van de bestaande reglementen en bepalingen, eenige nieuwe bepalingen worden vastgesteld nopens het gelijktijdig genot van pensioenen ten laste van de kolonien en bezittingen van het rijk in andere werelddeelen met niet bij de wet vastgestelde bezoldigingen ten laste van het rijk in Europa;

Heeft goedgevonden en verstaan,

Te bepalen, dat het vermeld besluit, achter deze resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 6 Junij, 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

21 April 1863. Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Overwegende:

dat de artikelen 30 en 31 der wet van 9 Mei 1846 (Staatsblad No. 24) gewijzigd bij die van 3 Mei 1851 (Staatsblad No. 49), niet toepasselijk zijn op koloniale gepensioneerden, die in Nederlandsche Staatsdienst zijn of worden geplaatst;

dat bij de verschillende verordeningen op het toekennen van koloniale pensioenen, het gelijktijdig genot derzelven en van bezoldiging ten laste van 's Rijks schatkist niet voldoende is geregeld;

en dat de noodzakelijkheid is gebleken om dat gelijktijdig genot, voor zoover de genoemde bezoldigingen niet zijn vastgesteld bij de wet op eenparigen voet te regelen.

Op de gemeenschappelijke voordragt van Onze Ministers van Kolonien en van Financien, dd. 15 | 3 September 1862, La. A | PZ., No. 28 en 's Rijks uitgaven No. 6.

Den Raad van State gehoord (advies van den 11n November 1862, No. 10).

Gezien het nader gemeenschappelijk rapport van Onze Ministers van Kolonien en van Financien dd. 20 | 16 April 1863, La. A | PZ. No. 20, No. 4 's Rijks uitgaven.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Tot aanvulling of met wijziging voor zooveel noodig van: het reglement op het verlenen van pensioen aan burgerlijke ambtenaren in Nederlandsch Indië, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 10 April 1837 No. 72;

de bepalingen op het toekennen van pensioenen aan de predikanten bij de Protestantse gemeente in Nederlandsch Indië, vastgesteld bij de koninklijke besluiten van 3 Augustus 1849, No. 64 en 8 Junij 1860, No. 74;

het reglement op het toekennen van pensioenen en gagementen aan de Europeesche officieren en militairen beneden dien rang, van de in Nederlandsch Indie aanwezige landmagt enz., vastgesteld bij koninklijk besluit van 24 November 1859 No. 70;

het reglement op het verleen van pensioenen aan burgerlijke ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische kolonien, enz., gearresteerd bij koninklijk besluit van 7 October 1848, No. 72;

het reglement op de pensioenen en gagementen voor de Europeesche militairen, behoorende tot de landmagt in de Nederlandsche Overzeesche bezittingen vastgesteld bij Koninklijk besluit van 10 November 1848 No. 84, thans nog van kracht voor zooveel de Nederlandsche West-Indische Kolonien betreft; en de bepalingen op het verleen van pensioenen aan ambtenaren en Europeesche militairen in de Nederlandsche bezittingen ter kuste van Guinea, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 9 October 1858, No. 73;

Te bepalen als volgt:

Art. 1. Pensioenen ten laste van de kolonien en bezittingen van het Rijk in andere werelddeelen kunnen worden genoten, gelijktijdig met niet bij de wet vastgestelde bezoldigingen ten laste van het Rijk in Europa onder de navolgende bepalingen:

Art. 2. De bezoldigingen van méér dan f 2000.— 'sjaars, verbonden aan ambten welke zijn of zullen worden opgedragen aan hen die in het genot zijn van een pensioen ten laste van de kolonien en bezittingen van het Rijk in andere werelddeelen hetwelk insgelijks meer dan f 2000.— 'sjaars bedraagt, ondergaan eene vermindering naar mate van elke f 100.— pensioen, welke boven de f 2000.— wordt genoten.

Die korting bedraagt f 50.— voor elke f 100.— pensioen, boven de f 2000.— t | m f 3000.

Zij wordt verhoogd:

a. met f 25.— voor elke f 100.— pensioen boven de f 3000.— tot en met f 4000.

b. met f 50.— voor elke f 100.— pensioen boven de f 4000.— gedeelten van sommen van f 100.— pensioen, komen, bij de berekening dezer vermindering, naar evenredigheid in aanmerking.

Art. 3. Geene vermindering wordt toegepast wanneer, hetzij het pensioen, hetzij de bezoldiging f 2000.— of minder bedraagt.

De volgens het vorig artikel aan vermindering onderhevige bezoldigingen worden door die vermindering in geen geval, tot minder dan f 2000.— teruggebracht.

Art. 4. Dit besluit is niet toepasselijk op hoofden van departementen van algemeen bestuur.

De pensioenen door dezen ten laste van de kolonien en bezittingen van het Rijk in andere werelddeelen genoten, worden geschorst, gedurende het tijdvak waarover zij de bezoldiging aan hun ambt verbonden genieten.

Art. 5. Dit besluit wordt gerekend te zijn in werking getreden met den 1n Julij 1862.

Onze Ministers van Kolonien en van Financien zijn belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan tot informatie, afschrift zal worden gezonden aan de vorige hoofden der departementen van algemeen bestuur, aan den Raad van State, aan den Raad van bestuur van het pensioenfonds voor burgerlijke Ambtenaren, en aan de Algemeene rekenkamer en hetwelk voorts in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 21 April 1863.

(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,

(get.) I. D. FRANSSEN VAN DE PUTTE.

De Minister van Financien,

(get.) G. H. BETZ.

Accordeert met deszelfs origineel,
De Secretaris Generaal bij het
Ministerie van Kolonien,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris-Generaal,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 15. RESOLUTIE van den 10n Junij 1863 No. 1;
bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het Koninklijk besluit dd. 19 April 1863 No. 21, waarbij het kostuum voor de districts-Commissarissen en Secretarissen in Suriname wordt vastgesteld.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Ontvangen hebbende bij ministeriele missive dd. 27 April 1863 Lett. B No. 32 | 145, ter uitvoering, een afschrift van het Koninklijk besluit van den 19n dier maand No. 21, waarbij het kostuum voor de districts-Commissarissen en Secretarissen in Suriname wordt vastgesteld;

Heeft goedgevonden en verstaan;

Te bepalen, dat deze resolutie en, als bijlage daarvan, het voormeld Koninklijk besluit in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 10 Junij 1863.

VAN LANSBERGE,

Ter ordonnantie van den Gouverneur.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

19 April 1863. Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Kolonien, dd. 17 April 1863, La. B, No. 25;

Gezien ons besluit van 26 December 1862, No. 54.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Het kostuum voor de districts-Commissarissen en Secretarissen in de kolonie Suriname vast te stellen als volgt:

Voor de Commissarissen:

Een frak van donker blaauw laken of casimier, gevoerd met zijde van dezelfde kleur, op de kraag geborduurd met gouden oranje- en eikentakken, ter breedte van 3 ned duimen, en waaraan vergulde knopen met de gekroonde letter W.

Een vest van wit en pantalon van donker blaauw laken of casimier, beide met kleine knopen van hetzelfde model als de grootere aan den frak; de pantalon op de naden voorzien met gouden galon ter breedte van drie ned. duimen.

Witte pantalons van lichtere stof, voor dagelijksche dragt, worden niet van galon voorzien.

Een steek met oranje cocarde en gouden lis.

Een degen met verguld gevest.

Voor de Secretarissen:

Een frak van donker blaauw laken of casimier, gevoerd met zijde van dezelfde kleur, op de kraag voorzien van een gouden boordsel, ter breedte van 1½ ned. duimen, en waaraan vergulde knopen met de gekroonde letter W.

Vest, pantelon, steek en degen als voor de Commissarissen, doch zonder galon op de naden van den pantalon.

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering dezes.

's Gravenhage, den 19 April 1863.

(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien.

(get.) I. D. FRANSSEN VAN DE PUTTE.

Accordeert met deszelfs origineel,
De Secretaris-Generaal bij het
Ministerie van Kolonien,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift.

De Secretaris-Generaal.

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,
De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

No. 16. PUBLICATIE van den 16 Junij 1863; houdende voorzieningen tegen verbindtenis van kwaaddoeners, landlooperij en bedelarij.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het noodig is in afwachting van de vaststelling en invoering van het in behan-

deling zijnde wetboek van strafregt voor deze kolonie, voorloopig eenige artikelen van dat wetboek en wel die tegen *verbindtenis van kwaaddoeners, landlooperij en bedelarij* in werking te brengen;

Gelet op art. 14 van het Reglement op het beleid der regering, (Publicatie dd. 3 | 4 December 1832, G. B. No. 13); Den Kolonialen Raad gehoord; Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

§ 1. Over verbindtenis van kwaaddoeners.

Art. 1. Alle verbindtenis van kwaaddoeners tegen personen of goederen is een misdrijf tegen de openbare rust.

Art. 2. Dit misdrijf bestaat zoodra er eene op- of inrigting van benden of verstandhouding tusschen hen en hunne hoofden of bevelhebbers plaats grijpt, of eenige overeenkomst om rekening of verdeling te doen van den buit der wandaden.

Art. 3. Wanneer dit misdrijf van geenerlei ander vergezeld of gevolgd mogt zijn, zullen de aanleggers, bestuurders der verbindtenis en de opper- of onder bevelhebbers dier benden, met dwangarbeid van vijf tot tien jaren gestraft worden.

Art. 4. Met dwangarbeid van vijf tot tien jaren zullen gestraft worden alle anderen, die met eenige dienst hoegenaamd in die benden belast zijn geweest, of die willens en wetens aan de benden of hare afdeelingen wapenen, wapentuig, werktuigen tot het plegen van misdrijf, herberg, schuilplaats of vergaderplaats verschaft zullen hebben.

§ 2. Over landlooperij en bedelarij.

Art. 5. De landlooperij is een misdrijf.

Art. 6. Landloopers of geboefte zijn diegenen, die noch vaste woonplaats, noch middelen van bestaan hebben, en geenerlei ambacht of beroep gewoon zijn uit te oefenen.

Art. 7. Landloopers of geboefte, die wettelijk voor zoodanig verklaard zijn, zullen te dier zake alleen met eene gevangenzetting van een tot zes maanden gestraft worden.

Art. 8. Alwie, zonder onbekwaam te zijn tot het verrigten van eenigen arbeid, zija werk van bedelen maakt, zal met eene gevangenzetting van acht dagen tot drie maanden gestraft worden.

Art. 9. Alle bedelaars, zelfs die welke tot arbeid onbekwaam zijn, die dreigementen gebruikt zullen hebben, of, zonder verlof van den eigenaar of van iemand van den huize getreden zullen zijn, hetzij binnen eene woning, hetzij binnen eene daaraan behorende besloten plaats, of, die kwetsuren of krankten veinzen, of die in vereeniging bedelen, ten ware man en vrouw, vader of moeder en hunne kleine kinderen, of een blinde met zijnen geleider, zullen met eene gevangenzetting van zes maanden tot twee jaren gestraft worden.

Art. 10. Elk bedelaar of landlooper, die gevat wordt op egnige wijze vermoed zijnde, of wapenen, schoon hij daar geen gebruik van gemaakt noch mede bedreigd mogt hebben, of vijlen, haken of andere werktuigen bij zich hebbende, die geschikt zouden mogen zijn, hetzij tot het plegen van diefstallen of andere misdrijven, hetzij om hem in staat te stellen om in de huizen te komen of door te dringen, — zal gestraft worden met eene gevangenzetting van twee tot vijf jaren.

Art. 11. Elk bedelaar of landlooper, die gevonden zal worden eenig goed bij zich te hebben van meer dan vijftig Gulden waarde, zonder te kunnen bewijzen hoe hij daaraan gekomen is, zal gestraft worden met de straf bij art. 9 vermeld.

Art. 12. Elk bedelaar of landlooper die eenige daad van geweld hoegenaamd ook, jegens de personen zal gepleegd hebben, zal gestraft worden met dwangarbeid van vijf tot tien jaren, onverminderd de zwaardere straffen, zoo er die vallen, naar mate van de soort en omstandigheden der gewelddadigheid.

Art. 13. De regter kan gelasten dat landloopers en bedelaars, na het uiteinde der gevangenisstraf, zullen gesteld worden ter beschikking der regering ten einde op eenige door haar aan te wijzen plaats, te werk gesteld te worden gedurende den tijd van twee maanden tot een jaar.

Dit stellen ter beschikking van de regering is verplichtend ten aanzien van hen, die reeds eenmaal wegens landlooperij of bedelarij zijn veroordeeld.

§ 3. Slotbepaling.

Art. 14. Deze verordening treedt in werking met den 1sten Julij 1863.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 16 Junij 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur.
De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 17 Junij 1863.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 17. PUBLICATIE van den 16 Junij 1863; houdende eenige voorzieningen tegen lediggang en zwerfverij en tegen eenige andere daarmede in verband staande misdrijven en overtredingen.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het noodzakelijk is om, ten einde uitvoering te geven aan de bepaling van artikel 29 der wet van 8 Augustus 1862 houdende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname, Staatsblad No. 164, (Gouvernementsblad No. 6), bepalingen te maken ter wering van lediggang en zwerfverij, gedurende het Staatstoezigt, onder de vrijgemaakten en onder alle op contract arbeidende werklieden, en tevens algemeene voorzieningen daar te stellen tegen andere daarmede in verband staande misdrijven en overtredingen;

Gezien artikel 31 der evengemelde wet;

Gelet op art. 14 van het reglement op het beleid der regering, (Publicatie dd. 3 | 4 December 1832 G. B. No. 13); Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. Onverminderd de bij wettelijke verordeningen bereits vastgestelde of nader vast te stellen bepalingen tegen landlooperij en bedelarij, die alle ingezetenen en vreemdelingen zonder onderscheid betreffen, zija gedurende het, bij art. 3 der wet houdende opheffing der slavernij voorgeschreven, Staatstoezigt, de volgende bepalingen van kracht.

Art. 2. De vrijgemaakten en alle op contract arbeidende werklieden, die, na te Paramaribo door het hoofd der politie en in de buiten districten door den districts Commissaris te zijn aangemaand om zich door geregelden arbeid een behoorlijk middel van bestaan te verschaffen, hieraan niet binnen den kortst mogelijken, door de voormelde ambtenaren te bepalen tijd voldoen of die zonder vaste verblijfplaats te hebben, worden gevonden op den openbaren weg of in onbewoonde gebouwen of binnen omheinde plaatsen, en die zich alzoo schuldig maken aan lediggang of zwerfverij, worden bij wijze van maatregel van politie, te werk gesteld gedurende eenen tijd dien van zes maanden niet te bovengaande.

Art. 3. Zij, die na twee malen aldus te werk gesteld te zijn, zich andermaal aan lediggang of zwerfverij schuldig maken, worden door den bevoegden regter gestraft als landloopers, en na het einde dezer straf ter beschikking gesteld van het Bestuur, ten einde te werk gesteld te worden gedurende den tijd van zes maanden tot twee jaren.

Ter zake van landlooperij veroordeelde vreemdelingen kunnen door den Gouverneur uit de kolonie worden verwijderd.

Art. 4. Allen, die onder Staatstoezigt geplaatst zijn, zonder wettige overeenkomsten, of personen die op grond van gesloten contracten bij derden behooren te arbeiden, zullen hebben gehuisvest of te werk gesteld, worden gestraft met eene geldboete van vijf en twintig tot twee honderd gulden.

Art. 5. Zij, die zonder daartoe bevoegd te zijn, aan onder Staatstoezigt geplaatst en aan op contract arbeidende werklieden een verlof pas zullen hebben gegeven of wel die zoodanigen pas zullen hebben vervalscht, worden gestraft met gevangenzetting van een maand tot een jaar.

Art. 6. De onder Staatstoezigt geplaatsten en op contract arbeidende werklieden mogen geen corjaal of eenig ander vaartuig in hun bezit hebben, dan met uitdrukkelijke toestemming van hunnen huurder, of wel van den beheerder of gezagvoerder van de plantage of den grond waarop zij gevestigd of werkzaam zijn.

Hij, die de gevorderde toestemming verleent, draagt zorg dat het corjaal of ander vaartuig gemerkt zij met het nummer van inschrijving van den onder Staatstoezigt geplaatste of den op contract arbeidende werkmán, en bovendien met de letter

van het district waarin de plantage of grond is gelegen, en met het nummer waaronder die plantage of grond bekend staat.

Corjalen of andere vaartuigen, die in het bezit worden gevonden van onder Staatstoezicht geplaatsten of van op contract arbeidende werklieden, zonder dat deze daartoe de vereischte toestemming hebben verkregen, of zonder dat zij van het voorgeschreven merk zijn voorzien, kunnen door iederen gezagvoerder op diens plantage of grond worden aangehouden, die daarvan kennis geeft aan den districts Commissaris, door wien zoodanige vaartuigen worden verbeurd verklaard.

Art. 7. Geene plantage-producten mogen, door wien ook, of op welke wijze ook, worden vervoerd, zonder vergezeld te zijn van een schriftelijk bewijs waaruit de wettige herkomst blijkt.

Dat bewijs vermeldt de dagteekening der afzending, alsmede den aard, de hoeveelheid en de bestemming der producten, en is niet langer geldig dan gedurende veertien dagen na de dagteekening.

Art. 8. Al wie plantage-producten vervoert, niet vergezeld van het in het vorig artikel vermeld bewijs, wordt te dier zake alleen veroordeeld in eene geldboete van vijf tot vijf en twintig gulden en tot gevangenisstraf van acht dagen tot eene maand, zoo te zamen als afzonderlijk.

Art. 9. Ieder vrijgemaakte of op contract arbeidend werkmán die in het bezit wordt gevonden van eene hoeveelheid plantage-producten, de waarde van drie gulden te boven gaande, zonder in staat te zijn de wettige herkomst te bewijzen, wordt te Paramaribo door het hoofd der Politie, en in de buiten districts door den districts Commissaris gestraft met dwangarbeid voor den tijd van hoogstens drie maanden, met verbeurd verklaring der producten, — een derde ten behoeve van den aanhouder, — en van de vaar- of voertuigen waarin die producten mogten gevonden worden, een en ander indien zij niet binnen tijd van veertien dagen door den wettigen eigenaar zijn gereclameerd.

Art. 10. Zij die van de in het vorig artikel bedoelde personen plantage-producten koopen, inruilen, in bewaring of te pand nemen, worden gestraft door den bevoegden regter met eene geldboete van vijf en twintig tot drie honderd gulden en gevangenzetting van veertien dagen tot vier maanden, zoo te zamen als afzonderlijk, met verbeurd verklaring als voren.

Art. 11. De bepalingen der vier laatste artikelen laten onverlet de vervolging ter zake van diefstal of medeplichtigheid daaraan, indien daartoe gronden zijn.

Art. 12. De plantage-producten, waarvan de rede is in de tegenwoordige verordening, bestaan in suiker, melassie, suikerriet, suikerrietsap (likker), rum, voorloop, dram, cacao, koffij, katoen en bananen.

Art. 13. Ieder agent van de openbare magt of beambte van politie is verplicht aan te houden, en voor het hoofd der politie of den betrokken districts Commissaris te brengen allen, die in overtreding worden gevonden van de bepalingen dezer verordening.

De voormelde agent of beambten, voor zoover zij daartoe door de in de vorige alinea genoemde ambtenaren worden gedisgineerd, en de ambtenaren belast met de recherche, zijn ten allen tijde bevoegd zich aan boord te begeven van pooten en andere vaartuigen, den schipper of hoofdsman vertooning te vragen, voor zooveel betreft plantage-producten, van het schriftelijk bewijs van de herkomst der lading, het noodig onderzoek naar de ingeladen voorwerpen te doen, alsmede gelijke vertooning te vragen en gelijk onderzoek in te stellen bij vervoer door andere middelen.

Art. 14. Het hoofd der politie of de betrokken districts Commissaris beslist, na ingesteld onderzoek, in alle zaken die van hunne bevoegdheid zijn, of maken proces-verbaal op ten einde de zaak te brengen voor den bevoegden regter.

In het laatste geval zendt de districts-Commissaris de aangehouden, met het proces-verbaal en de stukken van overtuiging op aan den Procureur-Generaal.

Art. 15. Geweldadig verzet tegen de agenten der openbare magt en beambten van politie, handelende ter uitvoering van de bepalingen dezer verordening, wordt gestraft met gevangenzetting van veertien dagen tot zes maanden, onverminderd zwaardere straffen indien slagen of verwondingen mogten zijn toegebracht.

Art. 16. Onder vrijgemaakten in den zin dezer publicatie, zijn niet alleen begrepen zij, die bij de wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164, (G. B. No. 6), zijn vrij verklaard, maar ook al de *voor* die in werkingtreding dier wet gemanumitteerden die het burgerrecht nog niet verkregen hebben.

Art. 17. Deze verordening treedt in werking met den 1 Julij 1863.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 16 Junij 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur
De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 17 Junij 1863.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

No. 18. PUBLICATIE van den 16 Junij 1863, bepalende dat op Woensdag den 1 Julij 1863 een algemeene dank- en bedestond zal worden gehouden.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de 1 Julij dezes jaars, de dag waarop de slavernij in deze kolonie zal zijn opgeheven, door een' algemeenen dank en bedestond behoort te worden gevierd, — ten einde, onder ootmoedige danktuiging voor de ondervonden zegeningen, van den Allerhoogste af te smeeken, dat Hij dien gewichtigen maatregel doe strekken tot heil van allen die daarin betrokken zijn en in het algemeen van deze kolonie,

Gelet op het Koninklijk besluit van den 7 Junij 1848 No. 58, afgekondigd bij publicatie dd. 23 | 24 Augustus 1848 (G. B. No. 11);

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

De 1ste Julij dezes jaars, de dag waarop de slavernij in deze kolonie zal zijn opgeheven, zal in alle kerken of gebouwen aan de openbare eeredienst toegewijd, door het houden des voormiddags van een algemeenen dank- en bedestond, worden gevierd.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 16 Junij 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur
De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 17 Junij 1863.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

No. 19. RESOLUTIE van den 18 Junij 1863 No. 1.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat op den 1 Julij aanstaande, den dag waarop de slavernij binnen deze kolonie zal zijn opgeheven, des morgens ten zes ure, een salut van een en twintig schoten zal worden gedaan door het fort Zeelandia en door den militairen post in het district Nickerie.

En zal deze resolutie in het Gouvernementsblad worden geplaatst.

Paramaribo, den 18 Junij 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur
De Gouvernements Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

No. 20. PUBLICATIE van den 19n Junij 1863; ter aanvulling van artikel 34 der publicatie van den 16 April 1863 G. B. No. 9, houdende voorzieningen omtrent de regten en verplichtingen van de ingevolge de wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164 (G. B. No. 6), onder Staatstoezicht geplaatsten en van hunne huurders.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat eene aanvulling wordt

gevorderd van artikel 34 der publicatie van den 16 April 1863, G. B. No. 9, houdende voorzieningen omtrent de regten en verplichtingen van de, ingevolge de wet van 8 Augustus 1862 Staatsblad No. 164 (G. B. No. 6) onder Staatstoezicht geplaatsten en van hunne huurders.

Gelet op artikel 14 van het Reglement op het beleid der regering (publicatie dd. 3 | 4 December 1832 G. B. No. 13); Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Enig Artikel. De arbeid van minstens vier dagen per week, waartoe de zoodanige der gewezen slaven die nog geene overeenkomsten hebben gesloten en mitsdien in de huisvesting nog niet hebben voorzien, gehouden zijn gedurende den bij de voormelde wet en bij het hiervoren aangehaald artikel 34 bepaalden termijn, neemt een aanvang op Maandag den zesden Juli eerstkomende, en moet door hen wekelijks gedurende vier achtereenvolgende dagen worden verricht, en wel des Maandags, Dingsdags, Woensdags en Donderdags; onverminderd hunne bevoegdheid om, des verkiezende, reeds vóór den 6 Juli eerstkomende, en ook op de overige dagen der week voor hunne gewezen meesters te arbeiden, indien dit door dezen wordt gewenscht.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 19 Junij 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris.

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 19 Junij 1863.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 21. PUBLICATIE van den 13 Julij 1863, houdende eenige voorloopige voorzieningen omtrent het Brandwezen.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat, tengevolge van de opheffing der slavernij en in afwachting dat een geheel nieuw Reglement op het Brandwezen zal zijn vastgesteld, eene tijdelijke voorziening dringend wordt gevorderd;

Gelet op art. 14 van het Reglement op het beleid der regering, (publicatie van den 3 | 4 December 1832 G. B. No. 13); Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. Tot het personeel bedoeld bij art. 17 van het Reglement op het Brandwezen (publicatie dd. 12 Mei 1840 G. B. No. 3), worden bestemd alle in het Stadsdistrict woonachtige manspersonen van den ouderdom van achttien tot vijftig jaren, die niet in de Schutterij zijn ingelijfd en geene Contributie ter harer instandhouding betalen; met uitzondering nogtans van hen:

a. die bij § a. van artikel 3 van het Reglement voor de Schutterij, (publicatie dd. 31 December 1835 G. B. No. 14), van het presteren van schutterlijke dienst onvoorwaardelijk zijn vrijgesteld;

b. die, volgens artikel 5 van evengenoemd Reglement nimmer tot deelneming in de schutterij mogen worden toegelaten;

c. die bij §§ b, d. en e. van artikel 20 van dat zelfde Reglement van de betaling van Contributie zijn vrijgesteld.

Art. 2. Door den Opperbrandmeester wordt in het Gouvernements advertentie blad eene algemeene oproeping gedaan van allen, die op den 15 Julij 1863 in de termen van het vorige artikel vallen, om vóór 25 Julij eerst komende, op den door hem te bepalen dag en uur, in het locals boven de burger-hoofdwacht, te verschijnen, ten einde door hem te worden ingedeeld, met welke indeeling hij hen onmiddellijk bekend stelt.

De oproeping wordt daarenboven bekend gemaakt, op gelijke wijze als de exercitien met de brandspuiten ter algemeene kennis worden gebracht.

Aan den Opperbrandmeester worden tevens door den ambtenaar van der burgerlijken stand, door den Commissaris belast met het staatstoezicht te Paramaribo en door de Wijkmeesters ten spoedigste al zoodanige ter zake dienende opgaven verstrekt, als waartoe zij in staat zijn.

Art. 3. Zij, die op de in het vorige artikel vermelde oproeping niet verschijnen, worden gestraft met eene geldboete

van hoogstens tien gulden of met gevangenisstraf van hoogstens acht dagen, zoo te zamen als afzonderlijk.

Art. 4. De Opperbrandmeester wordt bij de indeeling, behalve door zoodanige brandmeesters en onderbrandmeesters als hij noodig acht, bijgestaan door een daartoe door den Gouverneur aan te wijzen officier van gezondheid ter beoordeeling van ziekten of lichaamsgebreken, op grond waarvan opgeroepen mogten vermeenen, tijdelijk of duurzaam buiten staat te zijn om bij het brandwezen dienst te doen.

Art. 5. Van de indeeling maakt de Opperbrandmeester lijsten in duplo op, die ter kennis van brandmeesters en onderbrandmeesters worden gebracht, in voege als is voorgeschreven in de tweede alinea van art. 24 van het voormeld Reglement op het Brandwezen.

Art. 6. De bij het brandwezen ingedeelde personen worden zoo spoedig doenlijk door tusschenkomst van den Opperbrandmeester voorzien van koperen penningen van gelijken vorm als tot dusver, waarop is uitgedrukt het nummer van de spuit waarbij elk dier personen ingedeeld is en het volgnummer van den ingedeelde.

Allen, die in het bezit zijn van penningen, volgens het bestaande Reglement op het Brandwezen van wege het Gouvernement uitgereikt, zenden die vóór den 20 dezer maand bij den opperbrandmeester in, die voor rekening van het Gouvernement ten spoedigste in de te kort komende penningen voorziet.

Art. 7. De bij het brandwezen ingedeelde, die, daartoe door de politie, of namens den Opperbrandmeester aangezoekt, den hem uitgereikten koperen penning niet vertoont, wordt gestraft met eene boete van een gulden of met gevangenisstraf van vier en twintig uren, en wordt, bij verlies van den penning, door den Opperbrandmeester van een anderen voorzien, tegen betaling van de kosten daarvan, onverminderd de even-gemelde straf.

Art. 8. De ingedeelde, die hetzij ter gelegenheid van exercitien, hetzij bij het ontstaan van brand, en in het algemeen niet voldoet aan zijne verplichtingen, wordt gestraft met eene geldboete van hoogstens tien gulden of met gevangenisstraf van hoogstens acht dagen, zoo te zamen als afzonderlijk.

Art. 9. De bepalingen betreffende het toekennen van premien aan de bemanningen der spuiten en alle andere tot het brandwezen betreffende bepalingen, voor zoo ver deze door vorenstaande artikelen niet zijn gewijzigd, blijven van kracht.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geinsereerd.

Paramaribo, den 13 Julij 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 13 Julij 1863.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 22. RESOLUTIE van den 27 Julij 1863 No. 13; bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van de door de Ministers van Financien en van Kolonien onder dagteekening van 22 Mei 1863 vastgestelde, „nieuwe additionele artikelen tot aanvulling van het Reglement „op de verzending van brievenmalen tusschen „het Rijk en de Nederlandsche West-Indische „Kolonien over Engeland van 29 Maart 1854.”

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Gelezen hebbende de missive van den Minister van Kolonien, dd. 8 Junij j. l. La. E. No. 21 | 193, houdende toezending van een afschrift van door de Ministers van Financien en van Kolonien onder dagteekening van 22 Mei 1863 vastgestelde „nieuwe additionele artikelen tot aanvulling van het „Reglement op de verzending van brievenmalen tusschen het „Rijk en de Nederlandsche West-Indische Kolonien over „Engeland van 29 Maart 1854 om te strekken tot vervolg „op de nadere bepalingen daaromtrent, vastgesteld bij be- „schikking der Departementen van Financien en van Kolonien „van 7 November 1862.”

met uitnodiging daaraan het vereischte gevolg te doen geven, Gelet op de resolutie van 29 April 1854 No. 591 (G. B. No. 6) houdende opname in het Gouvernements blad van het aangehaalde Reglement;

en op de resolutie van 2 Januarij d. j. No. 1 (G. B. No. 1) bepalende de plaatsing in het Gouvernements blad van de

beschikking der Ministers van Financiën en van Koloniën dd. 7 November 1862;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat de hierboven bedoelde door de Ministers van Financiën en van Koloniën onder dagteekening van 22 Mei 1863 vastgestelde „*nieuwe additionele artikelen enz.*” in het Gouvenements blad zullen worden geïncorporeerd.

Paramaribo, den 27 Julij 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Nieuwe additionele artikelen tot aanvulling van het reglement op de verzending van brieven-malen tusschen het Rijk en de Nederlandsche West-Indische koloniën over Engeland van 29 Maart 1854, om te strekken tot vervolg op nadere bepalingen daaromtrent vastgesteld bij beschikking der Departementen van Financiën en van Koloniën van 7 November 1862.

Art. 1. Alle dienstbrieven of pakketten door het Departement van Koloniën aan den Gouverneur van Suriname of aan dien van Curaçao en onderhoorigheden of door dezen aan het Departement van koloniën met de West-Indische brieven-malen over Engeland, worden op het postkantoor van vertrek aangegeekend, en mitsdien ingeschreven op het advies van de brievenmaal met welke de verzending geschiedt.

Bij verzending van meer dan een brief of pakket met dezelfde maal worden zij op den omslag genummerd; ook die nummers worden op het advies overgenomen.

Art. 2. Bij de aankomst van elke brievenmaal wordt op het Nederlandsche expeditie-kantoor of op het postkantoor te Paramaribo of dat van Curaçao in de eerste plaats nagegaan, of alle brieven en pakketten bij het vorige artikel bedoeld, volgens het advies voorhanden en in uitwendig goeden staat zijn overgekomen. Is dit het geval, dan wordt daaromtrent verder gehandeld gelijk de algemeene voorschriften omtrent de aangegeekende brieven dit medebrengen.

Art. 3. Indien echter een of meerder brieven of pakketten welke op het advies zijn ingeschreven ontbreken, of ook wanneer zoodanig advies, 't welk elke brievenmaal behoort te vergezellen, niet voorhanden is, of eindelijk wanneer aan de brieven of pakketten eenige uitwendige beschadiging wordt opgemerkt die omtrent het ongeschonden overkomen van den inhoud twijfel kan doen ontstaan, wordt van die bevinding door den Directeur van het kantoor van aankomst proces-verbaal in duplo opgemaakt met vermelding van alle bijzonderheden, waarvan de kennis voor de betrokken autoriteiten van eenig belang zou kunnen zijn. Een der exemplaren van dit proces-verbaal wanneer het betreft de aankomst te Paramaribo of op Curaçao, wordt door den directeur van het postkantoor aldaar onmiddellijk opgezonden aan den Gouverneur der kolonie en het andere met de eerst vertrekkende maal aan den Directeur van het corresponderend kantoor in Nederland, door wien hetzelfde onmiddellijk na de ontvangst aan het Departement van Financiën ter mededeeling aan het Departement van koloniën wordt overgelegd.

Bestaat er echter op een der kantoren in Nederland aanleiding tot het opmaken van zoodanig proces-verbaal met betrekking tot de aankomst uit de West-Indië, dan wordt evenzeer een der exemplaren aan het Departement van Financiën ter mededeeling aan het Departement van koloniën opgezonden, terwijl het andere exemplaar in de eerst vertrekkende maal naar Suriname of Curaçao wordt gesloten om door den Directeur van het postkantoor aldaar onmiddellijk na de aankomst aan den Gouverneur der kolonie te worden overgelegd.

Aldus vastgesteld te 's Gravenhage den 22 Mei 1863.

De Minister van Financiën,

(get.) G. H. BEZ.

De Minister van Koloniën,

(get.) I. D. FRANSSEN VAN DE PUTTE.

Voor eensluidend afschrift.

De Secretaris-Generaal bij het
Ministerie van Koloniën,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 23.

PUBLICATIE van den 1sten Augustus 1863;
regulende de voorwaarden, waarop de vestiging van personen of gezinnen als landbouwers in de kolonie Suriname zal kunnen plaats hebben.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat ter uitvoering van de wet van 8 Augustus 1862, (Staatsblad No. 164, Gouvenements-blad No. 6), houdende opheffing der slavernij in de kolonie Suriname, het noodig geoordeeld is eenige bepalingen vast te stellen tot regeling der voorwaarden waarop de vestiging van personen of gezinnen als landbouwers zal kunnen plaats hebben, alsmede der ondersteuning welke zij van wege het Bestuur genieten zullen;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Krachtens de daartoe verleende magtiging des Konings, te bepalen, gelijk geschiedt bij deze:

Art. 1. Aan Europeesche landverhuizers, voorzien van goede getuigschriften, komende met het doel om zich voor eigen rekening als landbouwers in de kolonie te vestigen en met den landbouw onledig te houden, zullende tot dat einde vereischte gronden uit 's lands domein worden aangewezen, naar gelang der middelen waarover zij, ter bereiking van dat doel beschikken kunnen.

Art. 2. De aldus aangewezen gronden worden aan de in art. 1 genoemde landverhuizers in gebruik afgestaan en gedurende zes jaren zullen zij ze kunnen bebouwen, met vrijstelling van grondlasten en personele belasting.

Na het verstrijken van twee jaren het bewijs leverende, dat zij het land geregeld bebouwd hebben, zullen hun gratis worden uitgereikt de titels van eigendom, alsmede hun burgerbrief, bij aldien zij vroeger het burgerrecht niet verkregen mochten hebben.

Vóór dien tijd, ten gunste van derden, over die gronden willende beschikken, zullen zij daartoe eerst de toestemming van het Bestuur moeten vragen en deze verkregen hebbende, zal de nieuwe bezitter in de voorregten treden, welke bij dit artikel aan zijnen voorganger verzeerd waren.

Indien het echter overtuigend blijken mogt, dat zij, binnen twee jaren na hunne vestiging het land niet behoorlijk in cultuur hebben gebracht of de weilanden woest hebben laten liggen, zal het bestuur gerechtigd zijn daarover naar goedvinden te beschikken.

Art. 3. Emigranten welke hun contract getrouw vervuld hebben en van een bewijs van goed gedrag voorzien zijn, alsmede vrijgegevenen, welke om hunre goede hoedanigheden, in gevolge art. 20 der wet van 8 Augustus 1862 (Staatsblad No. 164, G. B. No. 6) van het staatstoezigt ontheven zijn, worden ten deze gelijk gesteld met de landverhuizers bij art. 1 bedoeld.

Art. 4. Het koloniaal Bestuur is bevoegd dezelfde voorregten toe te kennen aan andere dan Europeesche landverhuizers, welke met een gelijk doel verlangen zich in de kolonie te vestigen en voorzien zijn van goede aanbevelingen afgegeven of gewaarmerkt door Nederlandsche Consuls.

Art. 5. De in de art. 1 en 3 genoemde landverhuizers, zullen zich ter verkrijging der door hen verlangde gronden vervoegen tot den inspecteur der domeinen, van de nijverheid en den landbouw, die een afzonderlijk register houdt van de hier bedoelde landbouwers, ten einde op den behoorlijken tijd de voorstellen te doen, voortvloeiende uit de bepalingen vervat in art. 2.

Art. 6. De aanwijzing der gronden en later de uitreiking der bewijzen van eigendom, als ook van den burgerbrief, hebben plaats zonder betaling van eenige regten of kosten.

Art. 7. Het koloniaal Bestuur is bevoegd, kleine voorshotten te geven aan de kolonisten, die zich onder de bepalingen dezer verordening komen vestigen of die bereids in Suriname gevestigd zijn, mits zij genoegzaam van hun zedelijk gedrag en van werkzaamheid doen blijken.

Voor zooveel noodig wordt jaarlijks eene voor dit doel bestemde som op de begroting voor de kolonie Suriname uitgetrokken.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements blad opgenomen.

Paramaribo, den 1 Augustus 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie vza den Gouverneur,
De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 3 Augustus 1863.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 24. RESOLUTIE van den 7 Augustus 1863 No. 2, *bepalende de plaatsing in het Gouvernementsblad van het koninklijk besluit van den 6den Mei 1863, Staatsblad No. 54, en de daarin vervatte overeenkomst tusschen Nederland en het Zwitsersche Bondgenootschap gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop Zwitsersche Consulaire agenten in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.*

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Ontvangen hebbende bij Ministeriele missive dd. 19 Junij 1863 Lett. A az. No. 18 | 206, ter afkondiging, een exemplaar van het koninklijk besluit van den 6 Mei jl. (Staatsblad No. 54), bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst, op den 19den Januarij 1863, tusschen Nederland en het Zwitsersche bondgenootschap gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop Zwitsersche Consulaire agenten in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat het vermeld besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, achter deze Resolutie in het Gouvernementsblad zal worden geplaatst.

Paramaribo, den 7 Augustus 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

STAATSBLAD VAN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

(No. 54.) BESLUIT van den 6den Mei 1863, *bepalende de plaatsing in het Staatsblad van de overeenkomst, den 19den Januarij 1863, tusschen Nederland en het Zwitsersche Bondgenootschap gesloten, tot regeling der voorwaarden waarop Zwitsersche Consulaire Agenten in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten.*

WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Gezien de overeenkomst tusschen Nederland en het Zwitsersche Bondgenootschap, op den 19den Januarij 1863 door de wederzijdsche gevolmagtigden te Bern gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de Zwitsersche Consulaire Agenten in de voornaamste havens der Nederlandsche Overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt, als volgt:

Vertaling.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de vriendschapsbanden, die tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Zwitsersche Bondgenootschap bestaan, wenshende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen, die zoo gelukkig tusschen de beide Staten tot stand zijn gebragt, de meest mogelijke uitbreiding willende verzekeren, heeft, ten einde dat doel te bereiken, en om te voldoen aan het verlangen, door den Zwitserschen Bondraad te kennen gegeven, toegestemd in

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas voulant resserrer les liens d'amitié existant entre le Royaume des Pays-Bas et la Confédération Suisse, et assurer aux relations de commerce si heureusement établies entre les deux États, le développement le plus ample possible, a pour atteindre ce but et pour satisfaire au désir exprimé par le Conseil Fédéral Suisse, consenti à admettre des consuls Suisses dans les principaux ports des colonies Néerlandaises, sous la réserve toute-

het toelaten van Zwitsersche consuls in de voornaamste havens der Nederlandsche kolonien, onder voorbehoud evenwel, deze vergunning tot het onderwerp te maken eener nadrukkelijke overeenkomst, waarbij de regten, verplichtingen en vrijdommen dier consuls in de gezegde kolonien duidelijk en naauwkeurig worden omschreven.

Te dien einde heeft Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden benoemd den heer Henry Faesy, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, commandeur der orde van de Eikenkroon, Hoogstdezelfs consul-generaal bij het Zwitsersche Bondgenootschap;

De Bondsraad heeft benoemd den heer Frederik Frey-Hérosée, kolonel der Bondstroepen, lid van den Zwitserschen Bondsraad, Hoofd van het Departement van den Handel en van de Tollen;

Die, na mededeeling hunner volmagten, welk in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Zwitsersche consuls-generaal, consuls en vice-consuls toegelaten in al de havens der overzeesche bezittingen of kolonien der Nederlanden, welke open zijn voor de schepen van alle landen, tot het beschermen van den handel hunner landgenooten en tot het verleenen aan dezen van hulp en bijstand, wanneer zij die mogten behoeven.

Zij zijn onderworpen zoo wel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 2. De Zwitsersche consuls-generaal, consuls en vice-consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten en het genot te hebben van de vrijdommen, die daaraan verbonden zijn, leggen aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden eene commissie in behoorlijken vorm over.

Nadat het exequatur, hetwelk zoo spoedig mogelijk door den gouverneur der kolonie zal worden mede onderteekend, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren van allen rangregt op de bescherming der Regering en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking.

De Regering behoudt zich, bij het verleenen van het exequatur, de bevoegdheid voor, dit weder in te trekken of door den gouverneur der kolonie te doen intrekken, met opgave der redenen van dien maatregel.

Art. 3. De gezegde ambtenaren zijn gerechtigd boven de buitendeur hunner consulaten het wapen van het Zwitsersche

fois de faire de cette concession l'objet d'une convention speciale, qui déterminat d'une manière claire et précise les droits, devoirs et immunités de ces consuls dans les dites colonies.

A cet effet Sa Majesté le Roi de Pays-Bas a nommé Monsieur Henry Faesy, chevalier de l'ordre du Lion Néerlandais, commandeur de l'ordre de la Couronne de Chêne, Son consul-général près la Confédération Suisse;

Le Conseil Fédéral a nommé: Monsieur Frédéric Frey-Hérosée, colonel Fédéral, Membre du Conseil Fédéral Suisse, Chef du Département du Commerce et des Péages;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls et vice-consuls Suisses seront admis dans tous les ports des possessions d'outremer ou colonies des Pays-Bas qui sont ouverts aux navires de toutes nations à l'effet de protéger le commerce de leurs nationaux et de leur prêter en cas de besoin aide et assistance.

Ils sont sujets aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls Suisses, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions, et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas.

Après avoir obtenu l'exequatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné par le gouverneur de la colonie, les dits fonctionnaires de tous grades auront droit à la protection du Gouvernement, et à l'assistance des autorités locales pour le libre exercice de leurs fonctions.

Le Gouvernement, en accordant l'exequatur, se réserve la faculté de le retirer par le gouverneur de la colonie, en indiquant les motifs de cette mesure.

Art. 3. Les dits fonctionnaires sont autorisés à placer au dessus de la porte extérieure de leur maison, un tableau aux

Bondgenootschap te plaatsen, met het opschrift: Zwitsersche Consulaat (of Vice-consulaat).

Het is nitdrukkelijk verstaan, dat dit uitwendig teeken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli noch als kennende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Het staat echter vast, dat de archiven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn met geenerhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Iedere aanvraag die aan de Nederlandsche Regering moet worden gedaan, geschiedt langs den diplomatieken weg. In spoed vereischende gevallen, kan de consul-generaal, consul of vice-consul zelf de aanvraag doen aan den gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak bewijzende, en de redenen uiteenzettende waarom die aanvraag niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of aantoonende dat de vroegere aanvragen aan deze overheid zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 5. De paspoorten, door consulaire ambtenaren van allen rang afgegeven of gevisceerd, ontlaan geenszins van de verplichting om zich te voorzien van al de stukken, door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de kolonien gevorderd.

Het recht om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 6. Wanneer een onderhoorige van Zwitserland komt te overlijden, zonder bekende erfenamen of uiterste wilsuitvoerder na te laten, geven de Nederlandsche ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de Zwitsersche consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 7. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls die geen onderhoorigen van Zwitserland zijn, die, op het oogenblik hunner benoeming, niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koninkrijk der Nederlanden of zijne kolonien, en die, behalve die van consuls, geen betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in Zwitserland dezelfde gunsten aan de consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden

armes de la Confédération Suisse, avec l'inscription: Consulat (ou Vice-Consulat) Suisse.

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Il est néanmoins entendu, que les archives et documents relatifs aux affaires consulaires, seront protégés contre toute recherche, et qu'aucune autorité ni aucun magistrat ne pourra, d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en enquérir.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Toute demande à adresser au Gouvernement Neerlandais devra avoir lieu par voie diplomatique. En cas d'urgence, le consul-général, consul ou vice-consul peut faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en prouvant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne pourrait être adressée aux autorités subalternes, ou en démontrant que les demandes, antérieurement adressées à ces autorités seraient sans effet.

Art. 5. Les passeports délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires de tout grade ne dispensent nullement de se munir de tous les actes requis par les lois locales, pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu un passeport.

Art. 6. Lorsqu'un ressortissant Suisse vient à décéder, sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités Neerlandaises chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires Suisses, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 7. Les consuls-généraux, consuls, vice-consuls et agents consulaires qui ne sont point ressortissants Suisses, qui au moment de leur nomination, ne sont point établis comme habitants dans le Royaume des Pays-Bas ou ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont, pour autant qu'en Suisses les mêmes faveurs seraient accordées aux consuls-généraux, con-

suls et vice-consuls des Pays-Bas exempts du logement militaire, de l'impôt personnel, et de plus de toutes les impositions publiques ou municipales, qui seraient considérées être d'une nature personnelle. Cette exemption ne peut jamais s'étendre aux droits de douane ou autres impôts indirects ou réels.

Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, qui ne sont point indigènes ou sujets reconnus des Pays-Bas, mais qui exerceraient, conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou un commerce quelconque, sont tenus de supporter et de payer, comme les sujets Neerlandais et autres habitants, les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, sujets des Pays-Bas, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires, conférées par le Conseil Fédéral Suisse, sont obligés d'acquitter toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 8. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls Suisses jouiront de tous les autres privilèges, exemptions et immunités dans les colonies Neerlandaises, qui pour raient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 9. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans, à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu à Berne dans le délai de deux mois, ou plus tôt, si faire se peut.

Dans le cas où ni l'autre des Parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années, son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des Parties l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention en y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Berne le dix-neuvième jour du mois de Janvier de l'an de grâce mil huit-cent soixante-trois.

(Get.) FAESY.

(L. S.)

(Get.) FREY HÉROSÉE.

(L. S.)

(Get.) FAESY.

(L. S.)

(Get.) FREY HÉROSÉE.

(L. S.)

Gelet dat de akten van bekrachtiging door Ons den 20sten Maart, en door den president van het Zwitsersche Bondgenootschap den 4den April 1863 geteekend, op den 18den April daaraanvolgende zijn uitgewisseld;

Op de voordragt van onzen minister van Buitenlandsche Zaken, van den 5den Mei 1863, No. 4305;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het Staatsblad zal worden geplaatst.
 's Gravenhage, den 6den Mei 1863.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
 P. VAN DER MAESEN DE SOMBREFF.
 Uitgegeven den negentienden Mei 1863.
 De directeur van het Kabinet des Konings,
 DE KOCK.

No. 25. RESOLUTIE van den 26 September 1863 No 1; houdende afkondiging van het Koninklijk besluit van den 10 Augustus 1863 No. 91, waarbij de daarin genoemde havens in China voorloopig worden aangewezen als plaatsen, van waar emigranten naar Suriname kunnen worden verscheept.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Ontvangen hebbende bij missive van den Minister van kolonien, dd. 22 Augustus 1863 Lett. B No. 17 | 269, ter afkondiging, een afschrift van het Koninklijk besluit dd. 10 dier maand No. 91, waarbij de daarin genoemde havens in China voorloopig worden aangewezen als plaatsen van waar, ingevolge de bepalingen der emigratie-verordening, emigranten naar Suriname kunnen worden verscheept;

Gelet op het koninklijk besluit van den 19a Maart 1863 No. 71 en de daarbij vastgestelde verordeningen betreffende het toezigt — en het uitloven van Staatswege van premien — op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname (Gouvernementsblad No. 12);

Heeft goedgevonden en verstaan:

Bij deze afkondiging te doen van het Koninklijk besluit dd. 10 Augustus 1863 No. 91.

10 Aug. 1863. WIL WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien art. 2. van de verordening betreffende het toezigt op den aanvoer van vrije arbeiders in Suriname, vastgesteld bij Ons besluit van 19 Maart 1863 No. 71, luidende:

„Emigranten uit Indie, China, de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, de Azores, Madera, Canarische en Kaap Verdische eilanden, en zoodanige andere landen en plaatsen als later mogen worden bepaald, kunnen alleen worden verscheept van de plaatsen of havens daartoe door het Nederlandsch Gouvernement, of krachtens bijzondere magtiging door den Gouverneur van Suriname aangewezen.”

Op de voordragt van Onzen Minister van Kolonien van den 7 Augustus 1863 La. B No. 26.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Als plaatsen van waar, ingevolge de bepalingen der bovengenoemde verordening, emigranten naar Suriname kunnen worden verscheept, voorloopig aan te wijzen de havens van Canton, Foo Chow, Amoy en Shanghai in China.

Onze Ministers van Kolonien en van Buitenlandsche Zaken zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering dezes.

Baden-Baden, den 10 Augustus 1863.
 (get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,
 (get.) I. D. FRANSEN VAN DE PUTTE.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
 (get.) P. VAN DER MAESEN DE SOMBREFF.

Accordeert met deszelfs origineel,
 De Secretaris Generaal bij het
 Ministerie van Kolonien,
 (get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,
 De Secretaris-Generaal,
 (get.) FEITH.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Paramaribo, den 26 September 1863.
 VAN LANSEBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
 De Gouvernements Secretaris,
 E. A. VAN EMDEN.

No. 26. RESOLUTIE van den 11 November 1863 No. 1, bepalende de plaatsing in het Gouvernements-Blad van het koninklijk besluit dd. 8 October 1863 No. 34, waarbij art. 5 van dat van den 13 Junij 1856 No. 73, houdende bepalingen betreffende het verleen van buitenlandse verloven aan ambtenaren en officieren in West-Indie en ter kust van Guinea, wordt gewijzigd.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME,

Ontvangen hebbende bij Ministerieel schrijven dd. 14 October 1863 lett. B en C No. 34 | 332, een afschrift van het koninklijk besluit dd. 8 dier maand No. 34, waarbij art. 5 van dat dd. 13 Junij 1856 No. 73, (Gouvernements-Blad No. 7), houdende bepalingen betreffende het verleen van buitenlandse verloven aan ambtenaren en officieren in West-Indie en ter kust van Guinea, wordt gewijzigd;

Gelet op de Gouvernements resolutie dd. 15 September 1859 No. 11 G. B. No. 10, en dd. 30 April 1862 No. 1 en 2 G. B. No. 1 en 2;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen dat deze Resolutie en als bijlage daarvan het gemeld koninklijk besluit van den 8 October 1863, No. 34, in het Gouvernementsblad zullen worden geplaatst.

Paramaribo, den 11 November 1863.
 VAN LANSEBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
 De Gouvernements-Secretaris,
 E. A. VAN EMDEN.

8 October 1863. Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Kolonien van den 6 October 1863 La. A 22 B en C No. 4.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 5 van Ons besluit van den 13 Junij 1856, No. 73, houdende bepalingen op het verleen van buitenlandse verloven aan ambtenaren en officieren in West-Indie, en ter kust van Guinea wordt gelezen als volgt:

„De verloven worden voor niet langer dan een jaar, de uit en te huis reize daaronder begrepen, verleend.”

„Aan personen tot de eerste klasse behoorende, wordt door Onzen Minister van Kolonien, daartoe termen zijnde, eene verlenging toegestaan, met behoud van het hun toegekende verlofs-tractement. Bij het eindigen in Nederland van een tot verder herstel van gezondheid gedurende één en een half jaar verlengd verlof, niet hersteld naar de kolonie kunnende terug keeren, worden de belanghebbenden beschouwd als volstrekt ongeschikt tot het gaan hervatten van de werkelijke dienst aldaar.”

„Aan personen in de tweede en derde klasse geranscht, wordt geene verlenging van verlof verleend, anders dan met stilstand van het verlofs-tractement.”

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering dezes.
 's Gravenhage, den 29 September 1863.
 (get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien.

(get.) I. D. FRANSEN VAN DE PUTTE.

Accordeert met deszelfs origineel,
 De Secretaris-Generaal bij het

Ministerie van Kolonien,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift.

De Secretaris-Generaal,

(get.) FEITH.

Voor eensluidend afschrift,

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 27. PUBLICATIE bepalende dat de Ambtenaren van politie, wat hunne bemoeijingen met de belastingen betreft, worden vervangen door speciale ambtenaren der belastingen.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten: In overweging hebbende genomen, dat eene wijziging van het thans bestaande toezigt op de belastingen wordt gevorderd;

Gelet op de Ministeriele missive dd. 2 Mei 1863 La. B. Nos. 14 | 153, en op 's Konings daarbij vermelde magtiging dd. 21 April te voren No. 71,
Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1. Het toezigt over de opvolging der voorschriften van de belastingwetten der kolonie en de handhaving dier voorschriften worden opgedragen aan bijzonder daartoe aangestelde ambtenaren.

Aan hun hoofd staat een Controleur, onder den naam van Controleur der belastingen.

De verhouding dier ambtenaren, zoo onderling als tot het Bestuur, wordt bij eene Instructie geregeld.

Art. 2. Daar waar in de publicaties betreffende de belastingen, aan den Commissaris van Politie bemoeijingen zijn opgedragen, die in dadelijk verband staan tot de heffing der belastingen, gaan die bemoeijingen over op den in artikel 1 genoemden Controleur, en daar waar in die publicaties dergelijke bemoeijingen aan de agenten van politie zijn opgedragen, treden de ambtenaren der koloniale belastingen in de plaats.

Art. 3. De Controleur oefent tevens de functien uit van entreposeur, en is belast met het toezigt over het kantoor van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester, van den Waagmeester en van den Magazijnmeester.

Art. 4. Het aandeel in de boeten en in de opbrengst van verbeurd verklaarde goederen, bij de belasting-publicaties aan den Commissaris van politie toegekend, komt ten bate van de koloniale kas.

Art. 5. Het kantoor van den Controleur is voorloopig gevestigd in het recherche-gebouw aan de zoogenaamde Plattebrug, alwaar zich mede de verdere ambtenaren der belastingen ophouden.

Art. 6. In evengemeld gebouw wordt mede door een of meer ambtenaren van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester kantoor gehouden tot de afgifte van documenten, vereischt voor de in- en uitklaringen, de uitlossingen en inladingen en de entrepôts.

De betaling der belasting blijft echter steeds ten kantore van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester geschieden.

Art. 7. De kantoren in het recherche-gebouw zijn geopend des voormiddags van 7 tot 12 ure en des namiddags van 3 tot 6 ure.

Art. 8. Voor het district Nickerie blijft het bepaalde bij art. 59 van het Reglement, vastgesteld bij publicatie van den 1 | 2 Februarij 1831 (Gouvernements-Blad No. 3), voorloopig van toepassing.

Art. 9. Deze publicatie treedt in werking met den 1 Januarij 1864.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Paramaribo, den 24 November 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur.

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 25 November 1863.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 28. RESOLUTIE van den 4 December 1863 No. 1, betreffende de Publicatie van 5 | 6 Maart 1863, G. B. No. 6.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Gelezen hebbende de Ministeriele missive dd. 24 October jl. La. B. No. 19 | 344;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Ter algemeene kennis te brengen, dat door den Koning bij Kabinet-rescript van den 14 October jl. No. 55 is goedgekeurd de Publicatie van 5 | 6 Maart 1863, G. B. No. 6, betreffende de wijze, waarop zal worden vastgesteld en uitge-

keerd de tegemoetkoming, toegekend aan eigenaren van slaaven, ter zake van de opheffing der slavernij bij de wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164 (G. B. No. 6);

behoudens:

1o. het wegvallen van de 2de alinea van artikel 7; en
2o. het aannemen van eene gewijzigde redactie van alinea 1 van artikel 22, luidende zij thans:

„Aan hen, wier laatste titel van aankomst der plantages „of gronden, waartoe de slaaven behooren, nog geen dertig „jaren oud is, en die geen geldige bewijzen van eigendom „van vroegeren datum hebben overgelegd, wordt de tegemoet- „koming uitgebetaald tegen het stellen van voldoende zeker- „heid, des noods geregteijk goedgekeurd.”

En zal deze Resolutie in het Gouvernements-blad worden geplaatst.

Paramaribo, den 4 December, 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

No. 29. PUBLICATIE van den 22 December 1863; waarbij wordt aangevuld de publicatie dd. 16 April 1863 (G. B. No. 9), houdende voorzieningen omtrent de regten en verplichtingen van de, ingevolge de Wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164, (G. B. No. 6), onder Staatstoezigt geplaatsten en van hunne huurders.

In naam des Konings!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat de noodzakelijkheid gebleken is tot aanvulling met het natiemelden artikel van de publicatie dd. 16 April 1863 (G. B. No. 9) houdende voorzieningen omtrent de regten en verplichtingen van de, ingevolge de wet van 8 Augustus 1862, Staatsblad No. 164, (G. B. No. 6), onder Staatstoezigt geplaatsten en van hunne huurders;

Gelet op artikel 14 van het reglement op het beleid der regering, (publicatie dd. 3 | 4 December 1832 G. B. No. 13);

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Eenig Artikel. Behoudens de bepaling van de tweede alinea van artikel 28 der publicatie van 16 April 1863, (G. B. No. 9), wordt ter gelegenheid van elke jaarsverwisseling aan de onder Staatstoezigt geplaatsten die overeenkomsten hebben aangegaan tot het verrigten van plantage arbeid, voor zooveel zij zulks verlangen, tot nieuwejaars-nitspanning, verleend vrijstelling van arbeid gedurende drie dagen en bovendien één dag toegestaan om uit te rusten, gedurende welke dagen zij geen aanspraak mogen maken op loon.

Zij, die eigendunkelijk daartoe den arbeid gedurende een grooter aantal dagen staken dan in de vorige alinea bepaald is, worden door den Commissaris gestraft met geldboete, of met gevangenis, of met strafarbeid aan openbare werken hetzij met hetzij zonder ligte kettinghoei, een en ander binnen de grenzen zijner disciplinaire regtsmagt.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 22 December 1863.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 23 December 1863.

De Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

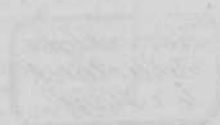
GOVERNEMENTS-BLADEN

VAN DE

KOLONIE

SURINAME

1864



ROTTERDAM, H. NICH.

1865